

จดหมายข่าว

หอภาพยนตร์

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๔๙ มกราคม-กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

FILM ARCHIVE NEWSLETTER ISSN : 2228-9402

CINEMA ENLIGHTENS

ปลูกปัญญาให้สังคม

อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล

กับ 2018 FIAF Award

รางวัลสำหรับผู้สนับสนุน

งานอนุรักษ์ภาพยนตร์

สวัสดีปีใหม่
2562

วารสารจากฟรี่

จดหมายข่าวหอภาพยนตร์ฉบับต้อนรับปีใหม่ ๒๕๖๒ มาพร้อมกับ
สิ่งใหม่ ๆ นั่นคือการจัดระเบียบบทความต่าง ๆ เข้าเป็นหมวดหมู่ตามคอลัมน์
เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจพันธกิจในด้านต่าง ๆ ของหอภาพยนตร์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และ
เพิ่มเติมส่วนของสารบัญเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการพลิกอ่าน รวมไปถึง
ประโยชน์แก่การค้นคว้าในอนาคต

สำหรับปกจดหมายข่าวฉบับนี้เป็นการแสดงความยินดีแก่ อภิชิตพงศ์
วีระเศรษฐกุล ผู้กำกับภาพยนตร์ไทยระดับโลกที่ได้รับรางวัล 2018 FIAF Award
จากสมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ ในฐานะบุคคลในวงการภาพยนตร์ที่
สนับสนุนงานอนุรักษ์ภาพยนตร์ ภายในเล่มจึงเป็นเรื่องราวของพิธีมอบรางวัล
ดังกล่าว รวมทั้งบทสัมภาษณ์ของอภิชิตพงศ์ในทัศนะว่าด้วยการอนุรักษ์
ภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังมีบทความอื่น ๆ อีกมากมายที่ล้วนเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยง
กันระหว่างงานอนุรักษ์และวัฒนธรรมทางภาพยนตร์ที่น่าสนใจ

ในวาระแห่งการเริ่มต้นศักราชใหม่ หอภาพยนตร์ได้จัดทำ “สมุดนัด ๖๒”
ในรูปแบบสมุดปฏิทินขนาดกะทัดรัดขึ้นเป็นเสมือน ส.ค.ส. อย่างเช่นทุกปี สำหรับ
ปีนี้ได้นำลวดลายธงธงเฉลิมทัศน์ขึ้นใหม่ มาใช้ประกอบเป็นปกและประดับ
แต่งแต้มไปตลอดทั้งเล่ม งานศิลปะชิ้นนี้เป็นผลงานของ ชนารัตน์ ฉัตรกุล ณ อยุธยา
หรือ juli baker and summer นักวาดภาพประกอบรุ่นใหม่ของไทย ที่ได้รับการ
จับตามองและมีเอกลักษณ์โดดเด่นที่สุดคนหนึ่งในยุคนี้ โดยผู้สนใจสามารถขอรับ
“สมุดนัด ๖๒” นี้ได้ที่จุดให้บริการต่าง ๆ ในหอภาพยนตร์ (มีจำนวนจำกัด)

สุดท้ายแต่สำคัญที่สุด ในช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนปฏิทินและเปลี่ยนผ่าน
ไปสู่สิ่งใหม่ ๆ หอภาพยนตร์ขออวยพรให้ทุกท่านมีความสุขกายและใจที่ดี และได้
รื่นรมย์ไปกับภาพยนตร์แห่งชีวิต ที่ต้องเผชิญและดำเนินต่อไปตลอดปี ๒๕๖๒ นี้

ปรัชญา: ภาพยนตร์ยังให้เกิดปัญญา

วิสัยทัศน์: ปฏิบัติการอนุรักษ์ได้มาตรฐาน แผลขยายงาน
วิชาการและบริการ บริหารจัดการด้วยธรรมาภิบาล

พันธกิจ:

๑. แสวงหา คัดเลือก ภาพยนตร์ สื่อโสตทัศน์ และ
สิ่งเกี่ยวเนื่อง เพื่อเก็บรักษาเป็นทรัพย์สินทางปัญญา
และมรดกศิลปวัฒนธรรมของชาติ
๒. วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ต่าง ๆ ด้านภาพยนตร์
สื่อโสตทัศน์ และสิ่งเกี่ยวเนื่อง
๓. บริการสาธารณะเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และส่งเสริม
เผยแพร่ให้เกิดการใช้ประโยชน์สูงสุดจากภาพยนตร์
สื่อโสตทัศน์ และสิ่งเกี่ยวเนื่อง

ปณิธาน: จะสร้างสรรค์และสนับสนุนให้เกิดการใช้
ประโยชน์สูงสุดจากภาพยนตร์

สารบัญ

รายงาน:

ประมวลกิจกรรมเดือนตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๖๑ หน้า ๒

จาก อาคม มกรานนท์ ถึง แท้ ประกาศวุฒิสาร หน้า ๔

นานาชาติ:

LAYAR Asian Cinema Heritage Forum ที่เมืองจาการ์ตา หน้า ๖

เรื่องจากปก:

อภิชิตพงศ์ วีระเศรษฐกุล กับรางวัล 2018 FIAF Award หน้า ๘

พิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ไทย:

ร่องรอยผีแห่งความทรงจำของ อภิชิตพงศ์ วีระเศรษฐกุล หน้า ๑๒

คลังอนุรักษ์:

เรียนรู้จากอดีต... ๕ หนังสือเลือกตั้ง หน้า ๑๔

สัมภาษณ์:

ความจำเป็นของการดูหนังให้หลากหลาย หน้า ๑๖

ในสายตา กิตติศักดิ์ สุวรรณโกติน

กลุ่มอาชีพ-คนรักฟิล์มภาพยนตร์:

ลิเกยายปาง ฆิ่บ่าตาเทน หนังกาลิม หน้า ๑๘

กิจกรรม:

สุนทรียะความเชื่องช้าในภาพยนตร์ หน้า ๑๙

แก่นใจ มินะกนิษฐ์ ดาวดวงที่ ๑๘๓ บนลานดารา หน้า ๒๐

แนะนำหนังทั้ง!

โปรแกรมฉายเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ หน้า ๒๒

จดหมายข่าวหอภาพยนตร์

ที่ปรึกษา: ชลิดา เอื้อบำรุงจิต สันติชัย โชติรสเสถณี **กองบรรณาธิการ:** อรรพรรณ ขวศิลป์ ภาคภูมิ ธรรมศรี พุทธิพงษ์ เจียมรัตน์ธัญญ์ ขวนาท อินทวงศ์
อิทธิพงษ์ ก่อสกุล นิตานถ์ ไททองคำ **กองจัดการ:** ฝ่ายเผยแพร่ หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) **พิสูจน์อักษร:** ชนเนตร ลอยครุฑ **ออกแบบรูปเล่ม:**
พัชรินทร์ เอกอ่อนแสง **เจ้าของผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา:** หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) กระทรวงวัฒนธรรม ๔๔ หมู่ ๓ พุทธมณฑล สาย ๕ นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทรศัพท์ ๐-๒๔๘๒-๒๐๑๓-๑๔, ๐๘๑-๕๕๐-๘๗๑๖ โทรสาร ๐-๒๔๘๒-๒๐๑๕ www.fapot.org www.facebook.com/ThaiFilmArchivePage
จัดพิมพ์ที่: บริษัท กรีน โลฟี่ พรินติ้ง เฮาส์ จำกัด **จำนวนพิมพ์:** ๑๐,๐๐๐ เล่ม **ISSN :** ๒๒๒๘-๙๔๐๒ ขอสงวนลิขสิทธิ์จัดพิมพ์จดหมายข่าวหอภาพยนตร์
ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

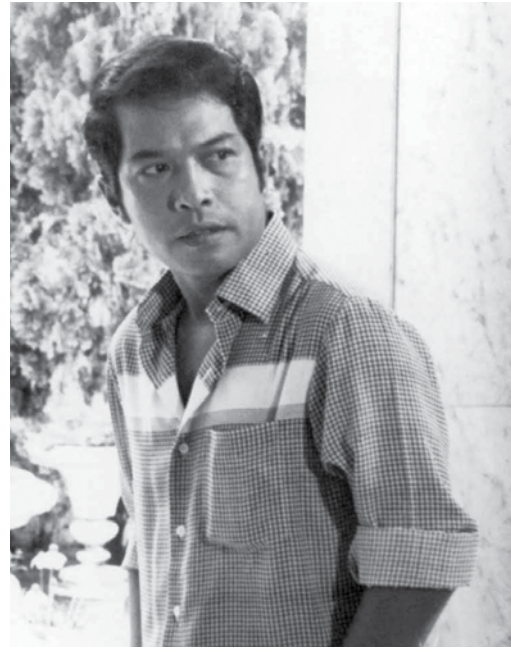
หากท่านต้องการสมัครสมาชิกจดหมายข่าวหอภาพยนตร์ กรุณาส่งชื่อและที่อยู่ มาที่ filmarchivethailand@gmail.com

ดาวน์โหลดจดหมายข่าวหอภาพยนตร์ฉบับย้อนหลังได้ที่ www.fapot.org

หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) เป็นสมาชิกของสมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ
(Federation de International Archive du Film)

อาลัย ประภาพรรณ นาคทอง - พิศาล อัครเศรณี

หอภาพยนตร์ขอแสดงความเสียใจต่อการจากไปของ **ประภาพรรณ นาคทอง** อดีตนางเอกสาวชื่อดังในยุคหนึ่ง ๑๖ มม. ซึ่งมีผลงานการแสดง อาทิ *เศรษฐีนาถา* (๒๔๙๙) *หญิงสามผัว* (๒๔๙๘) *หญิงคนชั่ว* (๒๔๙๘) ฯลฯ และ **พิศาล อัครเศรณี** ผู้กำกับและนักแสดงที่ได้รับการจดจำในบทพระเอกมาดๆ ผู้มีผลงานภาพยนตร์เรื่องสำคัญ เช่น *มนต์รักอสูร* (๒๕๒๑) *เลือดทมิฬ* (๒๕๒๒) *ไฟรักอสูร* (๒๕๒๖) *หัวใจเถื่อน* (๒๕๒๘) *อึ้งมื่อมาร* (๒๕๒๙) ฯลฯ

ทั้ง ๒ ท่าน ได้ให้เกียรติมาร่วมประชันรอยมือรอยเท้าเป็นอมตคุณธรรม ณ ลานดาราเพื่อระลึกถึงผลงานการแสดงสืบทอด โดยประภาพรรณ นาคทอง ได้มาประชันรอยมือ-เท้าเป็นดาวดวงที่ ๑๓๔ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และพิศาล อัครเศรณี ดาวดวงที่ ๑๓๙ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๖

กิจกรรม เดือนตุลาคม

๒๐ ตุลาคม

หอภาพยนตร์จัดกิจกรรมวันหนังบ้าน Home Movie day ครั้งที่ ๑๑ ตอน “เขาดินรำลึก” โดยนำหนังบ้านหรือหนังสมัครเล่นที่ผู้คนถ่ายเล่นในครอบครัวเกี่ยวกับเขาดินวนาหรือสวนสัตว์ดุสิต ที่หอภาพยนตร์ได้อนุญาตให้นำมารวบรวมและจัดฉาย พร้อมฟังบรรยายถึงหนังบ้านของครอบครัว เพื่อรำลึกถึงเขาดินวนา สถานที่ที่ยอดนิยมแห่งหนึ่งของคนถ่ายหนังบ้านในสมัยก่อนที่เพิ่งจะปิดตัวลงกับ สมชาย ไซตอภิสัทธกุล หัวหน้าฝ่ายพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ องค์การสวนสัตว์ในพระบรมราชูปถัมภ์ นพ.ภาพ โขวิฑูรทิก อรุณา จิตต์ธรรมวณิช ดร.ทัตทอง พราหมณี และคนชาติพิ วีระประวดี ซึ่งในวันดังกล่าวได้มีการเปิดคลินิกตรวจเช็คสภาพฟิล์มและรับแปลงสัญญาณเช่นทุกปี

๒๒ ตุลาคม

หอภาพยนตร์ ร่วมกับ ศูนย์ฝึกสมอง โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย และ บริษัท ชีวมิติ วิสาหกิจเพื่อสังคม จำกัด จัดกิจกรรมภาพยนตร์กับผู้สูงอายุครั้งที่ ๒๒ จัดฉายภาพยนตร์เรื่อง *Good Bye Lenin!*

ซึ่งหลังจากชมภาพยนตร์ได้มีการพูดคุยกับประเด็นกับ ผศ.นพ.สุขเจริญ ตั้งวงษ์ไชย และประวิทย์ แดงอักษร นักวิจารณ์ภาพยนตร์ ดำเนินรายการโดย สันหทัย ไซตอภิสัทธกุล ณ ห้อง ๒๒๔ อาคารแพทยพัฒน์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย

๒๗ ตุลาคม

หอภาพยนตร์จัดกิจกรรมวันมรดกโลกทัศน์โลก ประจำปีประเทศไทย ปี ๒๕๖๑ (World AV Heritage Day 2018) : Your Story is Moving ซึ่งวันดังกล่าวได้มีการเปิดตัวหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) Audiovisual Archiving: Philosophy and Principles โดย Dr. Ray Edmonson ฉบับแปลภาษาไทย พร้อมชื่นชมผลงานมรดกโลกทัศน์ของหน่วยงานเครือข่ายไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอ “การจัดการฟิล์มกระจกมรดกความทรงจำของโลก” โดยสำนัก

๓๐ ตุลาคม

อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ได้พา Tilda Swinton นักแสดงชื่อดัง เจ้าของรางวัลออสการ์ นักแสดงประกอบหญิงยอดเยี่ยมจากเรื่อง *Michael Clayton* หรือหลายคนอาจจะคุ้นหน้าจากเรื่อง *The Chronicles of Narnia* และ *Doctor Strange* มาเยี่ยมชมหอภาพยนตร์และพิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ไทย

กิจกรรม เดือนพฤศจิกายน

๓ พฤศจิกายน

หอภาพยนตร์ ร่วมกับ FILMVIRUS และ Experimental Film Society จัดโปรแกรมฉายหนังทดลองพิเศษจาก Experimental Film Society สมาคมภาพยนตร์ทดลองของกลุ่มคนทำหนังจากดับลิน ประเทศไอร์แลนด์ ซึ่งในวันดังกล่าวได้จัดฉาย *Phantom Islands* (2018) ผลงานภาพยนตร์ทดลองเรื่องล่าสุดของ Rouzbeh Rashidi นักทำหนังชาวอิหร่าน-ไอริช ผู้ก่อตั้ง Experimental และ Short Film Program ณ โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา

๓๑ ตุลาคม

หอภาพยนตร์จัดฉายภาพยนตร์เรื่อง *The Exorcist* ภาพยนตร์ที่สร้างปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมครั้งใหญ่ด้วยความน่าสะพรึงกลัวที่ทำให้ผู้ชมเกิดการช็อกระหว่างการชมภาพยนตร์ เป็นภาพยนตร์สยองขวัญเรื่องแรก ที่คว้ารางวัลออสการ์ถึงสองรางวัล และยังได้รับการยอมรับว่าเป็นหนังสยองขวัญที่ยอดนิยมที่สุดในยุคนี้ ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับการบูรณะขึ้นมาใหม่ ภายใต้การควบคุมของผู้กำกับ William Friedkin ในกิจกรรมที่! หนึ่งโลก ณ โรงภาพยนตร์สกาลา

๓๐-๓๑ พฤศจิกายน

หอภาพยนตร์ร่วมเป็นศูนย์จัดฉายภาพยนตร์ในนครปฐม กับเทศกาลภาพยนตร์วิทยาศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ประเทศไทย ครั้งที่ ๑๔ โดยสถาบัน เกอเธ่ ประเทศไทย ร่วมกับ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) และ องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ (อพวช.) จัดขึ้นในหัวข้อ “การปฏิวัติอาหาร (Food Revolution)” ซึ่งในเทศกาลจะมีทั้งภาพยนตร์ที่กล่าวถึงคุณค่าของอาหาร อาหารปลอดภัย รวมถึงสำรวจประเด็นเกี่ยวกับโภชนาการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชากรที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เราตระหนักถึงการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ โดยจัดฉายควบคู่ไปกับนิทรรศการเกี่ยวกับการปฏิวัติอาหารที่หอภาพยนตร์จัดขึ้นเพื่อเพิ่มความรู้นอกจากนี้ยังมีภาพยนตร์ที่วาดด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ในประเด็นอื่น ๆ ที่น่าสนใจอีกมากมาย ณ โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา

๑๔ พฤศจิกายน

หอภาพยนตร์ได้จัดพิธีมอบรางวัล 2018 FIAF Award ให้แก่อภิปาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ซึ่งเป็นรางวัลที่มอบโดยสมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ (International Federation of Film Archives - FIAF) ให้บุคคลที่อุทิศตนเพื่อสนับสนุนการอนุรักษ์และการเข้าถึงมรดกภาพยนตร์ จัดขึ้น ณ หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) อ่านบทความพิเศษ ได้ที่หน้า ๘

๒๕ พฤศจิกายน

หอภาพยนตร์จัดฉาย *Casablanca* หนึ่งในหนังรักที่ยอดนิยมที่สุดที่เคยมีมา ผลงานระดับมาสเตอร์พีซที่ออกฉายในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ ของผู้กำกับไมเคิล เคอติซ นำแสดงโดย ฮัมฟรีย์ โบการ์ต และอิงกริด เบอร์กแมน ในกิจกรรมที่! หน้าโลก ณ โรงภาพยนตร์สกาลา

กิจกรรมเดือนธันวาคม

๒ ธันวาคม

หอภาพยนตร์จัดกิจกรรมภาพยนตร์สนทนา “รุ่งอรุณวันเก่าของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย” จัดฉายภาพยนตร์ *รุ่งอรุณวันใหม่ในป่า* พร้อมพูดคุยหลังจบภาพยนตร์กับผู้เคยร่วมต่อสู้กับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย รัชฎาภรณ์ แก้วสนิท นพ.เหวง โตจิราการ อนิรุทธโกศล และประธานคณะกรรมการขึ้นทะเบียนมรดกภาพยนตร์ของชาติ ศักดินา ฉัตรกุล ณ อยุธยา ดำเนินรายการโดย ศิโรตม์ คล้ามไพบูลย์ ณ โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา

๖ ธันวาคม

หอภาพยนตร์ได้มีพิธีเปิดนิทรรศการ “๑๐๐ ปี สุภาพบุรุษเสื้อแถม The Gentleman with his Cameras” โดยได้จัดแสดงนิทรรศการชีวิตและงานของแท้ ประกาศวุฒิสาร นักสร้างภาพยนตร์ไทยคนสำคัญผู้ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง ประจำปี ๒๕๕๒ ซึ่งพิธีเปิดได้จัดฉายตัวอย่างภาพยนตร์ของแท้ ประกาศวุฒิสาร พร้อมสนทนาพูดคุยกับอาคม มกรานนท์ถึงผลงานของแท้ ประกาศวุฒิสาร หลังจากจบการ

แฟล็ก (๒๕๖๐)

หอภาพยนตร์ได้นำภาพยนตร์ไทยตำนานขวัญกับเรียมแห่งทุ่งบางกะปิ *แฟล็ก* ฉบับบูรณะใหม่ ผลงานกำกับของเชิด ทรงศรี ออกสู่สาธารณชนในช่วงที่ผ่านมา ดังนี้

๑๘-๒๔ ตุลาคม ณ โรงภาพยนตร์สกาลา เวลา ๑๒.๐๐ น. และ ณ SF World Cinema เซ็นทรัลเวิลด์ เวลา ๑๙.๐๐ น.

๑๔-๒๔ พฤศจิกายน ร่วมกับ Doc Club Theater ณ Warehouse 30 และตลอดเดือนธันวาคม ในการจัดฉายรอบเย็น ณ โรงหนังเฉลิมทัศน์ ใน จ.กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด และสุรินทร์ ซึ่งจะตระเวนจัดฉายที่จังหวัดอื่น ๆ ตลอดทั้งปี ๒๕๖๒ ผู้ที่สนใจสามารถติดตามตารางการฉายได้ที่เพจ facebook : โรงหนัง

๑๑-๒๗ ธันวาคม

หอภาพยนตร์ได้นำภาพยนตร์ไปจัดฉายฉบับกลางแปลงในงานอุ่นไอรัก คลายความหนาว “สายน้ำแห่งรัตนโกสินทร์” อาทิ เรื่อง *อ๊อดแตง (๒๕๑๑) เกาะสาวทวดสวรรค์ (๒๕๑๒) คิดถึงวิทยา (๒๕๕๓) ฉลาดเกมส์โกง (๒๕๖๐)* ฯลฯ ณ สนามเสือป่า โดยจะมีต่อเนื่องไปจนถึงเดือนมกราคม ๒๕๖๒

๑๕ ธันวาคม

หอภาพยนตร์จัดกิจกรรมภาพยนตร์สนทนา “มรดกของแท้ ประกาศวุฒิสาร” ส่วนหนึ่งในนิทรรศการ “๑๐๐ ปี สุภาพบุรุษเสื้อแถม The Gentleman with his Cameras” จัดฉายภาพยนตร์เรื่อง *เมืองแม่หม้าย* ผลงานภาพยนตร์ ๓๕ มม. เรื่องแรกของแท้ ประกาศวุฒิสาร พร้อมสนทนาว่าด้วยสิ่งที่แท้ ประกาศวุฒิสารมอบไว้ให้คนรุ่นหลังกับพันทิพา ขยารัตน์ ผู้อำนวยการสร้างและทายาทของแท้ ประกาศวุฒิสาร ผศ.ดร.โสภารัตน์ บุญนิมิตร หัวหน้าภาควิชาการภาพยนตร์และภาพนิ่ง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโดม สุขวงศ์ นักอนุรักษ์ภาพยนตร์เกียรติคุณ ณ โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา

สนทนาหอภาพยนตร์ได้เชิญอาคม มกรานนท์ร่วมประทับรอยมือ-เท้าเป็นดาวดวงที่ ๑๘๒ บนลานดาราอีกด้วย ซึ่งนิทรรศการฯ นี้จะมีต่อเนื่องไปจนถึงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ณ โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา

เจ้าหน้าที่หอภาพยนตร์และผู้ชมภาพยนตร์ร่วมวางดอกไม้รำลึกการจากของ ๓ นักแสดง

๒๕ ตุลาคม สมชาย ศรีภูมิ พระเอกผู้โด่งดังจากภาพยนตร์โทรทัศน์เรื่อง *ขุนแผนผจญภัย* ดาวดวงที่ ๙๓ บนลานดารา

๓๐ พฤศจิกายน ประภาพร ณาคทอง อดีตนางเอกสาวชื่อดังในยุคหนึ่ง ๑๖ มม. ผู้ฝากผลงานการแสดงภาพยนตร์ไว้มากมาย ดาวดวงที่ ๑๓๔ บนลานดารา

๔ ธันวาคม พิศาล อัครเศรณี นักแสดงผู้ได้รับฉายาว่า พระเอกตบจูบ หรือ พระเอกชาติส้ม ดาวดวงที่ ๑๓๙ บนลานดารา

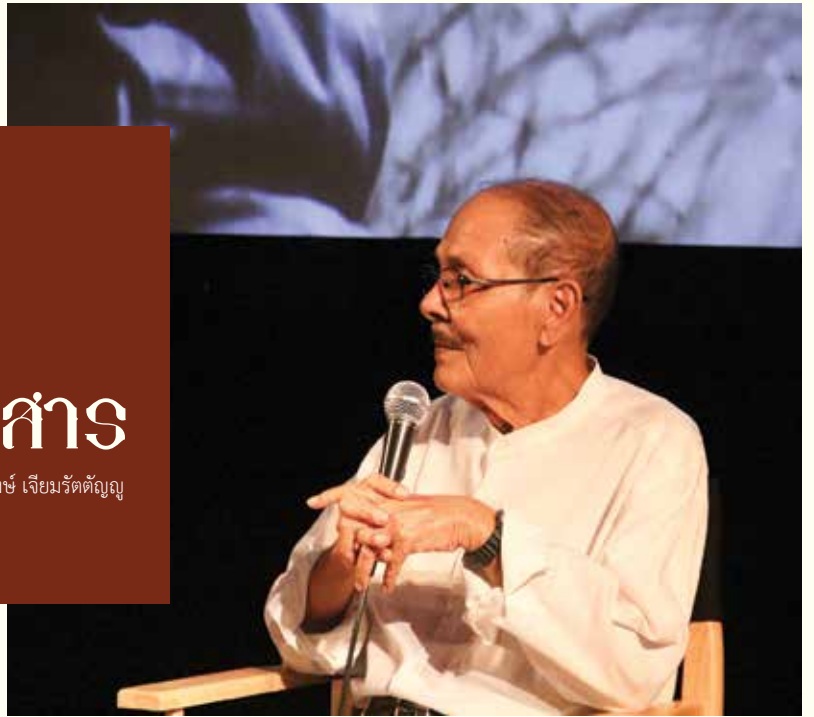

หน่วยงานและสถาบันการศึกษาเข้าศึกษาดูงาน

- ๒๒ ตุลาคม โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะโบราณคดี
- ๒๕ ตุลาคม มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ๗ พฤศจิกายน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- ๙ พฤศจิกายน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- ๑๕ พฤศจิกายน มหาวิทยาลัยทักษิณ
- ๒๒ พฤศจิกายน มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ๒๗ พฤศจิกายน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และวิทยาลัยเพาะช่าง

จาก อาคม มกรานนท์ ถึงแท้ ประกาศวุฒิสาร

พุทธพงษ์ เจียมรัตตัญญู

เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) ได้จัดพิธีเปิดนิทรรศการ “๑๐๐ ปี สุภาพบุรุษเสื้อแท้ The Gentleman with his Cameras” เพื่อเผยแพร่ประวัติชีวิตและผลงานของแท้ ประกาศวุฒิสาร ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ผู้สร้างภาพยนตร์) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ณ โรงภาพยนตร์ศรีศาลายาของหอภาพยนตร์

ในวันดังกล่าว นอกจากประชาชนที่สนใจในผลงานของแท้ ประกาศวุฒิสาร และทายาทของผู้สร้างหนังคนสำคัญของไทยท่านนี้มา กันอย่างพร้อมหน้าแล้ว ยังมีแขกสำคัญอีก ๑ ท่าน ผู้มาในฐานะประธานเปิด นิทรรศการ นั่นคือ “อาคม มกรานนท์” อดีตนักแสดงและนักสื่อสารมวลชน คนสำคัญของไทย ที่ได้ร่วมบอกเล่าความทรงจำถึงแท้ ประกาศวุฒิสาร ผู้ชักนำเขาเข้าสู่วงการภาพยนตร์

อาคมเล่าว่าเส้นทางความเป็นนักแสดงของเขาเริ่มต้นขณะทำงาน เป็นผู้ประกาศข่าวที่ช่อง ๔ บางขุนพรหม สถานีโทรทัศน์แห่งแรกของไทย โดยเขาได้มีโอกาสไปเฝ้าดูการซ้อมการแสดงละครของช่องอยู่เป็นประจำ จนวันหนึ่งได้รับการชักชวนให้มาเป็นนักแสดง เรื่องแรกคือ “กากี” และแสดง ต่อมาอีกหลายเรื่อง จนเมื่อแท้ ประกาศวุฒิสารได้เห็นผลงานของเขาทาง จอโทรทัศน์ จึงได้ชักชวนมาแสดงภาพยนตร์เรื่องแรก คือ *เห่าดง* ออกฉาย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑

นอกจากบทบาทนักแสดง อาคมยังรับหน้าที่บรรยายเสียงประกอบ ในสเปดเพลงโฆษณา “เห่าดง” ขับร้องโดย มีศักดิ์ นาครัตน์ อันเป็นสเปดเพลงโฆษณาภาพยนตร์เพลงแรกของวงการหนังไทย โดยในเสียงบรรยายนั้น อาคมได้กล่าวโฆษณาถึงนักแสดงต่าง ๆ ของเรื่อง รวมทั้งตัวเอง ที่เขาตั้ง คำถามว่า “อาคม มกรานนท์ ดาราจากจอแก้วคนแรก ที่หายเข้าสู่จอเงิน ท่ามกลางเสียงวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ นานาว่าจะไปไม่รอด เขาจะแสดง ภาพยนตร์ได้ต่อไป หรือว่าจะต้องอำลาวงการไปหลังจากแสดงภาพยนตร์เรื่อง *เห่าดง* นี้แล้ว”

คำถามนี้ได้รับคำตอบ เมื่อ *เห่าดง* ประสบความสำเร็จอย่าง ล้นหลาม และแท้ ประกาศวุฒิสารได้นำอาคมมาแสดงภาพยนตร์เรื่องต่อมา ของเขา คือ *สี่คิงส์* (๒๕๐๒) และ *เสือเผ่น* (๒๕๐๓) โดยให้รับบทบาทเด่นกว่า เมื่อครั้งแสดง *เห่าดง* นอกจากนี้ แท้ยังได้ให้อาคมมาพากย์สดประกอบการ

ฉายภาพยนตร์เรื่อง *สาวเครือฟ้า* (๒๕๔๖) ที่นำกลับมาฉายอีกครั้งที่ โรงภาพยนตร์ศาลาเฉลิมกรุง หลังจากได้รางวัลในการประกวดภาพยนตร์ รางวัลตุ๊กตาทองคำครั้งแรกของไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ นับเป็นการพากย์เสียง ภาพยนตร์ครั้งแรกของอาคม

อาคมกล่าวถึงบุคลิกในกองถ่ายของแท้ที่เขาจำได้ว่า “คุณแท้เป็นคนที่ยิ้มง่าย ใจดี ผมไม่รู้ว่ามีลูกหลังแกใจร้ายหรือเปล่านะ (หัวเราะ) แต่ว่ากับ พวกผม กับกองถ่ายนี้แกใจดี ยิ้ม เรียกว่าเป็นคนโง่ธยา อารมณ์ดีตลอด ถ่ายหนังกับคุณแท้ก็สบายใจ เพราะว่าคุณแท้เป็นคนยิ้ม เมื่อเจ้าของหนังยิ้ม นักแสดงก็ยิ้มด้วย คุณแท้เป็นคนทีนีสัยดีมาก ใครไปเล่นด้วยก็อดนึกขบ นึกรักแกไม่ได้ แกเป็นคนพูดจาดี อะไรก็ดี”

นอกจากภาพยนตร์ไทย เมื่อแท้ได้ร่วมงานในฐานะผู้ร่วม อำนาจการสร้างกับบริษัทสร้างภาพยนตร์จากเมืองมิวนิก ประเทศเยอรมนี ในเรื่อง *The Black Panther of Ratana (มือเสือ)* ที่มาถ่ายทำในเมืองไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ นั้น แท้ก็ยังได้นำอาคมมาร่วมแสดงในฐานะนักแสดงนำ ของฝ่ายไทยด้วย ซึ่งอาคมถือว่าเป็นการเปิดประตูให้เขาได้ไปถ่ายภาพยนตร์ กับต่างประเทศ เพราะจากเรื่องนี้ อาคมยังได้ไปร่วมแสดงใน *Banco à Bangkok pour OSS 117* (๒๕๐๗) ภาพยนตร์ฝรั่งเศสที่มากำหนดทำในเมืองไทย และ *Crocodile River* หรือ *แม่น้ำจระเข้* (๒๕๐๘) ของค่าย ชอร์วราเดอร์ส บริษัทสร้างภาพยนตร์ฮ่องกงชื่อดัง

ต่อมา ใน พ.ศ. ๒๕๐๙ เมื่อบริษัทภาพยนตร์ไทยไตรมิตรของ แท้ ได้รับสิทธิ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์การแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๕ ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ แท้ก็ได้มอบหมายให้อาคมร่วมเป็นผู้สัมภาษณ์ นักกีฬาไทยและเป็นผู้บรรยายภาพยนตร์ อาคมเล่าว่าเขาต้องเดินทางไป ฮ่องกงกับแท้ เพื่อบันทึกเสียงลงบนฟิล์มที่เล็บนานถึง ๒ เดือน โดยในการ ฉายรอบปฐมทัศน์ที่โรงภาพยนตร์ศาลาเฉลิมไทย พระบาทสมเด็จพระ ประมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้เสด็จมาทอดพระเนตร ภาพยนตร์ และแท้ ประกาศวุฒิสารได้บอกเล่าไว้ในหนังสืออัตชีวประวัติ “สุภาพบุรุษเสื้อแท้” ว่าหลังจบภาพยนตร์ พล.อ. ทวี จุลละทรัพย์ ประธาน คณะกรรมการจัดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งดังกล่าว ได้พาเขาและอาคม ไปเข้าเฝ้า

แม้หลังจากจบภาพยนตร์เอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๕ ทั้งคู่จะไม่ได้ร่วมงานด้านภาพยนตร์ด้วยกันอีก แต่อาคมบอกว่า เขายังคงติดต่อสัมพันธ์กับแท้อยู่เสมอ จนเปรียบเสมือนญาติสนิท เพราะแท้อยู่ให้ความช่วยเหลือและคำปรึกษาแก่เขาอยู่ตลอดเวลา

เมื่อถามว่าแท่ ประกาศศุภนิสารมีคุณูปการต่อวงการภาพยนตร์และวงการสื่อสารมวลชนของไทยอย่างไรในมุมมองของเขา อาคมได้แสดงทัศนะไว้อย่างน่าสนใจว่า “สิ่งที่คุณแท่ได้ทำทิ้งเอาไว้ เป็นประโยชน์ต่อคนรุ่นหลังมาก ภาพบางภาพบางคนเกิดไม่ทัน บางคนเกิดทันก็ยังเด็กเกินไป แต่เมื่อเรามีคุณแท่ ซึ่งเป็นคนที่ชอบถ่ายภาพ ทั้งภาพนิ่ง ภาพยนตร์ เป็นคนที่ขยันเก็บเหตุการณ์ต่าง ๆ ในบ้านเมือง ไม่ว่าจะเป็นน้ำท่วมปี ๒๕๔ ซึ่งบางคนไม่เคยเห็นภาพน้ำท่วมกรุงเทพฯ มีพายเรือที่ลานพระรูป คุณแท่ก็เก็บภาพเหล่านั้นเอาไว้ แม้กระทั่งการปฏิวัติรัฐประหารสมัยนั้น คุณแท่ก็เก็บภาพเอาไว้ อันนั้นมันเป็นสิ่งที่ทำให้เราได้เห็นว่าถ้าเมื่อไม่มีคนชื่อ แท่ ประกาศศุภนิสารแล้ว เราซึ่งเป็นคนรุ่นหลัง ก็จะได้เห็นของแท่ หรือของจริง นอกจากจะฟังเขาเล่าปากต่อปาก แต่เมื่อมีคุณแท่ ซึ่งแท่จริง ๆ เราก็ก็นึกถึงของแท่ด้วย เพียงแต่ว่าใครจะเห็นประโยชน์ หรือไม่เห็นประโยชน์เท่านั้นเอง แต่ในสายตาผม ในความรู้สึกของผมมัน ไม่ใช่เพราะว่าผมกับคุณแท่สนิทชิดชอบกันนะครับ แต่การที่คุณแท่ต้องการที่จะเก็บภาพต่าง ๆ เอาไว้ให้คนรุ่นต่อ ๆ ไป ได้เห็นว่าบ้านเมืองเรามันเป็นยังไง มันเกิดเหตุการณ์อะไรบ้าง อันนี้ผมคิดว่ามันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง แล้วก็ผมตั้งใจที่ทางหอภาพยนตร์ได้เก็บภาพเหล่านั้นเอาไว้”

หลังจบการสนทนา หอภาพยนตร์ได้ฉายตัวอย่างผลงานของแท่ประกาศศุภนิสารให้ชม โดยมีภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง *สี่คิงส์* และ *เสือเห่า* ที่อาคมแสดงรวมอยู่ด้วย โดยเฉพาะภาพยนตร์โฆษณา *เสือเห่า* นั้น มีภาพอาคมในวัยหนุ่มพูดโฆษณาหนังประกอบอยู่ตอนต้น ซึ่งเขากล่าวว่าไม่เคยเห็นมาก่อน จากนั้นเมื่อจบการฉายภาพยนตร์ หอภาพยนตร์ได้เชิญอาคมมาประทับรอยมือรอยเท้าเป็นดาวดวงที่ ๑๘๒ บนลานดาราราช ซึ่งเขาได้จารึกคำว่า เห่าดัง ไว้บนรอยพิมพ์มือ-เท้าของตน เพื่อเป็นการรำลึกถึงจุดเริ่มต้นที่ร่วมงานกับแท่ ประกาศศุภนิสาร

สำหรับนิทรรศการ “๑๐๐ ปี สุภาพบุรุษเสือเห่า The Gentleman with his Cameras” ยังคงเปิดให้ชมได้จนถึงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ นับเป็นโอกาสอันดีที่ท่านจะได้เรียนรู้และประจักษ์ถึงคุณูปการของแท่ประกาศศุภนิสาร ผ่านผลงานภาพยนตร์และสิ่งของสำคัญต่าง ๆ ที่แท่ได้มอบไว้ให้หอภาพยนตร์เก็บรักษาเป็นมรดกของชาติ

ประวัติ อาคม มกรานนท์ ★

ดาวดวงที่ ๑๘๒ บนลานดาราราช

อาคม มกรานนท์ เกิดเมื่อวันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๔ ที่กรุงเทพมหานคร หลังจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ได้เข้าเรียนที่โรงเรียนพลตำรวจ และรับราชการเป็นตำรวจอยู่ ๑ ปี ก่อนจะออกมาทำงานที่กรมประชาสัมพันธ์ เริ่มต้นจากการเป็นพนักงานกระจายเสียงจิตอาสา และเลื่อนเป็นผู้ประกาศสถานีวิทยุแห่งประเทศไทยในเวลาต่อมา จากนั้นเมื่อมีสถานีโทรทัศน์แห่งแรกของไทยเกิดขึ้นคือ ช่อง ๔ บางขุนพรหม เขาได้เป็นผู้อ่านข่าวโทรทัศน์รุ่นแรกพร้อมกับสมชาย มาลาเจริญและสรรพสิริ วิริยศิริ รวมทั้งยังได้แสดงละครโทรทัศน์ของสถานี

จากวงการโทรทัศน์ อาคมได้ก้าวเข้ามาสู่จอเงิน โดยมีผลงานการแสดงจำนวนมาก เช่น *เห่าดัง* (๒๕๐๑) *เจ็ดแหมก* (๒๕๐๑) *ชาติสมัย* (๒๕๐๒) *ดวงชีวิต* (๒๕๐๓) *สิงห์ทองปราบ* (๒๕๐๕) *นกน้อย* (๒๕๐๖) *ผู้พิชิตมังกร* (๒๕๐๗) *แสงเทียน* (๒๕๐๙) *มดแดง* (๒๕๑๐) ฯลฯ นอกจากนี้ เขายังมีบทบาทโดดเด่นเป็นที่จดจำ ทั้งการเป็นพิธีกรรายการโทรทัศน์ รวมถึงการเป็นผู้อ่านประกาศแถลงการณ์ของคณะรัฐประหารอยู่บ่อยครั้ง จนได้รับฉายาว่า “โฆษกคณะปฏิวัติ” และเป็นผู้ให้กำเนิดประโยค “โปรดฟังอีกครั้ง” อันโด่งดัง นับเป็นตำนานคนสำคัญของทั้งวงการภาพยนตร์และวงการสื่อสารมวลชนของไทย

LAYAR Asian Cinema Heritage Forum ที่เมืองจาการ์ตา

สัณห์ชัย โชติรสเศรณี

เมื่อวันที่ ๑๓-๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ที่ผ่านมา ผู้เขียนได้รับเชิญให้ไปร่วมงาน LAYAR Asian Cinema Heritage Forum เมืองจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดย Lisabona Rahman นักอนุรักษ์ภาพยนตร์ Meiske Taurisia and Prima Rusdi ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์อินโดนีเซีย

LAYAR Asian Cinema Heritage Forum ต้องการเป็นพื้นที่การพบปะระหว่างคนทำงานด้านการอนุรักษ์ภาพยนตร์ หรือที่เกี่ยวข้องมรดกทางวัฒนธรรมจากประเทศในอาเซียนและญี่ปุ่น กับกลุ่มฉายหนังอิสระในอินโดนีเซีย เพื่อสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ และนำไปสู่ความร่วมมือในอนาคตต่อไป

ด้วยลักษณะภูมิศาสตร์ของอินโดนีเซียที่เป็นประเทศหมู่เกาะ และแต่ละเมืองก็กระจายตามพื้นที่ต่าง ๆ หลายพื้นที่ไม่มีโรงภาพยนตร์ ทำให้มีกลุ่มนักกิจกรรมเคลื่อนไหวที่ใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ กลุ่มเหล่านี้อาจจะจัดฉายภาพยนตร์นอกกระแส หรือจัดเทศกาลภาพยนตร์ รวมไปถึงการอบรมการทำภาพยนตร์ ซึ่งกลุ่มที่มาเข้าร่วมงานในครั้งนี้ เช่น Kinosaurus ซึ่งเป็นห้องฉายภาพยนตร์อิสระในเมืองจาการ์ตา และเป็นสถานที่จัดงานครั้งนี้ KinoForum ซึ่งเป็นหน่วยงานจัดฉายภาพยนตร์อิสระ และจัดเทศกาลภาพยนตร์ที่เมืองยอกยาคาร์ตา Tito Imanda นักศึกษาปริญญาเอกที่กำลังศึกษาการใช้ภาพยนตร์บันทึกการแสดงวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่น

กิจกรรมนี้มีขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน (แต่เนื่องจากการกิจทำให้ผู้เขียนสามารถเดินทางไปร่วมงานได้วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน) ในแต่ละวันจะให้ตัวแทนของแต่ละประเทศนำเสนอภาพยนตร์ หลังจากภาพยนตร์ก็จะเป็นการสนทนาพูดคุยในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์นั้น โดยในวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน เริ่มกิจกรรมด้วย Meiske Taurisia จัดฉายภาพยนตร์เรื่อง *Tiga Dara* (๒๕๕๙) และ *Kay Wee* จาก Asian

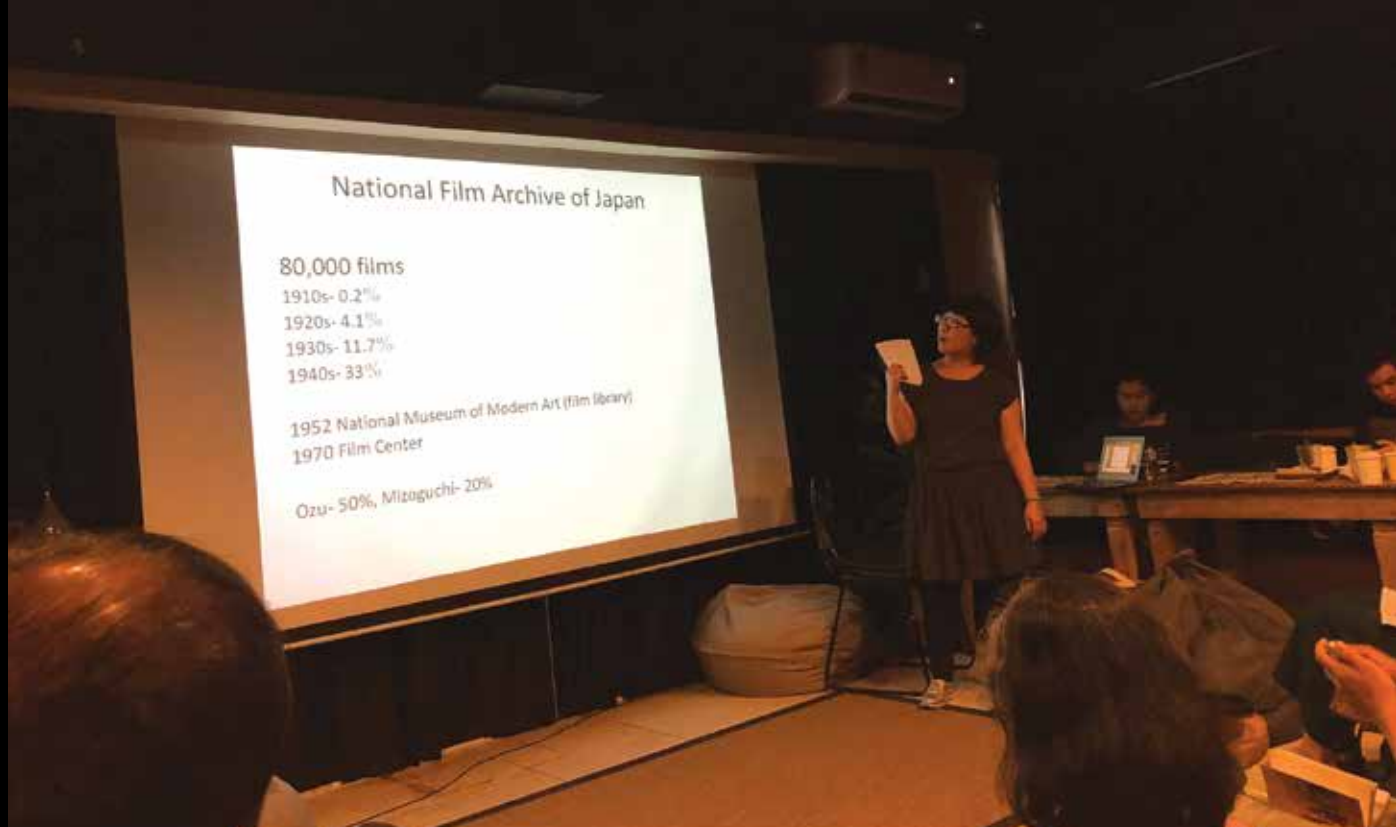
Film Archive ประเทศสิงคโปร์ นำเสนอภาพยนตร์เรื่อง *Lion City* (๒๕๐๓) ซึ่งภาพยนตร์ทั้ง ๒ เรื่อง หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) เคยนำมาจัดฉายในงานเทศกาลภาพยนตร์อาเซียนและที่โรงภาพยนตร์ศรีศาลายาแล้ว

ในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน เป็นการนำเสนอของ Farah Wardani จาก National Gallery of Singapore ซึ่ง Farah นำภาพยนตร์ที่บันทึกการทำงานของศิลปิน รวมไปถึงผลงานศิลปะวิดีโอ (Video Art) ของศิลปินมาจัดฉาย และชวนพูดคุยเรื่องความสำคัญสื่อวิดีโอทัศน์เหล่านี้และการเก็บอนุรักษ์ ซึ่งยังมีปัญหาจากการจัดประเภทของสื่อวิดีโอทัศน์ โดยเฉพาะงานศิลปะวิดีโอทัศน์ที่ไม่ใช่เพียงแค่อินโฟวิดีโอทัศน์ แต่เป็นงานศิลปะ การจัดเก็บและการให้บริการสื่อเหล่านี้จึงต่างจากการจัดเก็บสื่อวิดีโอทัศน์ทั่วไป

แล้วก็เป็นการลำดับของผู้เขียน ผู้เขียนเลือกที่จะเสนอ *สันติ-วิมา* แล้วเล่าเรื่องการตามหาภาพยนตร์เรื่องนี้ เพื่อแสดงให้เห็นความสำคัญของงานด้านอนุรักษ์ภาพยนตร์ที่ครอบคลุมตั้งแต่การซ่อมสวณรักษา การทำข้อมูล การทำฐานข้อมูล รวมไปถึงความสำคัญของการร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานอนุรักษ์ภาพยนตร์

วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน Amir Muhammad นักเขียน ผู้กำกับ และผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์จากประเทศมาเลเซีย นำเสนอภาพยนตร์สารคดีเรื่อง *World without Shadow* ซึ่งพูดถึงรัฐบาลเมืองกลันตันสั่งห้ามการแสดงหนังตะลุง และพูดคุยเรื่องอิทธิพลของศาสนาอิสลามต่อสื่อภาพยนตร์ รวมไปถึงการที่ภาพยนตร์อิสลาม (ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหา

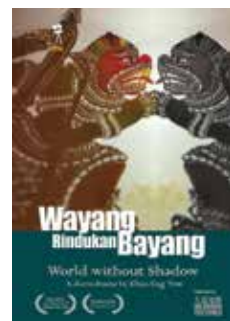

หรือได้แรงบันดาลใจจากคัมภีร์อัลกุรอาน) ที่ได้รับความนิยมในประเทศมาเลเซีย

ลำดับถัดไป เป็นของ Chizuru Usui จาก National Film Center โตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ที่นำเสนอภาพยนตร์บันทึกส่วนตัวเรื่อง *Cloud Bugs, Barbed Wires* ของ Mie Kurihara ซึ่งเป็นภาพยนตร์ส่วนตัวที่บันทึกความคิดและความทรงจำของผู้สร้างภาพยนตร์ ระหว่างที่เขาเดินทางมาเที่ยวประเทศไทยและลาว Chizuru นำเสนอความยากลำบากในการอนุรักษ์ภาพยนตร์ส่วนตัวของผู้สร้างภาพยนตร์ เนื่องจากผู้สร้างมีความรู้สึหวงแหนและอยากเก็บไว้กับตัวเอง ถึงแม้ว่าต้นฉบับของหนังจะเป็นฟิล์มภาพยนตร์ ที่ควรจะถูเก็บรักษาในห้องควบคุมอุณหภูมิก็ตาม

ปิดท้ายด้วยวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน Piset Tieng จาก Bophana Center ประเทศกัมพูชา นำเสนอภาพยนตร์สารคดีสั้นเรื่อง *Red Wedding* ซึ่งเล่าเรื่องราวของคำสั่งการคลุมถุงชนจากผู้บังคับบัญชาในค่ายเขมรแดง ผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งเป็นเหยื่อที่ถูกคลุมถุงชนถูกขึ้นมาเรียกร้องความเป็นธรรมด้วยการฟ้องศาลเพื่อเอาผิดผู้มีส่วนในกระบวนการนั้น Piset นำเสนอหน้าที่ของสื่อภาพยนตร์ในการบันทึกประวัติศาสตร์สำคัญของประเทศที่กำลังถูกลืมโดยชนรุ่นหลัง รวมไปถึงการใช้ภาพยนตร์เป็นหลักฐานในการเคลื่อนไหวเพื่อเอาผิดผู้กระทำอาชญากรรมในช่วงเขมรแดง

กิจกรรม LAYAR Asian Cinema Heritage Forum ถือเป็นจุดเริ่มต้นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทำกิจกรรมภาพยนตร์ในอินโดนีเซียกับหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนภาพยนตร์ในกลุ่มประเทศเอเชีย เพื่อพยายามพัฒนาวัฒนธรรมภาพยนตร์ในภูมิภาคนี้ให้ดีขึ้น หรืออย่างน้อยก็ยังคงดำรงอยู่ให้ได้ ซึ่งภารกิจดังกล่าว ถือเป็นความท้าทายอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในช่วงที่ரசันยัมและลักษณะการเสพภาพยนตร์ถูกคุกคามอย่างหนัก สื่อภาพเคลื่อนไหวปรากฏอยู่รอบตัวทุกคนและการเข้าชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์หรือในพื้นที่เฉพาะกลายเป็นสิ่งล่าช้าหลังที่หลายคนเริ่มมองข้าม

อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล

กับรางวัล 2018 FIAF Award

กองบรรณาธิการ

เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ผู้กำกับภาพยนตร์ชาวไทยผู้เคยชนะเลิศรางวัลปาล์มทองคำ เทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์ จากภาพยนตร์เรื่อง *ลุงบุญมีระลึกชาติ* เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทยในระดับโลกอีกครั้ง เมื่อเขาได้รับรางวัล 2018 FIAF Award จากสมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ (International Federal of Film Archives - FIAF)

รางวัล 2018 FIAF Award เป็นรางวัลที่มอบให้แก่บุคคลในวงการภาพยนตร์ที่อุทิศตนเพื่อสนับสนุนการอนุรักษ์และการเข้าถึงมรดกภาพยนตร์ รวมทั้งมีความโดดเด่นในการสร้างสรรค์ศิลปะภาพยนตร์ให้เป็นที่รู้จัก โดยตัวรางวัลเป็นกระป๋องบรรจุฟิล์มขนาด ๑,๐๐๐ ฟุต ซึ่งทำจากโลหะเงินที่ได้จากกระบวนการล้างฟิล์ม เกียรติยศครั้งนี้ ทำให้ชื่อของอภิชาติพงศ์ได้รับการบรรจุเข้าไปอยู่ในทำเนียบเดียวกับผู้กำกับภาพยนตร์คนสำคัญของโลกหลายคนที่เคยได้รับรางวัลนี้ เช่น Martin Scorsese (๒๕๔๔), Ingmar Bergman (๒๕๔๖), Mike Leigh (๒๕๔๗), Hou Hsiao-hsien (๒๕๔๙), Peter Bogdanovich (๒๕๕๐), Agnès Varda (๒๕๕๖), สองพี่น้อง Jean-Pierre และ Luc Dardenne (๒๕๕๙) และเมื่อปีล่าสุด ๒๕๖๐ คือ Christopher Nolan ผู้กำกับชื่อดังแห่งฮอลลีวูด

จากบันทึกของโดม สุขวงศ์ ผู้ก่อตั้งหอภาพยนตร์ พบว่าอภิชาติพงศ์กับหอภาพยนตร์รู้จักกันครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๘ ตั้งแต่ที่หอภาพยนตร์ยังอยู่บริเวณถนนเจ้าฟ้า โดยอภิชาติพงศ์ซึ่งยังเป็นนักศึกษาปริญญาโทด้านภาพยนตร์ที่สถาบันศิลปะชิคาโก ได้เข้ามาเพื่อขอคำปรึกษาเรื่องภาพยนตร์ หลังจากนั้น อภิชาติพงศ์ก็ได้เป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนกิจการของหอภาพยนตร์ ทั้งการมอบฟิล์มภาพยนตร์และสิ่งเกี่ยวเนื่องมากมายให้หอภาพยนตร์นำมาอนุรักษ์ตั้งแต่ก่อนจะมีชื่อเสียงจนถึงปัจจุบัน รวมแล้วมากกว่า ๑๐๐ รายการ รวมทั้งมีบทบาทเป็นผู้ร่วมผลักดันให้หอภาพยนตร์เปลี่ยนสถานะเป็นองค์กรมหาชน และรับหน้าที่เป็นคณะกรรมการบริหารหอภาพยนตร์ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ นอกจากในประเทศไทยแล้ว อภิชาติพงศ์ยังร่วมงานกับหน่วยงานอนุรักษ์ภาพยนตร์ในต่างประเทศทั่วโลก เพื่อสนับสนุนงานด้านการอนุรักษ์และการบูรณะภาพยนตร์อีกด้วย

สำหรับสมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ เป็นองค์กรสากลที่มีวัตถุประสงค์สำคัญคือการอนุรักษ์ภาพยนตร์ในฐานะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษยชาติ ปัจจุบันมีหอภาพยนตร์และหน่วยงานอนุรักษ์ภาพยนตร์กว่า ๑๖๖ แห่งจาก ๗๕ ประเทศทั่วโลกเป็นสมาชิก โดยชิลดา เอื้อบุรังจิต ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์ ได้รับเลือกให้เป็นหนึ่งในคณะกรรมการบริหารสมาพันธ์ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๖

พิธีมอบรางวัล 2018 FIAF Award แก่อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล มีขึ้นที่โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา หอภาพยนตร์ โดย Frédéric Maire ประธานสมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ ได้เดินทางมามอบรางวัลด้วยตนเอง

ร่วมกับคณะกรรมการบริหารสมาพันธ์จากประเทศต่าง ๆ ซึ่งอภิชาติพงศ์ได้กล่าวในสุนทรพจน์หลังได้รับรางวัลว่า หอภาพยนตร์ถือเป็นสถานที่แรกในการเริ่มอาชีพทำหนังของเขา และได้ส่งมอบรางวัลต่อให้แก่โดม สุขวงศ์ ในฐานะบุคคลสำคัญที่ทำให้สถานที่แห่งนี้เกิดขึ้นได้

นอกจากการมอบรางวัล ในช่วงท้ายของพิธียังมีการจัดฉาย *รักที่ซ่อนแก่น* ภาพยนตร์เรื่องล่าสุดของอภิชาติพงศ์ ที่ไม่เคยเข้าฉายตามโรงภาพยนตร์ทั่วไปในประเทศไทยมาก่อน ภายในโรงภาพยนตร์ศรีศาลายา ในวันนั้นจึงมีบรรดาแฟนภาพยนตร์และผู้สนใจมาร่วมชมกันอย่างแน่นขนัด โดยอภิชาติพงศ์ หรือ “พี่เจ๊” ของชาวหอภาพยนตร์และแฟน ๆ ได้ร่วมสนทนาตอบข้อซักถามแก่ผู้ชมหลังจบภาพยนตร์ด้วยบรรยากาศที่ชื่นมื่น นับเป็นอีกหนึ่งวันประวัติศาสตร์ของวงการภาพยนตร์ไทยที่เกิดขึ้นที่หอภาพยนตร์

สุนทรพจน์ของ อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ถึง 2018 FIAF Award

ผมขอแสดงความยินดีกับ FIAF สำหรับภารกิจในการอนุรักษ์ภาพยนตร์ ซึ่งเป็นภารกิจที่เข็นครกขึ้นภูเขาจริง ๆ เพราะว่าปัจจุบันเราได้ผลิตภาพเคลื่อนไหวออกมาเหมือนสินค้าที่ใช้แล้วทิ้ง งานของ FIAF ต้องการความมุ่งมั่นและการยึดติดอย่างมาก ไม่ต่างจากคนทำหนังที่อยู่ได้ด้วยการยึดติด แต่เรายึดติดกับภาพ กับความทรงจำ ไม่ว่าจะเรื่องจริงหรือเรื่องแต่ง เพื่อที่จะได้สร้างมันขึ้นมาอีกครั้งบนจอภาพยนตร์

วันนี้ผมมีความรู้สึกหลาย ๆ อย่าง ทั้งตื่นเต้น ขอบคุณ และรู้สึกเป็นเกียรติอย่างมากที่ได้รับรางวัลนี้ มันเป็นวันที่สำคัญในการเดินทางของผมสำหรับเด็กจากขอนแก่นที่ติดนิยายวิทยาศาสตร์และนิยายผีเล่มละบาท มันมหัศจรรย์มากที่ได้มายืน ณ จุดนี้

แต่ก่อนขอนแก่นเป็นเมืองที่ไม่มีอะไรเลย ผมเข้าไปหลบภัยในโรงหนัง หลีกหนีจากความเบื่อหน่ายของโรงเรียนและโรงพยาบาล ซึ่งตอนนี้แม้ว่าจะเกือบ ๕๐ ปีมาแล้ว ผมคิดว่าผมไม่ได้ออกจากที่หลบภัยนั้นเลย มันเหมือนสะพานเชื่อมกับโลกแห่งความจริง สำหรับคนที่ไม่ชอบสังคมอย่างผมมันเป็นที่หลบภัยที่ดีมาก แต่การเป็นคนทำหนัง ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ก็ตาม คุณต้องถูกบังคับให้มีปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก หลายปีที่ผ่านมา ผมคิดว่ามันมหัศจรรย์มากที่ได้เจอคนหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นนักแสดง โปรดัคเซอร์ คนติดต่อ นักออกแบบ ศิลปิน ทนาย หูต แม้แต่เชื้อพระวงศ์จากประเทศต่าง ๆ

แต่ครั้งผมเริ่มต้นใหม่ ๆ นั้น ผมไม่ได้รู้จักใคร จำได้ว่าตอนอายุประมาณ ๒๐ กว่า ๆ ผมไปที่หอภาพยนตร์ ซึ่งแต่ก่อนอยู่ที่กรุงเทพฯ ผมเคอะเขินมาก และได้เจอกับคุณโดม สุขวงศ์ ผมได้ไปขอความช่วยเหลือและคุณโดมได้เมตตาให้ข้อมูลว่ามีใครทำอะไรบ้างในวงการหนังอิสระ ซึ่งมีไม่กี่คนเท่านั้น ในตอนนั้น หนังฮอลลีวูดได้รับความนิยมมาก มีแมกกาซีนหนังต่างประเทศ และมีนักวิจารณ์รุ่นใหม่เกิดขึ้นในช่วงนั้นเอง

มันเหมือนกับมีความพยายามที่จะก้าวข้ามจากการทำหนังแบบโบราณของหนังไทย มีช่วงหนึ่งของชีวิตที่ผมและหลาย ๆ คนดูหนังไทยว่ามันเขยแสนเขย แต่เมื่อผมมาทำหนังเองแล้ว หนังเก่า ๆ ที่เคยดูในอดีตได้เผยตัวออก

มาอีกครั้ง ถ้าผมมีโอกาสได้ดูหนังเหล่านั้นอีกครั้ง ผมอาจจะไม่รู้สึกเช่นเดียวกับในความทรงจำ ที่เมื่อนึกย้อนไปมันเป็นประสบการณ์ที่พิเศษมาก ในโรงหนังขนาดใหญ่ที่ไม่ได้อยู่ในศูนย์การค้า หนังเหล่านั้นนำเสนอจังหวะเวลา ความเชื่อช้า ความร้อนในอากาศในรูปแบบของมันเอง มันไม่ได้ขาย แต่มันคือความจริง ความจริงของที่ที่เด็กคนหนึ่งหลบภัย ที่ร้องไห้ไปกับฉากที่เรียกว่าน้ำเน่า หรือหัวเราะกับฉากตลกตลกตีหัวกัน

เวลาผมถ่ายหนัง ผมมักจะคิดถึงจังหวะเวลาและความร้อนในอากาศของหนังเหล่านั้น พวกมันเป็นเหมือนผีที่ไม่ยอมหายตัวไป มันยังคงวนเวียนและเติบโตไปกับเรา แต่ตอนนี้การชมภาพยนตร์ของผมไม่ได้ร้องไห้หรือหัวเราะเหมือนแต่ก่อนอีกแล้ว พอนึกย้อนกลับไป เช่นในหนังผีโบราณ มีเลือดปลอมและการแต่งหน้าที่ไม่สมจริงเอาเสียเลย มันไม่น่ากลัวอีกต่อไป แต่มันคือความเศร้าและโหยหาความเดียวসা หรือในหนังที่มีฉากพายุ แผ่นดินไหว วัตถุและเจดีย์พังทลาย มันไม่ตื่นเต้นอีกต่อไป แต่มันกลายเป็นสัญลักษณ์หรืออุปมาอุปไมย เมื่อเรื่องแต่งมันไม่น่าเชื่อถืออีกต่อไป เราก็มองหาความจริง มองประวัติศาสตร์ มองการเมือง และเมื่อเมืองไทยอยู่ภายใต้ระบอบเผด็จการอีกครั้ง หลายคนมองเห็นกลไกของการโฆษณาชวนเชื่อได้ชัดขึ้น ความทรงจำในอดีตของผมก็เปลี่ยนไปด้วย และกระบวนการความเข้าใจนี้ทำให้เราทำหนังต่างจากอดีต เราเสนอความจริงในยุคของเรา

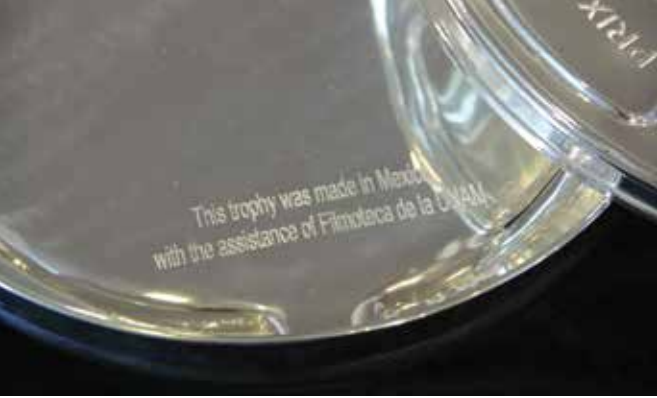
ผมจึงต้องขอขอบคุณทีมงานและผู้สนับสนุนเสมอมาสำหรับการเดินทางนี้ ผมโชคดีมาก ๆ ที่ได้ทีมงานที่ช่วยเหลือเสมือนครอบครัวเดียวกัน และผมต้องขอขอบคุณเหล่าสมาชิกของ FIAF สำหรับภารกิจที่มีค่าต่อความทรงจำของมนุษยชาติ ที่จะให้มันเติบโตและเป็นแรงบันดาลใจในการเล่าเรื่องใหม่ ๆ และต้องขอขอบคุณที่ได้เลือกจัดงาน ณ สถานที่นี้ เพราะว่าที่นี่คือที่ที่ภาพยนตร์ของผม หรือที่ผมเรียกว่าผีแห่งความทรงจำ รวมถึงผีของคนอื่น ๆ สถิติต้ายอยู่

คุณโดมเปรียบว่านี่คือวัด และภาพยนตร์คือศาสนาที่ทำให้เกิดปัญญา ถ้าถามผมว่าจะให้เชื่อถืออะไรสักอย่างในชีวิต ผมจะขอเชื่อคุณโดมในจุดนี้ อย่างไม่ลังเล ดังนั้นผมจึงขอมอบรางวัลนี้ให้คุณโดม สุขวงศ์ ผู้ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญที่ทำให้วัดนี้เกิดขึ้นได้ ที่แห่งนี้เป็นสถานที่แรกในการเริ่มอาชีพทำหนังของผม และผมหวังว่ามันจะเป็นที่ที่จุดประกาย สร้างวิญญาณ ความเชื่อของคนรุ่นต่อ ๆ ไปในอนาคต

เหตุผลจาก Frédéric Maire ประธานสมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ

ในโอกาสที่สมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติครบรอบ ๘๐ ปี ในปีนั้น ถือเป็นช่วงเวลาสำคัญที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีผลกระทบต่อกระบวนการอนุรักษ์ภาพยนตร์อย่างมากมาย ซึ่งทำให้ภารกิจหลักของสมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติมีความสำคัญมากขึ้นกว่าที่เคย เรารู้สึกเป็นเกียรติและยินดีเป็นอย่างยิ่งที่มอบรางวัล 2018 FIAF Award ให้แก่อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ผู้กำกับที่สามารถแสดงความจริงผ่านศิลปะภาพยนตร์อันเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว และเขายังมีส่วนร่วมในการดูแลอนุรักษ์ภาพยนตร์ ในฐานะผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์ที่ส่งผลต่อความทรงจำของมนุษย์อย่างลึกซึ้ง ผลงานของอภิชาติพงศ์จึงเป็นการแสดงคุณค่าของรางวัลประจำปีนี้

บทสนทนาเกี่ยวกับวิชาชีพ ว่าด้วยหอภาพยนตร์ และการอนุรักษ์ภาพยนตร์

รู้สึกอย่างไรที่ได้รับรางวัลนี้

ภูมิใจ ตื่นเต้น เป็นเกียรติ (หัวเราะ) หลาย ๆ ความรู้สึกมาก เพราะว่า
พีโต้หรือได้โอกาสทำหนัง ส่วนหนึ่งคือการช่วยเหลือของคุณโดม สุขวงศ์ แต่
ก่อนตอนที่หอภาพยนตร์อยู่ที่กรุงเทพฯ ก็มาขอความช่วยเหลือแก่ ทำให้เรา
เข้าใจและทั้งในการทุ่มเทของแกที่จะเก็บความทรงจำ

ก็ถามตัวเองอยู่เลยว่าเราทำอะไรเขาถึงให้รางวัล เลยคิดว่าจริง ๆ แล้ว
มันเป็นตัวแทนเลย ๆ ของคนหลาย ๆ คนที่ทำงานที่นี่ ก็ภูมิใจว่าเหมือนเป็น
ส่วนหนึ่งของกลไกในการอนุรักษ์ของสิ่งที่คุณโดมทำมาตั้งแต่ต้น เป็นสิบ ๆ
ปีแล้ว

ทำไมตอนนั้นถึงเลือกมาที่หอภาพยนตร์

พิกี้จำไม่ได้ว่ามายังไง แต่ว่ามันไม่มีที่อื่นนะ แต่ก่อนที่ที่แอ็กทิฟ
เกี่ยวกับการทำหนังก็จะมีแค่สถาบันเกอเธ่ แล้วก็ Alliance Française บ้าง
แต่ว่าเป็นเรื่องการฉายหนัง มันก็ไม่มีที่ไหนแล้วที่จะต้องไปหา ก็ต้อง
หอภาพยนตร์

ตอนนั้นยังไม่ได้เริ่มทำหนังใหญ่

ยังครับ ตอนนั้นยังไม่จบด้วยซ้ำ ก่อนจบ เพราะฉะนั้น ที่นี้ก็เหมือนเป็น
แหล่งข้อมูล จริง ๆ แล้วก็หัดจรรยณะ เพราะไม่นึกว่ามันจะมีมาถึงจุดนี้
ที่มีตึกยักษ์นี้ (หัวเราะ) ก็ค่อนข้างจะภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่ง

หลังจากนั้นมีความสัมพันธ์กับหอภาพยนตร์มาตลอด

ใช่ แต่ว่าไม่ได้เยอะมากนัก แค่ว่ารู้สึกว่าเป็นหนี้บุญคุณมาก ๆ แล้ว
ก็มากขึ้นตอนมูลนิธิหนังไทยมีการประกวดหนังสั้น ช่วงนั้นพิกี้ทำเทศกาล
หนังทดลองกรุงเทพด้วย ก็ได้ประสานกัน แล้วก็ได้มีโอกาสเป็นกรรมการ
ตัดสินหนังสั้น รางวัลช่างเผือกอะไรอย่างนี้ ซึ่งตอนนั้นก็ติดต่อกันเยอะขึ้น

เหตุใดจึงมอบสิ่งของต่าง ๆ ให้หอภาพยนตร์

พิกี้รู้สึกเสมอว่าเราต้องภูมิใจว่า ถ้าเราตายพรุ่งนี้นะ เราจะต้องแฮปปี้
เราจะต้องพอใจกับสิ่งที่เราทำมา แต่ว่าพอคิดถึงความตายแล้วก็ เออ ของเรา
จะเอาไปไว้ไหน (หัวเราะ) เลยรู้สึกว่ามันอยากยึดติด หลาย ๆ คนก็ชอบ
โชว์รางวัลหรืออะไรอย่างนี้นั่นบนชั้น แต่ว่าของพิกี้ในความที่เราไปเสี่ยงใหม่
ด้วย ไม่ได้มีออฟฟิศ ถึงมีก็ไม่อยากโชว์นะพูดจริง ๆ เมื่อมาเห็นงานของ
หอภาพยนตร์แล้ว เมื่อเรามายืนท่ามกลางสิ่งพวกนี้ ก็คิดว่ามันควรจะอยู่ที่นี้
เพราะว่าเราตายมันก็อยู่ที่นี้พอดี เพราะฉะนั้นก็ให้ตั้งแต่ตอนนี้ดีกว่า

คนทำหนังจำเป็นต้องตระหนักถึง ความสำคัญของการอนุรักษ์ภาพยนตร์ไหม

มันแล้วแต่คนนะ สำหรับพิกี้มันคือความทรงจำของเรา มันคือเรื่อง
ส่วนตัว เหมือนไดอารี่ที่เขียนไว้ และมันจะน่าเศร้ามาก ๆ ถ้าไดอารี่นี้หายไป
ไม่เฉพาะฟิล์มนะ แต่ดิจิทัลก็เหมือนกัน พิกี้ว่ามันแล้วแต่คน พิกี้ไปคุยกับคนหนึ่ง
ที่อินเดีย เขาบอกว่าเขาไม่เห็นด้วยกับการอนุรักษ์ภาพยนตร์ เพราะภาพยนตร์

มันเหมือนมนุษย์ที่มันต้องตายไป ความคิดก็หลากหลาย แต่สำหรับเราแล้วมันเป็นเหมือนสิ่งที่บอกสถานะความคิดและความเป็นอยู่ของคน โดยเฉพาะสิ่งต่าง ๆ ในประเทศนี้ที่มันมีอะไรไม่เท่าเทียมหลาย ๆ อย่าง เสี่ยงของคนของประชาชน มันสำคัญนะ แล้วยิ่งต่อไปคนยิ่งทำหนังมากขึ้น หนังสือตัวหนังสือก็มากขึ้น มันยิ่งจำเป็นต้องเก็บไว้

คิดว่าการอนุรักษ์ภาพยนตร์ให้อะไรแก่สังคม

สิ่งที่อยู่ใน archive มันไม่ได้เป็นของที่ตายแล้วนะ มันเป็นของที่มีชีวิตสำหรับเราก็คือมันเคลื่อนไปกับเรา เหมือนกับที่พี่พูดว่าเวลาเรากลับไปดูหนังผีเก่า ๆ เน้า ๆ หนึ่งที่เราคิดว่าห่วยแต่ก่อนนี่ พอเราไปดูอีกทีเราเห็นอะไรอีกแบบหนึ่ง แสดงว่าหนังมันโตไปกับเรา สิ่งที่มีนัยสะท้อนกลับมา มันเปลี่ยนไปจากสิ่งที่มันสะท้อนให้เด็กชายคนหนึ่งดูแต่ก่อน มันเป็นชีวิตที่มันไปเรื่อย ๆ ตลอด เพราะฉะนั้นมันสำคัญมากที่ไอ้ชีวิตเหล่านี้ในหอภาพยนตร์มันต้องได้โชว์ได้แชร์ให้คนอื่นกลุ่มหนึ่งได้สะท้อน หรือแม้แต่รุ่นเราเอง อีกยี่สิบสามสิบปีข้างหน้า จะได้รู้ว่า อ้อ เราอยู่ได้แค่การเราถึงทำหนังแบบนี้ไม่ได้ หรือหนังเรื่องนี้มันถูกแบนเพราะอย่างนี้ มันทำให้ชีวิตคนมันร่ำรวยขึ้นในตอนนั้น เพราะรากของคนมันสำคัญ ว่าเราเป็นใครมาจากไหน แล้วไอ้ตัวตนความเป็นคนที่เขาเรียกว่า identity มันเปลี่ยนไปเรื่อยนะ เปลี่ยนจากข้อมูลที่เราเข้ามาออกไป เช่นตอนเด็ก เราคิดว่าประเทศนี้ในน้ำมีปลาในนามีข้าว เราสมบูรณ์เหลือเกิน แต่จริง ๆ แล้วมันก็เป็นประเทศเน่า ๆ ประเทศหนึ่ง ซึ่งถ้ายอมรับจุดนี้ได้ในความจริง เราก็จะพุ่งไปข้างหน้า เราไม่ได้ลือกตัวเอง ภาพยนตร์มันเป็นตัวนั้น มันคือความจริงของยุคนั้น

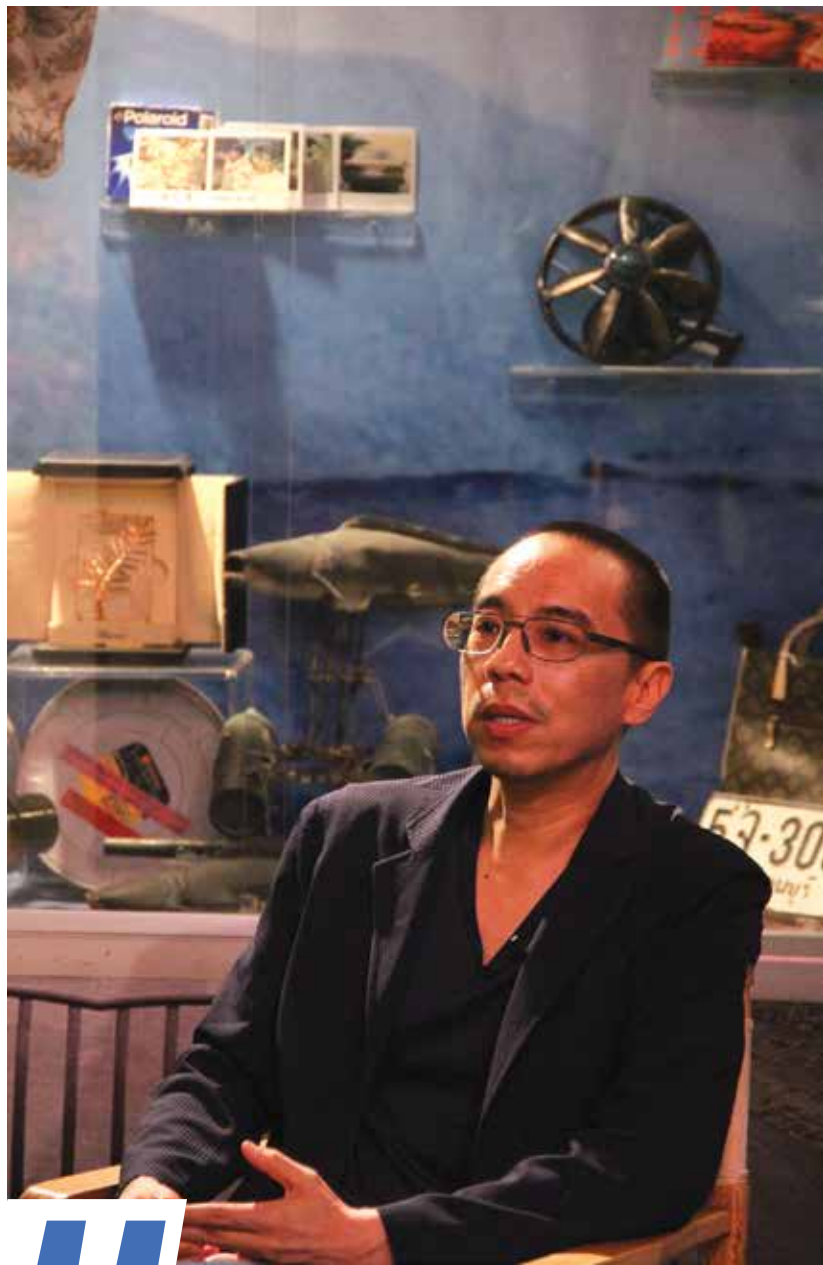
ตอนที่เป็คนะกรรมการบริหารหอภาพยนตร์ เห็นความแตกต่างจากตอนที่เป็คนนอกอย่างไร

ได้เห็นความรุ่มร่าม จริง ๆ พี่ไม่ชอบเลย ในแง่ที่มันมีกระบวนการเยอะ แต่เราไม่ใช่คนราชการ เพราะฉะนั้นมันจะเห็นใจและเสียใจที่ต้องผ่านขั้นตอนเยอะ เราก็เข้าใจนะว่าเป็นกลไกของความโปร่งใสเรื่องเงินของประเทศ แต่พอมันมาใช้กับศิลปะและภาพยนตร์ จริง ๆ แล้วมันไม่สามารถที่จะออกมาเป็นเหตุผลตอบโจทย์เขาได้ บางทีก็ต้องเขียนอะไรให้มันสวยหรู สำหรับเราอะไรอย่างนี้เป็นเรื่องที่คุณต้องทน แต่เราก็ไม่ได้มีส่วนอะไรเยอะมาก

อยากเห็นหอภาพยนตร์เป็นอย่างไรในอนาคต

พุดยาก มันเป็นเรื่องที่น้อง ๆ ต้องทำอยู่แล้วในการที่จะสื่อสารให้คนมาที่วัดแห่งนี้ แต่จริง ๆ ก็อยากให้มีสาขานะ อย่างที่คุณโดมอยากได้ เพราะมันต้องไปกับสภาพการเมืองสังคมที่มันต้องกระจายออกจากกรุงเทพฯ จากส่วนกลาง คือมีอะไรที่มันต้องมีที่นั่น อย่างน้อยโปรแกรมหนัง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้คนได้ทำหนังด้วย แล้วก็มียะไรมากกว่าการเดินห้าง (หัวเราะ)

ช่วงแรกเราคงต้องให้องค์ความรู้กับคนที่ท้องถิ่น เพราะแน่นอนว่าประสบการณ์ที่ทำที่นั่นมันมีอุปสรรคเยอะ แทนที่เขาจะต้องมาเดินฝ่าอุปสรรคเหมือนเดิม เราก็ให้คำแนะนำ แล้วให้เขาได้ขึ้นไปในทางของเขาเอง

“

สิ่งที่อยู่ใน archive
มันไม่ได้เป็นของที่ตายแล้วนะ
มันเป็นของที่มีชีวิต สำหรับเรา
ก็คือมันเคลื่อนไปกับเรา
เหมือนกับที่พี่พูดว่าเวลาเรากลับไปดู
หนังผีเก่า ๆ เน้า ๆ หนึ่งที่เราคิดว่า
ห่วยแต่ก่อนนี่ พอเราไปดูอีกที
เราเห็นอะไรอีกแบบหนึ่ง
แสดงว่าหนังมันโตไปกับเรา

”

ร่องรอย จากผี แห่งความทรงจำ

ของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล

ทีมงานพิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ไทย

เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ในพิธีมอบรางวัล 2018 FIAF Award ของสมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ แก่อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ที่หอภาพยนตร์ ผู้สร้างหนังชาวไทยที่ได้รับการยอมรับระดับโลกผู้นี้ ได้กล่าวไว้ในช่วงหนึ่งของสุนทรพจน์หลังจากได้รับรางวัลว่า หอภาพยนตร์คือที่ที่ภาพยนตร์ของเขา หรือที่เขาเรียกว่า “ผีแห่งความทรงจำ” สถิตอาศัยอยู่เนื่องจากเขาได้มอบผลงานภาพยนตร์ที่เขาได้สร้างไว้ให้หอภาพยนตร์อนุรักษ์ นอกจากภาพยนตร์ หรือ “ผีแห่งความทรงจำ” ตามคำของอภิชาติพงศ์นั้น เขายังได้มอบสิ่งเกี่ยวเนื่องกับภาพยนตร์และประวัติการทำงานของเขาให้หอภาพยนตร์เก็บรักษาไว้อีกจำนวนมาก ซึ่งหอภาพยนตร์ได้นำบางส่วนมาจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ไทย โดยจัดพื้นที่เป็น “มุมอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล” ขึ้นมาโดยเฉพาะ ในจดหมายข่าวฉบับนี้ ทีมงานพิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ไทย จึงอยากจะแนะนำให้ผู้อ่านได้รู้จักกับร่องรอยการทำงานเหล่านี้ของเขาที่ปรากฏขึ้นมาจาก “ผีแห่งความทรงจำ” แต่ละตอนที่เขาส่งขึ้น

ดอกฟ้าในมือมาร (๒๕๕๓)

ผลงานภาพยนตร์เรื่องยาวเรื่องแรกของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล เป็นสารคดีแนวทดลองที่ใช้แนวคิดของศิลปะฝรั่งเศสที่เรียกว่า Exquisite corpse คือการวาดรูปแล้วพับไว้และส่งให้คนต่อไปวาดต่อไปเรื่อย ๆ ต้นฉบับภาพยนตร์ถ่ายทำด้วยฟิล์ม ๑๖ มม. ขาวดำ และนำไปขยายขึ้นเป็นฟิล์ม ๓๕ มม.

• กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด ๑๖ มม. ยี่ห้อ Éclair su ACL

เป็นกล้องที่อภิชาติพงศ์ใช้ในการถ่ายทำหนังเรื่องนี้ โดยกล้องสัญชาติฝรั่งเศสรุ่นนี้ผลิตขึ้นในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้รับความนิยมมากในหมู่นักสร้างหนังสารคดีทั้งที่ฝรั่งเศสและในอเมริกา

• รางวัลจากเทศกาลภาพยนตร์สารคดีนานาชาติมางาตะ

รางวัลภาพยนตร์สารคดียอดเยี่ยมอันดับที่ ๒ จากเทศกาลภาพยนตร์สารคดีนานาชาติมางาตะ ประเทศญี่ปุ่น เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ของดอกฟ้าในมือมาร โดยเทศกาลนี้ถือเป็นเทศกาลประกวดภาพยนตร์สารคดีแห่งแรกของเอเชีย จัดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ และได้รับการยอมรับอย่างมากจากคนทำหนังสารคดีทั่วโลก

สุดเสน่หา (๒๕๕๖)

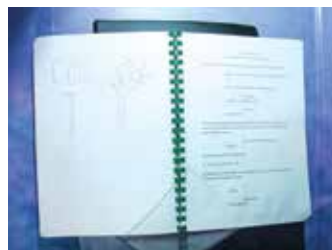
ผลงานภาพยนตร์เรื่องยาวลำดับที่ ๒ ของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ที่สร้างชื่อเสียงระดับโลก จากการคว้ารางวัลชนะเลิศในสายประกวดรอง (Un Certain Regard) จากเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์ รวมทั้งรางวัลจากอีกหลายประเทศ โดยได้รับยกย่องให้เป็นภาพยนตร์ที่ดีที่สุดในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จากการโหวตของนิตยสาร Cahiers du Cinéma ประเทศฝรั่งเศส

• บทถ่ายทำภาพยนตร์ (Shooting Script)

บทถ่ายทำภาพยนตร์ (Shooting Script) ที่ใช้ถ่ายทำเรื่องสุดเสน่หา ความยาว ๖๒ หน้า ซึ่งมีร่องรอยลายมือและลายเส้นของอภิชาติพงศ์ที่เขียนขึ้นระหว่างการถ่ายทำปรากฏอยู่

• ชุดชั้นในและกางเกงบ็อกเซอร์

เครื่องแต่งกายที่มินและรุ่ง ตัวละครเอกของเรื่องสวมใส่ ในฉากที่ทั้งคู่นอนคุ้ยกันท่ามกลางแสงแดดอ่อน ๆ หลังจากมีสัมพันธ์กันด้วยความเสน่หาในป่านับเป็นฉากสำคัญและเป็นหนึ่งในภาพจำของภาพยนตร์

สัตว์ประหลาด (๒๕๔๗)

ภาพยนตร์เรื่องยาวลำดับที่ ๓ ได้รับรางวัล Prix du Jury จากเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์ เล่าเป็นสองเรื่องราว องค์กรแรกเป็นเรื่องราวของความรักระหว่างเพศเดียวกัน องค์กรที่สองเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเสือสมิง

• ภาพวาดเสือสมิง

ภาพวาดที่ปรากฏอยู่ในองค์กรที่สอง หรือครึ่งหลังของสัตว์ประหลาด ซึ่งพลิกจากเรื่องราวความรักของชายหนุ่มในครั้งแรกมาเป็นเรื่องราวลึกลับของเสือสมิง ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากงานเขียนของน้อย อินทนนท์

• จดหมายจาก Sean Penn

นอกเหนือจากการสร้างภาพยนตร์ อภิชาติพงศ์ยังมีบทบาทสำคัญในการภาพยนตร์โลกในฐานะอื่น ๆ หนึ่งในนั้นคือการได้รับเชิญให้เป็นคณะกรรมการตัดสินการประกวดภาพยนตร์ที่เมืองคานส์ในปี พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งมี Sean Penn นักแสดงฮอลลีวูดชื่อดังเป็นประธาน โดยจดหมายฉบับนี้เป็นจดหมายที่ Sean Penn เขียนถึง อภิชาติพงศ์ เพื่อขอบคุณและบอกเล่าถึงความรู้สึกอันน่ายินดีที่ได้ร่วมงานกัน

แสงตะวันรบ (๒๕๕๐)

ภาพยนตร์เรื่องยาวลำดับที่ ๔ ที่มีปัญหาจากการมีฉากที่ไม่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ หรือกองเซ็นเซอร์ จนเกิดการเรียกร้องครั้งใหญ่ของผู้คนในวงการหนังไทยให้มีการพิจารณาทบทวนระบบเซ็นเซอร์ภาพยนตร์ จนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเป็นพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือระบบการจัดเรตติ้งที่ใช้มาจนปัจจุบัน

• จานร่อนบังคับวิทยุ

จานร่อนบังคับวิทยุ ที่ปรากฏในฉากที่พระสงฆ์เล่นจานร่อน ซึ่งเป็นหนึ่งใน ๔ ฉากที่ไม่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก่อนจะถูกลบทิ้งเพิ่มเติมอีกสองฉากในเวลาต่อมา อภิชาติพงศ์จึงตัดสินใจนำหนังเข้าฉายโรงใน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยใส่ฟิล์มดำใน ๖ ฉากที่โดนเซ็นเซอร์ ซึ่งรวมไปถึงฉากนี้ เพื่อแสดงออกถึงการโดนบังคับให้ตัดออก จานร่อนนี้จึงถือเป็นหนึ่งในสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงปัญหาของระบบเซ็นเซอร์ในเมืองไทย

ลุงบุญมีระลึกชาติ (๒๕๕๓)

ภาพยนตร์เรื่องยาวลำดับที่ ๕ ที่สร้างปรากฏการณ์ให้แก่วงการภาพยนตร์ไทย ด้วยการคว้ารางวัลชนะเลิศปาล์มทองคำ (Palme d'Or) จากเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์

• หุ่นลิงผี

หนึ่งในตัวละครลึกลับ ที่ปรากฏอยู่หลายฉากและหลายตัว ในเรื่อง *ลุงบุญมีระลึกชาติ* โดยอภิชาติพงศ์ได้มอบลิงผีเหล่านี้ให้แก่

หอภาพยนตร์ ซึ่งมีทั้งรูปแบบหุ่นและชุดสำหรับสวมใส่ โดยลิงผีที่นำมาจัดแสดงนี้นั่งอยู่บนระเบียงชั้นสองของพิพิธภัณฑ์ เหนือมอญอภิชาติพงศ์ คอยโบกมือทักทายผู้ที่มาเยี่ยมชม

• ปลาตุ๊กจำลอง

หุ่นปลาตุ๊กจำลองที่ใช้แสดงในฉากการระลึกชาติของลุงบุญมี ที่พาผู้ชมกลับไปสู่เรื่องราวของเจ้าหญิงในยุคโบราณ ผู้ได้พบกับปลาตุ๊กพูดได้และมอบความรักให้แก่เธอ โดยปลาตุ๊กจำลองที่นำมาจัดแสดงนี้มีทั้งหมดสองตัว ตัวหนึ่งติดอยู่กับกลไกไฟฟ้า ตั้งอยู่บนฐานสามารถควบคุมให้ขยับได้

• รางวัลปาล์มทองคำ (Palme d'Or)

รางวัลชนะเลิศภาพยนตร์ยอดเยี่ยมจากเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งถือเทศกาลภาพยนตร์ที่ใหญ่และมีชื่อเสียงมากที่สุดในโลกรายการหนึ่ง จัดมายาวนานต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๔๘๙ รางวัลนี้จึงนับเป็นชัยชนะครั้งสำคัญของคนทำหนังไทย ที่ได้รับการยอมรับอย่างสูงสุดบนเวทีโลก

เชิญร่วมสัมผัสถึง “ร่องรอยจากผีแห่งความทรงจำของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล” เหล่านี้ได้ที่พิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ไทย เปิดให้บริการทุกวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ มี ๖ รอบ ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ น. ๑๓.๐๐ น. ๑๕.๐๐ น. ๑๘.๐๐ น. และ ๑๖.๐๐ น.

เรียนรู้จากอดีต....

๕ หนังสือเลือกตั้ง

อิติพงษ์ ก่อสกุล และ ชวนาท อินทวงศ์

จากบรรยากาศและความจำเป็นของประเทศที่กำลังมุ่งหน้าสู่การเลือกตั้งในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ อันเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปครั้งแรกหลังจากการเลือกตั้งในปี ๒๕๕๗ ถูกยกเลิกไป จดหมายข่าวฯ ได้คัดสรรภาพยนตร์บางส่วนจากคลังอนุรักษของหอภาพยนตร์ที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งมานำเสนอ เพื่อการเรียนรู้ ทบทวน และสร้างหนทางข้างหน้าในวิถีทางของประชาธิปไตยต่อไป ด้วยภาพยนตร์จำนวน ๕ เรื่องดังต่อไปนี้

[ยุบประกาศวุฒิสถาสมัคภูมิแทน]

ปีสร้าง: ๒๔๙๕

ผู้สร้าง: แท้ ประกาศวุฒิสถา

ความยาว: ๐๑.๐๕ นาที

รายละเอียด: ฟิล์ม ๑๖ มม., ขาว-ดำ/เสียง

เป็นภาพยนตร์โฆษณาหาเสียงที่เก่าแก่ที่สุดที่ยังคงหลงเหลือมาจนถึงปัจจุบัน โดย แท้ ประกาศวุฒิสถา ถ่ายบิตาคือ ขุนประกาศวุฒิสถา ซึ่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ในการเลือกตั้งที่จะจัดขึ้นในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ โดยภาพยนตร์ซึ่งมีความยาวประมาณ ๑ นาที ๕ วินาทีนั้น แสดงรายละเอียดเฉพาะที่จำเป็นสำหรับผู้ออกเสียงอย่างครบถ้วน ตั้งแต่ภาพถ่ายใบหน้าของขุนประกาศวุฒิสถา วันเลือกตั้ง ข้อความเชิญชวนให้เลือกขุนประกาศวุฒิสถา ผู้สมัครหมายเลข ๖ ตลอดจนสัญลักษณ์แทนตัวเลขที่จะปรากฏในใบลงคะแนน สันนิษฐานว่าภาพยนตร์โฆษณาเรื่องนี้ถูกใช้ฉายก่อนเริ่มฉายภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์เฉพาะเขตจังหวัดสมุทรปราการ หรือถูกนำไปฉายเมื่อมีการเดินทางไปหาเสียงในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม สำหรับผลการเลือกตั้ง ขุนประกาศวุฒิสถาไม่ได้รับเลือกให้เป็นผู้แทนราษฎร โดยพ่ายแพ้ให้กับเผด็จ ศิวะทัต นักรูทิจที่รับงานกู้เรือบริเวณปากแม่น้ำจากกรมเจ้าท่า

สำหรับที่มาของการเลือกตั้งผู้แทนฯ ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ นั้น สืบเนื่องจากการที่ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ได้รัฐประหารตัวเองในวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๔ โดยให้กลับไปใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๔๗๕ และกำหนดให้มีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรเป็นสมาชิกสภาประเภทที่ ๑ โดยให้ทำงานร่วมกับสมาชิกสภาประเภทที่ ๒ ซึ่งได้จากการแต่งตั้งบุคคลในคณะและข้าราชการทหารพลเรือน ในอัตราส่วนที่มาจากกาเลือกตั้ง ๑๒๓ เสียง และมาจากการแต่งตั้ง ๑๒๓ เสียงเท่ากัน โดยสมาชิกสภาชุดนี้อยู่ในตำแหน่งจนหมดวาระลงเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๐ โดยก่อนการเลือกตั้งเกิดขึ้นไม่นาน พรรคฝ่ายค้านในขณะนั้นคือ พรรคประชาธิปัตย์ ได้มีมติคว่ำบาตรไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเลือกตั้งครั้งนี้

ประชาธิปัตย์หาเสียง ๒๔๘๙

ปีสร้าง: ๒๔๘๙

ผู้สร้าง: แท้ ประกาศวุฒิสถา

ความยาว: ๐๓.๐๕ นาที

รายละเอียด: ฟิล์ม ๑๖ มม., ขาว-ดำ/เสียง

ภาพยนตร์บันทึกการปราศรัยหาเสียงของไทยที่เก่าแก่ที่สุดที่ยังคงหลงเหลือมาจนถึงปัจจุบัน ที่ถ่ายโดยแท้ ประกาศวุฒิสถา ข่างภาพคนสำคัญของเมืองไทย ในช่วงของการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ ๕ เดือนสิงหาคม ๒๔๘๙ ยุคที่เต็มไปด้วยบรรยากาศความผันผวนทางการเมือง หลังการเสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลฯ โดยภาพยนตร์ได้บันทึกภาพของพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งเพิ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนเมษายนปีเดียวกัน หาเสียงด้วยวิธีการปราศรัยเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ณ ลานกว้างหน้าพระปฐมบรมราชานุสรณ์ เจิงสะพานพระพุทธยอดฟ้าฝั่งพระนคร โดยมีนักปราศรัยคนสำคัญคือ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช รองหัวหน้าพรรค และ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เลขาธิการพรรค รวมทั้งสมาชิกพรรคคนสำคัญอื่น ๆ เช่น ใหญ่ ศิวะทัต ท่วมกลางภาพประชาชนที่มาร่วมฟังกันอย่างเนืองแน่น แสดงให้เห็นถึงความตื่นตัวทางการเมืองของคนในยุคนั้นได้เป็นอย่างดี

พิธีเปิดป้าย พระศรีมณีนครศิลา ๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๙

ปีสร้าง: ๒๔๙๙

ผู้สร้าง: -

ความยาว: ๓๖.๐๔ นาที

รายละเอียด: ฟิล์ม ๑๖ มม., ขาว-ดำ/เสียงและเงียบ

ภาพยนตร์บันทึกเหตุการณ์การเปิดพระศรีมณีนครศิลา พระกรการเมืองพระนครแรกที่

จัดทะเบียนพระนคร หลังมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติพระนครการเมืองใน ปี พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งนับเป็นกฎหมายฉบับแรกที่ให้มีการจัดตั้งพระนครการเมืองได้โดยตรง จึงทำให้พระศรีมณีนครศิลากลายเป็นพระนครการเมืองพระนครแรกของไทยอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรและกลายเป็นพระนครทหารพระนครแรกของไทย ที่เป็นเสมือนต้นแบบของพระนครทหารในยุคต่อ ๆ มาจนถึงปัจจุบัน โดยภาพยนตร์เรื่องนี้ได้บันทึกภาพเหตุการณ์ขณะจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าพรรคเดินทางมาเป็นประธานในพิธี ณ ที่ทำการพระนคร บ้านมณีนครศิลา บนถนนหลานหลวง เขตดุสิต เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๙ เพื่อเปิดป้ายชื่อพระศรีมณีนครศิลา พร้อมด้วยผู้มาร่วมในพิธีเป็นจำนวนมาก เช่น พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรมณเฑียรบาล กรมหมื่นนริศพงษ์ประพันธ์ และ พล.ต.อ. เผ่า ศรียานนท์ อธิบดีกรมตำรวจและเลขาธิการพรรค โดยมีการประกอบพิธีทางศาสนา มีการแจกของที่ระลึกแก่ผู้มาร่วมในพิธี ตามด้วยการกล่าวเปิดโดยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ก่อนทำพิธีถักปมเปิดพระนครมณีนครศิลาที่ทำการพระนครฯ และงานเลี้ยงสังสรรค์ของสมาชิกพรรคตอนหัวค่ำ รวมถึงการประชุมพรรคในวันต่อมา ซึ่งเป็นเหตุการณ์ก่อนที่พระนครการเมืองพระนครนี้จะสืบทอดอำนาจเผด็จการของตนเองด้วยชัยชนะในการเลือกตั้งปี พ.ศ. ๒๕๐๐ การเลือกตั้งที่ได้ชื่อว่าสกปรกที่สุดในประวัติศาสตร์การเมืองไทย

[เลือกตั้งสภาเทศบาล กรุงเทพ-ธนบุรี พ.ศ. ๒๕๑๑]

ปีสร้าง: ๒๕๑๑

ผู้สร้าง: บริษัท ไทยโทรทัศน์ จำกัด

ความยาว: ๐๒.๐๐ นาที

รายละเอียด: ฟิล์ม ๑๖ มม., ขาว-ดำ/เงียบ

หลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญราช-

อาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ ในวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งใช้เวลาร่างเกือบ ๑๐ ปี โดยรัฐบาลของจอมพลถนอม กิตติขจร ได้มีการจัดการเลือกตั้งท้องถิ่น คือการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลกรุงเทพ-ธนบุรี ขึ้นมาในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๑๑ ก่อนหน้าที่จะมีการประกาศใช้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญอีก ๒ ฉบับในเดือนพฤศจิกายน คือพระราชบัญญัติพระนครการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๑ และพระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๑๑ เพื่อจัดการเลือกตั้งทั่วไปทั้งประเทศในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๒

ในการนี้จึงถือว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลกรุงเทพ-ธนบุรี ปี ๒๕๑๑ เป็นการเลือกตั้งครั้งแรกนับจากที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้กระทำการรัฐประหารขึ้นเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ และได้ประกาศให้รัฐธรรมนูญ รัฐสภาและพระนครการเมืองต่าง ๆ เป็นอันสิ้นสุดลง และเป็นจุดเริ่มต้นของการอยู่ในอำนาจต่อเนื่องกันของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ และจอมพลถนอม กิตติขจร เป็นเวลากว่า ๑๐ ปี การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลกรุงเทพ-ธนบุรีครั้งนี้ จึงได้รับความสนใจและจับตาจากประชาชน นักศึกษาที่มีการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครสังเกตการณ์การเลือกตั้ง เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนหน้าการเลือกตั้งทั่วไปในปีต่อมา

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ขาวบันทึกเหตุการณ์การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลกรุงเทพ-ธนบุรีครั้งนี้ โดยเริ่มจากการเดินทางมาที่ลงคะแนนของจอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีและภรรยา ท่านผู้หญิงจงกล กิตติขจร เจ้าหน้าที่ที่ส่งบัตรลงคะแนนให้ก่อนทั้งสองจะเข้าไปในคูหา และรับบัตรเลือกตั้งมาบรรจุลงในกล่อง หลังจากนั้นภาพยนตร์ได้นำเสนอภาพที่บันทึกเหตุการณ์จากที่ลงคะแนนเสียงอื่นไว้อย่างน่าสนใจ เช่น การตรวจดูรายชื่อผู้มีสิทธิ์ฯ บนกระดานของประชาชนทั่วไป การเดินเข้าคูหาลงคะแนนเสียง การพูดคุยทักทายและการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ณ ที่ลงคะแนน

[ประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร ๑๒ ก.พ. ๒๕๑๒]

ปีสร้าง: ๒๕๑๒

ผู้สร้าง: บริษัท ไทยโทรทัศน์ จำกัด

ความยาว: ๐๔.๒๐ นาที

รายละเอียด: ฟิล์ม ๑๖ มม., ขาว-ดำ/เงียบ

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยเป็นการทั่วไปทั้งราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๒ มีขึ้นในวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๒ โดยว่างเว้นมาจากการเลือกตั้งครั้งก่อนหน้ามาถึง ๑๑ ปี ทำให้ผู้คนมีความตื่นตัวสนใจในการออกมาลงคะแนนเสียงกำหนดอนาคตของบ้านเมือง เช่นเดียวกับที่มีการจัดทะเบียนก่อตั้งพระนครการเมืองขึ้นมาจำนวนมาก โดยมีพรรคขนาดใหญ่ ๒ พรรค คือ พรรคสหประชาไทยและพรรคประชาธิปไตย

ในการนี้บริเวณกระทรวงมหาดไทยได้มีการประกาศผลการเลือกตั้งขึ้นกระดานขนาดใหญ่แจ้งรายชื่อผู้ได้รับคะแนนเสียงเป็นสมาชิกสภาผู้แทนทั้งราชอาณาจักร เรียงตามตัวอักษรของชื่อจังหวัด ประกอบกับรายชื่อของผู้ได้รับการคัดเลือกจากจังหวัดนั้น ๆ ยกเว้นแต่จังหวัดพระนครที่แสดงผลคะแนนของผู้สมัครทั้งหมดเรียงจากผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดลงมา

นอกจากบรรยากาศที่คลาคล่ำไปด้วยผู้คนให้ความสนใจติดตามผลการเลือกตั้งแล้ว สิ่งที่น่าสนใจคือบนกระดานรายชื่อผู้ได้รับการเลือกตั้งมีรายชื่อของนักการเมืองรุ่นใหม่ที่น่าสนใจในเวลาต่อมา เช่น นายชวน หลีกภัยที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมัยแรกจากจังหวัดตรัง นายพิชัย รัตตกุลจากจังหวัดพระนคร และนายอุทัย พิมพ์ใจชนจากจังหวัดชลบุรี รวมถึงผลคะแนนที่พรรคประชาธิปัตย์กวาดทุกที่นั่งในจังหวัดพระนคร โดยมีหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมชได้รับคะแนนสูงสุด

อย่างไรก็ตาม สรุปผลการเลือกตั้งทั้งราชอาณาจักรปรากฏว่าพรรคสหประชาไทย ที่มีจอมพลถนอม กิตติขจรเป็นหัวหน้าพรรค มีจำนวน ส.ส. ที่ได้รับเลือกเข้ามาเป็นลำดับหนึ่ง ทำให้ได้เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล ก่อนที่สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดนี้ทั้งหมดจำนวน ๒๑๙ คนจะสิ้นสุดลง เนื่องจากจอมพลถนอม กิตติขจรเข้ายึดอำนาจตัวเอง เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

ความจำเป็นของการดูหนังให้หลากหลาย ในสายตา **กิตติศักดิ์ สุวรรณโกติน** พุทธพงษ์ เจียมรัตตัญญู

การจัดฉายภาพยนตร์คลาสสิกหรือภาพยนตร์นอกกระแส และเปิดโอกาสให้มีการพูดคุยกันหลังชมภาพยนตร์ เป็นกิจกรรมที่หอภาพยนตร์จัดขึ้นอยู่เป็นประจำ หนึ่งในนั้นคือรายการ ดูหนังคลาสสิกกับ กิตติศักดิ์ สุวรรณโกติน หรือ “อาจารย์แดง” นักวิจารณ์ชั้นครู วัย ๗๓ ปี ผู้บุกเบิกวงการวิจารณ์ภาพยนตร์ของไทย และเป็นผู้แปลหนังสือ “หนังคลาสสิก” ที่ถือเป็นการเปิดโลกภาพยนตร์ครั้งสำคัญให้แก่คนดูหนังในเมืองไทย เมื่อ ๓๐ ปีที่แล้ว

ก่อนรายการดูหนังคลาสสิกกับกิตติศักดิ์ สุวรรณโกตินที่หอภาพยนตร์จะเวียนมาถึงอีกครั้งในวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์นี้ จดหมายข่าวฉบับนี้จึงได้ชวนอาจารย์แดงมาบอกเล่าถึงประสบการณ์และทัศนคติว่าด้วยวัฒนธรรมการชมภาพยนตร์ในเมืองไทย รวมทั้งตอบคำถามที่ว่าการดูหนังให้หลากหลายยังคงจำเป็นอยู่ไหม ในยุคสมัยที่หนังคลาสสิกหรือหนังนอกกระแสถูกจำกัดพื้นที่จากโรงภาพยนตร์ทั่วไปอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

จุดเริ่มต้นในการเป็นนักดูหนังของอาจารย์คืออะไร

ก็คงเริ่มเหมือนคนทั่วไป ที่ต่างกันก็คือตั้งแต่อายุ ๘-๙ ขวบ ผมอยู่โรงเรียนประจำที่วิทยาลัยบางแสน ชลบุรี ทางโรงเรียนเขาจะเช่าหนังต่างประเทศเป็นฟิล์ม ๑๖ มม. ไปฉายให้ดูทุกคืนวันเสาร์ ดูกันทั้งโรงเรียน บางคนไม่ดูก็ไปทำอะไรของเขา ที่ดูจริง ๆ ก็ราว ๆ ร้อยกว่าคน

ตอนนั้นเขาไปเช่าที่ไหน

เขาจะมีศูนย์รวมบริษัทหนังฮอลลีวูดทุกบริษัทอยู่ที่ตึกอาคเนย์ วังบูรพา สมัยนั้นเขาจะสั่งหนังมา ๒ ก๊อปปี เป็นฟิล์ม ๓๕ มม. สำหรับฉายตามโรงใหญ่ในกรุงเทพฯ ซึ่งพวกนี้เขาก็จะพิมพ์คำบรรยายภาษาไทยลงไปเป็นฟิล์มเลย กับอีกก๊อปปีเป็นฟิล์ม ๑๖ มม. จะส่งไปฉายต่างจังหวัด เป็นหนังพากย์ เพราะฉะนั้น ฟิล์ม ๑๖ มม. พวกนี้จะไม่มีการบรรยายภาษาไทย เราเลยต้องพยายามดูให้รู้เรื่องโดยสังเกตจากเทคนิคต่าง ๆ ทั้งภาพและเสียง ทำให้เรารู้ว่าศิลปะ

ของหนังนั้นยังมีส่วนอื่น ๆ ที่สำคัญมากกว่าวัจนภาษา เราฟังภาษาที่เขาพูดไม่รู้เรื่อง แต่เราเข้าใจจากภาษาของหนังได้

ใครเป็นคนเลือกหนังมาดู ครูหรือนักเรียน

จริง ๆ ครูไม่ได้เข้ามายุ่งเลยนะ พอเช้าวันเสาร์พวกเด็กนักเรียนจะเป็นคนเข้ากรุงเทพฯ มาเช่าหนัง ฉายตอนกลางคืน พอวันอาทิตย์ก็เอาหนังไปคืนโรงเรียนมีงบให้แต่ให้เด็กไปจัดการกันเอง

ผมนี่เป็นคนเข้ามาเช่าหนังเองตั้งแต่อายุ ๑๒ เขามีลิสต์มาให้เลยว่า มีหนังเรื่องอะไรอยู่บ้าง เราก็ดูหนังมากอยู่แล้วใช้ไหม อันไหนดูแล้วชอบก็เลือกไป จำได้เรื่องแรกที่ผมเอาไปฉายก็คือเรื่อง *อัศวินโต๊ะกลม* (Knights of the Round Table) แต่ส่วนมากหนังที่เอาไปฉายจะเป็นหนังแบบวัยรุ่นอย่างหนังเอลวิส เพอร์ลีย์ อะไรพวกนี้ บางทีมันก็มีหลายเรื่องที่ผมไม่เคยดูเลย แต่เคยได้ยินชื่อก็เอาไปดู

เริ่มเขียนวิจารณ์ภาพยนตร์ตอนไหน

ตอนปี ๒๕๑๑-๒๕๑๒ ผมก็เริ่มเขียนแล้ว ตอนนั้นเรียนอยู่ปี ๔ ที่รัฐศาสตร์ จุฬา รู้สึกว่าผมไปสัมภาษณ์แล้วก็เจอกับเสถียร จันทิมาธร ที่ตอนนั้นเขาเป็นคอลัมนิสต์ภาพยนตร์ชื่อดัง ก็คุย ๆ กัน แล้วเสถียรก็บอกว่าถ้ามีอะไรเขียนก็เขียนมาให้เขาบ้างก็ได้

วัฒนธรรมการชมภาพยนตร์ในเมืองไทยสมัยก่อน แตกต่างจากปัจจุบันอย่างไร

เอาเฉพาะการชมจากโรงหนัง มีการคำนึงถึงความสะอาดสบายมากขึ้น เป็นความบันเทิงมากขึ้น ความสมบูรณ์ของภาพและเสียงมีมากขึ้น เลยทำให้คนส่วนใหญ่คิดถึงหนังเฉพาะความบันเทิง เป็นการพักผ่อนมากกว่าที่จะค้นหาสาระอะไรจากหนัง

อีกอย่างก็คือ เมื่อก่อนประมาณ ๕๐ ปีที่แล้ว คนดูไม่มีการแบ่งนะ ดูได้หมดเลย หนังสือจีน หนังสืออินเดีย หนังสือฝรั่งเศส หนังสือไทย เขาดูกันหมด จนกระทั่งมันมีอยู่ช่วงหนึ่ง ประมาณเมื่อ ๔๐ ปีก่อน นักวิจารณ์รุ่นที่ถือว่าเป็นคนรุ่นใหม่ในตอนนั้น ก็เกิดกระตือรือร้นสนใจหนังไทยขึ้นมา เกิดกระแสการวิจารณ์หนังไทย จริง ๆ คือเขาคิดตั้งใจดี ต้องการให้คนหันมาสนใจหนังไทย แต่มันเลยกลายเป็นการกดหนังไทย ทำให้เกิดการแบ่งกัน ระหว่างคนดูหนังไทยและคนดูหนังฝรั่ง ซึ่งก่อนหน้านี้มันไม่มี

หมายถึงโรงหนังก็ฉายหนังหลากหลาย ไม่ได้มีแต่หนังฮอลลีวูดเป็นหลักเหมือนทุกวันนี้ใช่ไหม

ใช่ อย่างหนังของฟร็องซัว ทรูฟโฟว์ หนังของเฟลลีนนี่ก็เข้ามาฉายหมดเลย คือหนังที่จะเข้ามาฉายมีสองอย่าง หนึ่งคือมีบริษัทฮอลลีวูดที่มีตัวแทนอยู่ในเมืองไทย เขาก็ส่งหนังมาจากอเมริกา สองก็คือพวกบริษัทจำหน่ายหนังพวกนี้เขาก็จะซื้อพวกหนังยุโรปมาฉาย หรือว่าหนังอินเดีย หนังนอกกระแสของอเมริกา เพราะฉะนั้นคนดูหนังตอนนั้นก็เลยหลากหลาย นี่นี่พอมามีการตั้งกำแพงภาษีขึ้นมาปั๊บ หนังฮอลลีวูดหายไป พวกนี้ก็จะทะลักเลย จนพอหนังฮอลลีวูดเล็กแอนด์ ช่วงที่กลับเข้ามาที่แรกนี่ คนตื่นเต้นมาก คนหันไปดูหนังฮอลลีวูดกันหมดเลย พวกบริษัทที่ซื้อหนังอื่น ๆ เข้ามาก็ต้องเลิกไป หนังชาติต่าง ๆ ก็ค่อย ๆ หายไป

แล้วทำไมถึงแปลหนังสือ “หนังคลาสสิก” ออกมาเมื่อปี ๒๕๒๙

คือผมได้หนังสือ The Great Movies ของวิลเลียม โบเออร์มา ก็สนใจมันพูดถึงหนังหลากหลายมาก ๆ เลย หนังยุโรป หนังอะไรต่อมิอะไรพวกนี้ ผมก็รู้สึกว่าจะควรจะดูกัน ก็เลยแปลมา ตอนนั้นหนังพวกนี้เป็นที่รู้จักไม่มาก บางเรื่องเคยดู ผมก็จะเรียบเรียงใส่มุมมองของตัวเองเข้าไปด้วย ตอนแรกผมลงในสารคดีก่อน แล้วค่อยรวมเล่ม มันก็ทำให้เป็นกระแสขึ้นมา เดียวนี้ก็ยังมีคนพูดถึงหนังสือเล่มนี้ ทั้ง ๆ ที่จริง ๆ แล้ว ที่ผมอยากทำที่สุดเลยคือเอาหนังสือเล่มนี้มาเขียนใหม่ เพราะว่าตอนเขียน มันมีเกือบครึ่งเลยที่ผมไม่ได้ดู แต่ตอนนี้ได้ดูหมดแล้ว

คิดว่าหนังคลาสสิกหรือหนังนอกกระแสเหล่านี้ ยังจำเป็นกับผู้คนในปัจจุบันหรือไม่

ผมว่าจำเป็นนะ คือโลกมันกว้างนะ เราควรจะได้เห็นอะไรให้มันทันโลกหน่อย และไม่ใช่เฉพาะคนดู คนทำหนังนี่ ก็จำเป็นมาก ๆ ยกตัวอย่างหนังเกาหลี เราได้เห็นชัดว่าหนังเกาหลีมีความหลากหลายมากเลยนะ คือเราหาเอกลักษณ์ของหนังเกาหลีจริง ๆ ไม่ได้ด้วยซ้ำ เพราะมันมีทุกอย่างเลย มันมีหนังแบบหนังฮ่องกง หนังจีนก็มี หนังตลาดแบบอเมริกาที่มี หนังแบบญี่ปุ่น หนังแบบฝรั่งเศส มีหมดเลย เกาหลีทำได้หมดเลย ซึ่งมันทำให้เห็นว่าคนทำหนังของเขาดูหนังหลากหลายมาก หนังของเขามันก็เลยได้ทุกตลาด เข้าหาคนดูได้ทุกกลุ่มเลย

เพราะฉะนั้น การที่กำหัดคนได้รู้จักดูหนังหลากหลาย ก็ส่งผลไปถึงคนทำหนัง ให้มีโอกาสทำหนังหลากหลาย มากขึ้นด้วยใช่ไหม

ใช่ ผมว่าคนดูนั้นเป็นปัจจัยสำคัญของหนังเลย คือถ้าเกิดเป็นละคร เขาจะบอกเลยว่า องค์ประกอบสำคัญมี ๓ อย่าง หนึ่งคือมีบท สองคือการแสดง สามมีคนดู ซึ่งหนังมันก็เหมือนกัน

เวลาผมเลือกหนังมาฉายในรายการของผมที่หอภาพยนตร์ ผมก็เลือกโดยที่อยากให้เห็นหนังที่มีความแปลกแตกต่างไปจากที่ได้ดูในโรงทั่วไป ประเด็นสำคัญคืออยากให้เห็นหนังที่ถึงหนังมากกว่าความบันเทิง ซิลิลา (ซิลิลา เอื้อบำรุงจิต ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์) เคยพูดไว้ว่า “จะหนังอาร์ตหนังตลาดเราก็ฉลาดดูได้”

กิจกรรมที่มีวิทยาการมาคุยหลังหนังจบแบบนี้ ในเมืองไทย เริ่มมีเมื่อไหร่

ก็ประมาณปี ๒๕๑๑ นะ เท่าที่ผมรู้ เป็น Film Society ของพระองค์เปรมฯ (พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าเปรมบุรฉัตร) ที่ผมเคยเขียนลงในจดหมายข่าวหอภาพยนตร์ อีกทั้งที่สมาคมฝรั่งเศส แต่ว่าจะเป็นโปรแกรมพิเศษนะ อย่างเช่น เขาเคยเอาหนังอิงมาร์ เบิร์กแมนมาฉาย แล้วเชิญวิกิโอดซีแมน ผู้กำกับสวีเดนที่ทำเรื่อง *I'm Curious* มาคุย แล้วก็มึนด้วยจริง ๆ เป็นสถานทูตสวีเดนจัด แต่เขาไปจัดที่สมาคมฝรั่งเศส แต่ที่มาเป็นเรื่องเป็นราวจริง ๆ ก็เป็นที่คูนโดม (โดม สุขวงศ์ ผู้ก่อตั้งหอภาพยนตร์) มาทำที่หอภาพยนตร์ ตอนที่อยู่ที่หอศิลป์เจ้าฟ้า หลังจากนั้นพวกมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็เริ่มทำบ้าง อย่างธรรมศาสตร์ ศิลปากร คือฉายหนังก่อนแล้วก็พูดคุยกันหลังหนังจบ

กิจกรรมแบบนี้ยังจำเป็นอยู่ไหม ในยุคที่มีหนังออนไลน์ มากมายให้ดูที่บ้าน

ดีกว่าดูคนเดียวแน่ ๆ เพราะจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนอื่น ๆ ผมเองก็ได้ประโยชน์จากตรงนี้เหมือนกัน และอย่างที่บอก ถ้าคนดูเข้าใจหนังมากกว่าความบันเทิงกันมากขึ้น คนที่เขาจะทำหนังอย่างหลากหลายมากขึ้น

เมื่อครั้งที่หอภาพยนตร์เชิญไปฉายหนังและพูดคุยกับผู้ชม ในกิจกรรมภาพยนตร์สถาน ที่เชียงใหม่และสงขลา เป็นอย่างไรบ้าง

คนดูของทั้งสองที่มีความพร้อมที่จะดู ที่จะร่วมเสวนา เชียงใหม่จะมีนักศึกษามากกว่า ที่สงขลาจะมีหลากหลาย เจอทั้งเฒ่าจากโรงเรียนพระปริยัติธรรม และเด็กอายุไม่ถึงสิบขวบ ทั้งสองที่เปิดรับหนังมาก ๆ ดูกันได้สนุกทุกรูปแบบ

นอกจากกิจกรรมดูหนังคลาสสิกๆ อาจารย์ยังเคยมา สังเกตการณ์ในกิจกรรมโรงหนังโรงเรียน รวมทั้งร่วม พูดคุยกับเด็ก ๆ ในวันที่ฉายเรื่อง *ลุงบุญมีระลึกชาติ* อยากทราบความเห็นที่มีต่อกิจกรรมนี้

เด็ก ๆ มีมุมมองบางอย่างที่เราคิดไม่ถึง อย่างหมาภาคอีสานทำไมถึงฟังภาษากลางรู้เรื่อง ส่วนใหญ่ไม่เคยรู้จักเลย (อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ผู้กำกับ) เลยดูหนังของเขาได้โดยไม่มีความคิด ดูหนังเจ๋งแบบเดียวกับดูแฮร์รี พอตเตอร์ กับกลุ่มเด็กเล็กชั้นประถมฯ ยิ่งสนุก เวลาวิทยาการถามอะไรขึ้นมา ก็ยกมือแย่งกันตอบ ไม่กลัวที่จะแสดงความคิดเห็นออกมา

คิดว่าหอภาพยนตร์ในปัจจุบัน ควรต้องพัฒนาอะไรอีก ใน การกำหนัดให้เป็น Cinematheque หรือภาพยนตร์สถาน

จริง ๆ ก็คือทำได้ดีมาก ๆ อยู่แล้ว แต่แรงจูงใจที่จะให้คนมาดูยังไม่พอ คนส่วนใหญ่ยังคิดว่าอยู่ไกลไป ถ้ามีโปรแกรมพิเศษ ไปชักชวนเขาให้ถึงที่ก่อน น่าจะช่วยให้บ้าง เช่นชวนเด็กนาฏศิลป์มาดู *นิวเพอร์* เด็กดุริยางคศิลป์มาดูช่วง คือให้เขารู้สึกว่านี่คือหนังของเขา ที่เขาควรจะได้ดู แล้วค่อยเอาอย่างอื่นมาให้เขาดูต่อไป

*การขึ้นภาษีนำเข้าฟิล์มภาพยนตร์ของรัฐบาลไทย จากเมตรละ ๒.๒๐ บาท เป็น ๓๐ บาท ในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ส่งผลให้บริษัทตัวแทนจัดจำหน่ายหนังจากฮอลลีวูดประท้วงโดยการงดส่งหนังเข้ามาฉายในประเทศไทย

ลิเกยายปาง ผีบาตาเทน หนังตาล้ม

ประสงค์ สว่างสุข

ห่างหายกันไป ๒ ฉบับสำหรับคอลัมน์กลุ่ม-อาชีพ-คนรักฟิล์มภาพยนตร์ เนื่องจากจดหมายข่าวหอภาพยนตร์ต้องเปิดพื้นที่ให้แก่ชาวประชาสัมพันธ์งานกิจกรรมหลายงานในช่วง ๔ เดือนที่ผ่านมา มาในฉบับรับปีใหม่ ๒๕๖๒ นี้ คอลัมน์กลุ่ม-อาชีพ-คนรักฟิล์มภาพยนตร์กลับมาพบท่านผู้อ่านอีกครั้งและอาสาพาไปรู้จักกับคนรักฟิล์มบ้านใกล้เคียงที่อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม นั่นคือ ‘วิกหนังตาล้ม’ หรือ ‘กาเหว่าภาพยนตร์’ วิกหนังที่โด่งดังที่สุดในยุคหนึ่งของนครชัยศรี ซึ่งได้รับความนิยมเทียบเคียงไปกับคณะลิเกยายปางและคณะดนตรีผีบาตาเทน สองคณะมหรสพท้องถิ่นที่มักมาเปิดประชันชูโรงให้แก่วิกหนังอยู่เสมอ จนกลายเป็นงานมหรสพในความทรงจำของคนนครชัยศรี

ทว่าจากอดีตถึงปัจจุบัน วิกหนังแห่งนี้เกิดขึ้นและดำเนินไปเช่นใด คอลัมน์กลุ่ม-อาชีพ-คนรักฟิล์มภาพยนตร์ ขอพาผู้อ่านไปรับรู้เรื่องราวผ่านการบอกเล่าของไพโรจน์ เหมहरษา ผู้สืบทอดวิกหนังแห่งนี้

กาเหว่าภาพยนตร์ กำเนิดขึ้นได้อย่างไร

คุณพ่อผม ประสบ เหมहरษา เคยเล่าให้ฟังว่าหลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ แกมาเปิดร้านซ่อมนาฬิกาอยู่ที่อำเภอนครชัยศรี และรับซ่อมเครื่องยนต์รถและเรือ สมัยนั้นชาวบ้านใช้เรือเป็นส่วนใหญ่ แกเป็นคนชอบคิดประดิษฐ์ด้วย เผอิญแกไปเห็นคนมาฉายหนังเครื่องฉาย ๑๖ มม. แกนึกชอบก็เลยตัดสินใจไปซื้อเครื่องฉายมาลองปิดวิกดูที่ตลาดท่านา นครชัยศรี จนคนรู้จักมากขึ้น ชาวบ้านก็เลยเรียกวิกหนังนี้ว่าวิกหนังตาล้ม ซึ่งเป็นชื่อเล่นของคุณพ่อผม ถึงช่วงเข้าพรรษาก็จะมีชาวบ้านมาจ้างให้ไปฉายตามงานต่าง ๆ แกก็รับงาน โดยจะมีเครื่องฉาย ๑๖ มม. และจอผ้าพร้อมลำโพงไป ส่วนเสาตั้งจอจะใช้ไม้ไผ่ ๒ ต้น จะไปตัดที่บ้านเจ้าภาพ ฟิล์มหนังและนักพากย์จะตามมาอีกที การเดินทางจะไปทาง

เรือจะเป็นส่วนใหญ่ ผมยังจำได้ เคยไปฉายกับพองานวัดกลางบางพระ กว่า จะถึงบ้านงานผมหลับแล้วหลับอีก ตอนนั้นพ่อใช้ชื่อจอว่า เวลาวาณิช เพราะพ่อผมเป็นช่างซ่อมนาฬิกา แกชอบชื่อนี้ และแกก็พัฒนาเป็นโรงหนังเล็ก ๆ โดยใช้เก้าอี้ไม้ทั้งหมด จะมี ๓ ชั้น เครื่องฉายจะอยู่ชั้น ๓ จนมาถึงยุค ๓๕ มม. พี่ชายผมคนโตชื่อ ศิริ เหมहरษา เขาชอบทางด้านนี้ก็เลยทำต่อจากพ่อ โดยใช้ชื่อเล่นของพี่ตั้งชื่อจอ ‘กาเหว่าภาพยนตร์’ มาตั้งแต่นั้นจนถึงปัจจุบัน

ดนตรีสมัยใหม่เป็นอย่างไรบ้าง

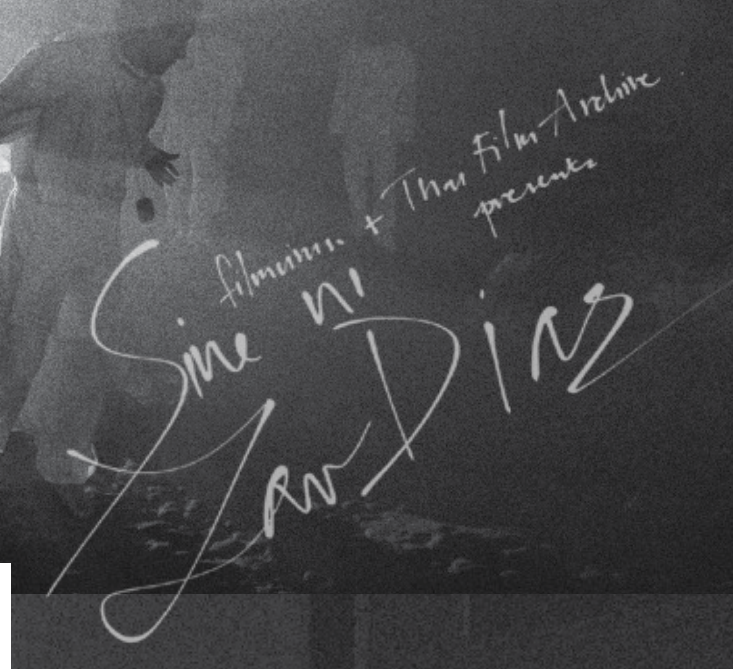
คนดูพอพูดถึงจอกาเหว่าภาพยนตร์ แม่ค้าจะชอบ เพราะรู้ว่าคนจะต้องมาดูจนนี่เยอะแ่น ๆ โดยเราจะคัดหนังใหม่มาฉาย หรือยังไม่เคยฉายมาก่อน เราจะทำการบ้านว่าอำเภอไหนเคยฉายหนังอะไรไปบ้างแล้ว เคยฉายที่วัดกลางบางแก้ว ตอนนั้นคนเต็ม อายวว่าที่นั่งเลย ที่ยืนยังไม่มี แม่ค้าจะขายของหมดก่อนที่หนังจะฉายด้วย หนังที่ฉายที่ผมประทับใจก็ต้องยกนิ้วให้ *แผลเก่า*, *บุญชู* ค่าเช่าฟิล์มประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท และหนังที่คนดูบอกสืดยสวยสบายตาที่ *ก้านกล้วย* เมื่อไม่นานที่ผ่านมาก็สร้างปรากฏการณ์คนดูกลับมาดูหนังกลางแปลงอีกครั้งก็เรื่อง *ท้าวพระไชยง* ค่าจ้างฉาย ๓๐,๐๐๐ บาท ถึงขนาดต้องแย่งหนังกันเลย

จอหนังกลางแปลงเป็นอย่างไรบ้าง

หนังกลางแปลงตอนนี้ไม่ค่อยได้รับความนิยมเหมือนเมื่อก่อน สมัยก่อนช่วงเสาร์ อาทิตย์จะต้องได้รับงานออก ๓-๔ ชุด พี่ชายผมเคยมี ๔ ชุด พี่สาวผมมี ๑ ชุด ส่วนตัวผมมี ๓ ชุด รับงานไม่หวาดไม่ไหว ตอนนี้มี ๒ ชุดก็จะแย่งแล้ว ตอนนั้นแค่บางคนมีเครื่องฉายโปรเจกเตอร์มีจอก็ฉายหากินได้แล้ว หนังจะไม่ใช้ฟิล์มแล้วจะเป็นไฟล์สำหรับฉายโปรเจกเตอร์ ทางครอบครัวเราได้รับมรดกตกทอดมาจากพ่อก็ยังคงทำกันต่อไป トラบโดที่หนังกลางแปลงยังไม่หมดไปจากประเทศไทย และที่สำคัญอุปกรณ์เครื่องฉายถ้าไม่ได้ใช้แล้วหอภาพยนตร์น่าจะเป็นที่สุดท้ายที่เครื่องฉายจะไปอยู่เพื่อเก็บไว้ให้รุ่นลูกรุ่นหลานได้ดู

สุนทรียะ ความเชื่อช้าในภาพยนตร์

หากคุณเคยสงสัยว่า ทำไมหนังศิลปะหรือหนังนอกกระแสจำนวนหนึ่ง มักจะช้า จังหวะเนิบ ๆ ไม่รวดเร็ว ฉับไว เหมือนหนังที่ฉายตามโรงภาพยนตร์ปกติที่คุ้นเคย ต้นปีนี้เรามีคำตอบ

โดยปกติแล้ว ภาพยนตร์หนึ่งเรื่องจะมีความยาวโดยเฉลี่ยประมาณ ๒ ชั่วโมง แต่เวลาจริงในภาพยนตร์เรื่องนั้นมักจะเป็นวัน เป็นปี หรือในชั่วชีวิตตัวละครตัวหนึ่ง ทั้งนี้ภาพยนตร์เรื่องได้ใช้กระบวนการเขียนบทและตัดต่อในการช่วยให้เรื่องราวที่ยาวนานหลายปีมาอยู่ในเวลา ๒ ชั่วโมง ซึ่งกลายเป็นสิ่งที่ผู้ชมภาพยนตร์ส่วนมากจะคุ้นเคยเป็นอย่างดี

ในขณะที่ภาพยนตร์ศิลปะหรือภาพยนตร์นอกกระแสจำนวนหนึ่ง พยายามทดลองสร้างสรรค์หรือต่อยอดแนวคิดใหม่ เพื่อให้เกิดภาพยนตร์ในรูปแบบใหม่ ซึ่งเวลาในภาพยนตร์ก็ถูกนำมาทดลองด้วยการพยายามใช้การตัดต่อเวลาให้น้อยลง เพิ่มความยาวของแต่ละช็อตมากขึ้น ทำให้จังหวะของภาพยนตร์จึงเนิบช้า และก่อกองกับเนื้อเรื่องที่พยายามนำชีวิตประจำวันมาถ่ายทอด หลีกเลียงการนำเสนอ “ดราม่า” ให้กับเรื่อง รวมไปถึงการคำนึงถึงความสมจริงของโลกความเป็นจริง จนกลายเป็นกระแสนิยมไปทั่วโลก ส่งผลให้มีผู้ชมนามภาพยนตร์ในรูปแบบดังกล่าวว่า Slow Cinema หรือภาพยนตร์เชื่องช้า

อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล เป็นหนึ่งในผู้สร้างภาพยนตร์ในรูปแบบดังกล่าว โดยเฉพาะ *สุดเสนหา* ซึ่งถือเป็นภาพยนตร์เรื่องยาวเรื่องแรกที่อภิชาติพงศ์นำเสนอในรูปแบบนี้ อภิชาติพงศ์ใช้ภาพ long take และพยายามนำเสนอเวลาในภาพยนตร์ให้จริงตามเวลาความยาวของหนัง รวมไปถึงเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการเฝ้าตามตัวละครกลุ่มหนึ่งเดินเข้าไปห้องที่ียวักผ่อนในป่าในบ่ายวันหนึ่ง ด้วยรูปแบบที่แปลกใหม่ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับความนิยมจากนักวิจารณ์ และได้รับรางวัล Un Certain Regard จากเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์ในปี ๒๕๔๕

ผู้กำกับจากอาเซียนอีกคนที่โดดเด่นในการสร้างภาพยนตร์เชื่องช้าคือ Lav Diaz จากประเทศฟิลิปปินส์ โดยนอกจากความเชื่องช้าแล้ว ภาพยนตร์ของ Lav ยังไม่ถูกจำกัดด้วยเวลา ๒ ชั่วโมงตามรูปแบบภาพยนตร์ทั่วไป ภาพยนตร์ของเขามีความยาวหลากหลาย ตามความเหมาะสมของเนื้อหา ซึ่งเรื่องที่ยาวที่สุดที่เขาเคยทำ คือเกือบ ๑๑ ชั่วโมง

เปิดศักราชใหม่ ๒๕๖๒ หอภาพยนตร์ขอเชิญท่านมาทำความรู้จักกับสุนทรียะของภาพยนตร์แนวนี้มากขึ้น เริ่มต้นจากเดือนมกราคม เป็นโปรแกรมผลงานภาพยนตร์ของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ที่จัดขึ้นเพื่อฉลองการที่เขาได้รับรางวัล 2018 FIAF Award โดยในวันอาทิตย์ที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๒ จะเป็นกิจกรรมภาพยนตร์สโมสร จัดฉาย *สุดเสนหา* เวลา ๑๓.๐๐ น. และสนทนากันในประเด็นเรื่องสุนทรียะความเชื่องช้าในภาพยนตร์ กับ Dr. Philippa Lovatt อาจารย์จากมหาวิทยาลัย St. Andrew สหราชอาณาจักร ผ่านโปรแกรม Skype พร้อมด้วย ดร. วิกานดา พรหมขุนทอง จากมหาวิทยาลัยมหิดล

ถัดมา ในวันที่ ๑๕-๑๗ กุมภาพันธ์ หอภาพยนตร์ได้ร่วมกับ FILM VIRUS จัดโปรแกรมพิเศษ Sine ni Lav Diaz (ภาพยนตร์โดย ลาฟ ดิอาซ) นำผลงานภาพยนตร์สามเรื่องล่าสุดของ Lav Diaz คือ *A Lullaby to the Sorrowful Mystery*, *The Woman Who Left* และ *Season of the Devil* มาจัดฉายต่อเนื่องทั้ง ๓ วัน ซึ่ง Lav Diaz จะเดินทางมาร่วมสนทนาหลังชมภาพยนตร์ รวมทั้งมีการแนะนำภาพยนตร์โดย Pujita Guha นักวิชาการอิสระจากประเทศอินเดียที่ศึกษางานของผู้กำกับอิสระชาวฟิลิปปินส์ที่ทำหนังได้ท้าทายที่สุดคนหนึ่งผู้นี้

ดูรายละเอียดภาพยนตร์ทั้งสองโปรแกรมได้ที่หน้า ๒๔-๒๘

แก่นใจ มีมะกนิษฐ

ดาวดวงที่ ๑๘๙ บนลานดารา

วันเสาร์ที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๒
ณ หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)

แก่นใจ มีมะกนิษฐ มีชื่อจริงว่า มาลาทิพย์ มีมะกนิษฐ เกิดเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๘ ที่จังหวัดนครนายก ในครอบครัวข้าราชการ เป็นพี่สาวคนแรกในบรรดาพี่น้องทั้งหมด ๕ คน จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนสตรีอยุธยาอนุสรณ์มูลนิธิ

แก่นใจเริ่มเข้าสู่วงการภาพยนตร์ตั้งแต่อายุประมาณ ๑๗ ปี จากการชักนำของสนั่น นาคสุสุข ให้มาแสดงภาพยนตร์ ๑๖ มม. พากย์สด เรื่อง *เจ็ดตุลุมบอน* ออกฉายเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่โรงภาพยนตร์พัฒนากร โดยเธอได้แสดงร่วมกับดาราชื่อดังอย่างทักษิณ แจ่มผล สุรสิทธิ์ สัตยวงศ์ ฯลฯ กำกับโดย ส. อาสนจินดา ผู้นำพาเธอไปสู่ภาพยนตร์เรื่องอื่น ๆ อีกมากมาย

นับจากนั้น เธอก็มีผลงานภาพยนตร์มากมายอย่างต่อเนื่อง เช่น *ขุนดง* (๒๕๐๗) *จำปูน* (๒๕๐๗) *ชายชาตรี* (๒๕๐๗) *พระรถ-เมรี* (๒๕๐๘) *เพชรตัดเพชร* (๒๕๐๙) *เกล้าฟ้า* (๒๕๐๙) 5 *พยัคฆ์สาว* (๒๕๑๐) *เจ้าอินทรี* (๒๕๑๑) *ทรมานวัยใจเพชร* (๒๕๑๑) *ปีศาจเสน่ห์* (๒๕๑๒) *จอมคน* (๒๕๑๒) *พญาโคก* (๒๕๑๒) *บ้านวังแดง* (๒๕๑๓) *ยอดด้อยยอด* (๒๕๑๔) ฯลฯ รวมแล้วกว่า ๑๐๐ เรื่อง โดยมีหน้าตาอันสวยหวานและรูปร่างทรวดทรงที่งดงามเป็นเอกลักษณ์ รวมทั้งฝีมือการแสดงอันโดดเด่น นับเป็นหนึ่งในนักแสดงหญิงคนสำคัญที่สร้างสีสันให้แก่วงการภาพยนตร์ไทยในยุคทองของหนังไทย ๑๖ มม. ก่อนที่จะตัดสินใจถอนตัวออกจากวงการภาพยนตร์ไทยพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนผ่านไปสู่ยุคหนัง ๓๕ มม. เสียงในฟิล์มเรื่อง *เกาสวาทหาดสวรรค์* (๒๕๑๒) อย่างเต็มตัว เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕

วันเสาร์ที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๒ หลังจากห่างหายจากวงการไปเกือบ ๕๐ ปี แก่นใจ มีมะกนิษฐ จะมาปรากฏตัวอีกครั้งให้แฟน ๆ ที่คิดถึงบทบาทบนจอเงินอันเปี่ยมเสน่ห์ของเธอได้ชื่นชม โดยจะเดินทางมาประทับรอยมือรอยเท้าเป็นดาวดวงที่ ๑๘๙ บนลานดารา อมตอนุสรณ์สำหรับดวงดาวบนโลกภาพยนตร์ไทย และมาร่วมบอกเล่าถึงประสบการณ์เมื่อครั้งโลดแล่นอยู่ในวงการภาพยนตร์ไทย ณ โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)

เปิดงานด้วยการฉายผลงานการแสดงภาพยนตร์เรื่อง *เจ้าหญิง* (๒๕๑๒) ผลงานการสร้างของแท้ ประกาศวุฒิสาร ตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐ น เป็นต้นไป ไม่เสียค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรมแต่อย่างใด

กำหนดการ

- ๑๓.๐๐ น. ฉายภาพยนตร์เรื่อง *เจ้าหญิง* (๒๕๑๒) พร้อมการพากย์สด (๑๗๐ นาที)
- ๑๖.๐๐ น. พิธีประทับรอยมือรอยเท้าบนลานดาราของแก่นใจ มีมะกนิษฐ
- ๑๖.๓๐ น. สนทนากับแก่นใจ มีมะกนิษฐ
- ๑๗.๓๐ น. จบกิจกรรม

๑๐๐ ปี สุภาพบุรุษ เฟื่องฟ้า

The Gentleman with his Cameras

นิทรรศการ • ชีวิตและงาน • แท้ ประกาศวุฒิสาร
ตั้งแต่วันนี้ถึง ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒
ณ หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)

แนะนำหนังทั้ง!

จิกโก้มิกรรู

โดย กิตติศักดิ์ สุวรรณโกสิน

หนังเพลงยิ่งใหญ่ที่ดัดแปลงมาจากบทละคร tragedy ของวิลเลียม เชกสเปียร์ เป็นโศกนาฏกรรมที่ช็อกแฟนหนังเพลงในยุคนั้น เพราะจบลงด้วยการตายของตัวละครเอกถึงสามคน แล้วก็ยังโดนกรรมาชิตในเมืองไทยที่เข้ามาแล้วถูกแซ่แข็งอยู่ถึงสองปี เพราะคณะกรรมการเซ็นเซอร์ของเราเห็นว่าเป็นเรื่องของแก๊งวัยรุ่น มีการยกพวกตีกัน กลัวเด็กไทยจะเอาเยี่ยงอย่าง ทำราวกับว่าไม่เคยรู้จักแดง ไบเล่อย่างนั้น

ปี ๑๙๖๑ *West Side Story* ขึ้นสู่จอเงิน ด้วยระบบพานาวิชั่น ๗๐ มม. อำนาจการสร้างโดย วอลเตอร์ มิร์ริช แห่งบริษัทมิร์ริช คัมปะนี ในสังกัดบริษัทยูไนเต็ด อาร์ติสต์ เจอโรม ร็อบบินส์ มารับหน้าที่ผู้กำกับ ร่วมกับมือเก่าของวงการหนังคือ โรเบิร์ต ไวส์ เออร์เนสต์ เลห์แมน เขียนบทภาพยนตร์ จอห์นนี่ กรีน กำกับดนตรี และคริส เลเวน กำกับศิลป์ หนังสือวาดรางวัลออสการ์ของปีนั้นไปถึงสิบสาขา รวมทั้งรางวัลหนังยอดเยี่ยมและผู้กำกับยอดเยี่ยม

ผู้กำกับทั้งสองคนแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน เจอโรม ร็อบบินส์ รับหน้าที่ในฉากที่เป็นเพลงและระบำ ส่วนอื่น ๆ ก็เป็นหน้าที่ของโรเบิร์ต ไวส์ ยกเว้นในช่วงท้ายของการถ่ายทำ ซึ่งร็อบบินส์ต้องถอนตัวไปเพราะติดงานละคร ไวส์จึงต้องกำกับทั้งสองส่วน และจะเห็นความแตกต่างได้ชัดเจนในฉากเพลง *Gee, Officer Krupke* ที่เขาเป็นคนกำกับ ฉากนี้เป็นฉากที่แจ่มแจ้งถึงปัญหาของเด็กวัยรุ่นที่เกิดจากการขาดความรับผิดชอบของผู้ใหญ่ ไม่มีลีลาท่าเต้นที่งดงามน่าตื่นตาตื่นใจอย่างในฉากอื่น ๆ ซึ่งร็อบบินส์เป็นคนกำกับ ไวส์ปล่อยให้ผู้แสดงทุกคนออกท่าทางกันไปอย่างอิสระและสนุกสนาน

จุดเด่นของ *West Side Story* ที่แตกต่างจากละครเพลง รวมทั้งหนังเพลงทั่วไปในยุคนั้น ก็คือการใช้ดนตรีแจ๊สเป็นเพลงประกอบ ถึงกับได้ชื่อว่าเป็น Jazz Opera เช่นเพลงแรก *Jet Song* ซึ่งเป็นแจ๊สซัดเจน ประกอบกับท่าเต้นที่ดัดแปลงมาจากท่ารำทางของคอนทัวไป (เน้นที่วัยรุ่น) ในชีวิตปกติประจำวัน และเพลง *Cool* ซึ่งอยู่ในช่วงท้ายหลังจากที่เกิดเหตุรุนแรงถึงขั้นที่หัวหน้าแก๊งทั้งสองฝ่ายต้องตายไป โอซ์ (ทักเกอร์ สมิธ) ปลอบใจพรรคพวกให้ใจเย็น ๆ ทั้งสองเพลงนี้ทำเอาการติดนิ้วมือกลายเป็นท่าบังคับของวัยรุ่นทั่วโลก สำหรับเพลง *Cool* เจอโรม ร็อบบินส์

ออกแบบท่าเต้นที่แหกขนบของมิวสิกได้ตื่นเต้นเร้าใจที่สุด

เพลงเอกของเรื่องคือ *Tonight* ซึ่งเป็นบทรักที่บันไดหนีไฟของโทนีและมาเรีย หวานและเพราะ มีนักร้องอีกหลายรายเอาไปร้องจนเป็นเพลงฮิต เพลงนี้ถูกนำกลับมาใช้อีกครั้งในตอนท้ายเรื่อง เมื่อพวกเจ็ตและชาร์กส์กำลังยกพวกจะไปตีกัน โดยมีอีกเพลงหนึ่งซึ่งใช้ชื่อว่า *Tonight* เหมือนกัน แต่ท่วงทำนองลีลานั้นหนักแน่นเร้าใจกว่า ทั้งสองเพลงนี้ถูกนำมารวมกันอย่างเนียนสนิท ทั้งที่มีความแตกต่างกันมากมาย และให้ชื่อใหม่ว่า *Quintet* เพราะเป็นการบรรยายถึงความรู้สึกของตัวละครเอกห้าฝ่าย

ถึงแม้จะรักษาเรื่องราวดั้งเดิมของเชกสเปียร์เอาไว้ *West Side Story* ก็ยังสอดแทรกปัญหาสังคมในปัจจุบัน (โดยเฉพาะในนิวยอร์ก) เอาไว้ด้วย ภาพหาเสียงเลือกตั้งของนักการเมืองบนผนังตึก มองเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างเฉยเมย เน้นถึงเนื้อหาสำคัญของเพลง *Gee, Officer Krupke* ที่กล่าวถึงแล้ว และเพลง *America* ของพวกชาร์กส์ก็แสดงถึงปัญหาการเหยียดผิวในอเมริกา เพลงนี้ต่อมากลายเป็นเพลงฮิตของทรินีโลเปซ ท่าเต้นรำในเพลงนี้เป็นฝีมือของเจอโรม ร็อบบินส์ ถึงจะมีท่าแปลก ๆ เช่นการเตะกันกัน ก็ยังดูเป็นงานเป็นการเป็นแบบแผนของหนังมิวสิคัล

จุดเด่นที่สุดของ *West Side Story* อยู่ทั้งงานโปรดักชั่นดีไซน์ของคริส ลีเวน มีบางฉากที่ถ่ายทำกันตามถนนหนทางจริง ๆ ของนิวยอร์ก แต่ส่วนใหญ่ก็สร้างกันในโรงถ่ายและนำมาต่อกันได้อย่างสนิท การใช้สีของหนังน่าตื่นเต้นที่สุด โดยเฉพาะการแยกตัวละครสองกลุ่มออกากันด้วยสีของเสื้อผ้า พวกชาร์กส์จะใช้สีที่ตัดเด่นมาก ในขณะที่พวกเจ็ตก็เป็นสีพาสเทลที่สดใส ทำให้เกิดปฏิวัติทางการแต่งกายของผู้ชายทั่วโลก หลังจากหนังเรื่องนี้ออกฉายก็เป็นครั้งแรกที่เราได้เห็นหนุ่ม ๆ สวมเสื้อสีเหลืองมะนาวหรือม่วงสดใส่กับรองเท้าผ้าใบสารพัดสีกันทั่วบ้านทั่วเมือง

ที่เด็ดพิเศษด้านงานดีไซน์ของหนังเรื่องนี้ อยู่ที่ฝีมือการออกแบบไตเติลตอนต้นและท้ายเรื่องของชอล บาสส์ ตอนต้นเรื่องนั้นเป็นภาพร่างลายเส้นที่เราดูไม่ออกว่าเป็นภาพอะไร (ก่อนจะเฉลยว่าเป็นภาพเกาะแมนฮัตตันในตอนท้าย) ประกอบกับสีพื้น ซึ่งจะเปลี่ยนไปตามอารมณ์ของเพลงในเรื่องที่เอามาใช้ประกอบ เสียงเพลงและสีที่ใช้ในตอนนั้นเล่าเรื่องเนื้อหาหลักของหนังได้อย่างสมบูรณ์ ส่วนการบอกเครดิตตอนท้ายเรื่องนั้น ใช้วิธีเขียนแบบคนมือบอนเอาไว้ตามผนังตึก หน้าต่างกระจก และป้ายจราจร

West Side Story คือการประสานศิลปะของละครเพลงกับเทคนิคของหนังได้อย่างเยี่ยมยอดที่สุดเท่าที่เคยมีการทำกันมา

*ตัดทอนมาจากบทความ *West Side Story จิกโก้มิกรรู ในหนังสือ "รวมพลังหนังและเพลง" ของสำนักพิมพ์ Starpics*

Cloud Of Romance

รักในบ้านเมฆ (๑๙๗๗)

ห้วนลั่ว 's CHOICE

โดย มโนธรรม เทียมเทียมรัตน์

ถ้าไม่มีอะไรผิดพลาด เครือกรุงเกษม (นนทบุรี, ในยุคต่อมา) วางโปรแกรมรักในบ้านเมฆ เข้าฉายรับเทศกาลตรุษจีนปี ๒๕๒๐ ที่โรงกรุงเกษม โดยไม่ห้วนกระดุกเบอร์แฉ่งเรื่องอื่น ๆ ทั้งไทยและเทศที่เข้ารับเทศกาลเดียวกัน

สำหรับชื่อเรื่องภาษาจีน (我是一片雲) ถ้าไม่มีแอปฯ แปลภาษา ก็จะไม่มีความรู้ได้เลยว่าหมายถึง “ฉัน-คือ-เมฆ-ก้อน-หนึ่ง” ซึ่งถ้าเป็นคนได้ห้วนแล้วโตทันดูตอนฉายครั้งแรกคงโดนกลืนไปกับหนังตั้งแต่เปิดเรื่องแล้วหนังก็จบลงด้วยบทพูดประโยคเดิม เป็นเสียงพูดของนางเอก ‘ห้วนลั่ว’ (หลินชิงเสียว) คนดูก็พร้อมจะหลั่งน้ำตาหรือไม่ก็เตรียมพร้อมออกจากโรงแล้วซื้อตัวกลับมาดูซ้ำในรอบถัดไป

รักในบ้านเมฆ อาจอยู่ฝั่งตรงข้ามกับศิลปะภาพยนตร์ซึ่งนั่นก็มีข้อเสียเปรียบ ขณะที่ตัวหนังกลับไม่ถูกลิ้มและถูกพูดถึงอยู่เรื่อย ๆ โดยเฉพาะคนที่กำลังอยู่ในวัยพ่อวัยแม่เวลานี้ มีอะไรในหนังที่ทำให้พวกเขารู้สึก ‘โดน’ ได้ถึงเยี่ยงนี้

ฉะนั้นย่อมไม่น่าแปลกใจ ถ้าบทนางเอกของเรื่อง “ตัวนห้วนลั่ว” จะมีอายุเพียงยี่สิบซึ่งยังอยู่ในวัยรุ่น แม้ฉากแรกเตอร์ในเรื่องจะออกมาดูเป็นผู้ใหญ่เกินวัยจริงไปหลายปี เหลือเพียงส่วนเดียวที่หนังยังคงเก็บความใสตามวัยจริงจึงมีให้เห็นแค่ช่วงใดเดิเล็ก ๆ ครั้นพอดูไปนาน ๆ บทหนังก็จะเพิ่มวัยให้เธอเสร็จ จนกระทั่งเธอเปลี่ยนเป็นสาวรุ่นผู้ใหญ่เต็มตัว ซึ่งไม่เฉพาะแค่สไตล์การแต่งตัว(ที่ปกปิดมิดชิดผิดแนวหนังวัยรุ่นยุคหลัง ๆ) ทางเลือก วิถีคิด และชะตากรรมที่ทำให้ลายภาพใส ๆ ของคนในวัยวัยรุ่นจริง ๆ ออกไปเกือบหมด

ผู้กำกับ Chen Hung-Lieh (หรือแม้แต่ผู้ประพันธ์ต้นตำรับฉบับหนังสือ Lau Chiung) มองคนรุ่นใหม่ ๆ ด้วยสายตาของคนรุ่นตนเอง ตัวละครรุ่นหนุ่ม ๆ ซึ่งมีอยู่ด้วยกันสามคน หนึ่งในคนเป็นผู้ใหญ่มาก ๆ คือ กู้โฮยวหลาน (ฉินฮั่น) อีกคนที่พอจะดูหนุ่มขึ้นมาน้อย ก็ยังดูแก่กว่านางเอกหลายปีคือ เม้งเฉียว (ฉินเสี่ยวหลิน) กับอีกคนที่น่าจะใกล้เคียงกับคนในวัยรุ่นสมัยจริง ๆ คือ ตัวพี่ชายห้วนลั่ว (Ma Yung Lin) แต่มีอยู่คนหนึ่งที่สร้างความน่าทึ่งเหมือนข้ามเวลามามีชื่อตรงกับคนสมัยนี้จริง ๆ (แถมเป็นดาราเซอีก) คือในเรื่องใช้ชื่อ ‘หลี่ปิงปิง’ (แสดงโดย Terry Hu) เป็นน้องสาวของกู้โฮยวหลานอีกที

หนังสร้างในยุคที่คนดู แฟนหนังยังติดอยู่กับดาราคู่ขวัญ ฉินฮั่น ถ้าไม่คู่กับจางอ้ายเจีย ก็ต้องหลินฟงเจีย มาเรื่องนี้ พอเห็นมีหลินชิงเสียว คนดูก็คาดไว้ก่อนแล้วว่าพระเอกก็ต้องฉินฮั่น ขณะที่หนังกลับเลือกที่จะเปิดด้วย

ตัวละครของฉินเสี่ยวหลินคือ เม้งเฉียว แล้วค่อยมาแนะนำตัวละครที่ฉินฮั่นแสดงคือกู้โฮยวหลาน ซึ่งมีความพร้อมรอบด้าน ขณะที่วิกฤตของเรื่องไปหนักอยู่ที่บ้านของฝ่ายเม้งเฉียว (โดยเฉพาะบทแม่) ตกลงนางเอกจึงอยู่ตรงกลางที่จะต้องเลือกชายสองคนไปพร้อม ๆ กัน และยิ่งต่อมาก็มีการให้นางเอกบังเอิญไปล่วงรู้ความลับเกี่ยวกับชาติกำเนิดแท้จริงของตัวเองเข้าอีก

ชีวิตของนางเอกห้วนลั่วจะเดินหน้าไปอย่างไร... เมื่อเรียนจบพ่อของเธอได้ฝากฝังให้เธอได้งานเป็นนักเขียนประจำในแมกกาซีนชื่อดัง ขณะที่ชีวิตรักของเธอกลับโหดโชนไม่แพ้เรื่องในนิยาย ไม่ว่าจะด้วยอคติที่มาจากแม่ของเม้งเฉียว แล้วไหนจะปมเกี่ยวกับสายเลือดเดิมที่ว่าเธอมีได้เกิดกับครอบครัวที่ขบถเลี้ยงมาตั้งแต่เด็ก สรุปล้วนแล้วมีสมการให้เธอต้องตัดสินใจเลือกทั้งแนวราบและแนวตั้งระหว่างชายหนุ่มที่โตมาด้วยกัน (กู้โฮยวหลาน) หรือหนุ่มที่พาให้เธอได้รู้จักรักแท้ (เม้งเฉียว) พ่อแม่ที่เธอใช้นามสกุลของเขา (คุณและคุณนายตัวน) หรือแม่ผู้ให้กำเนิด (คุณนายสี) สตรีวัยกลางคนที่ปรากฏตัวให้เห็นอยู่ห่าง ๆ ทว่ามาเปิดเผยให้เธอทราบในวัยยี่สิบ ก่อนจะพบเบื้องหลังซ่อนเข้าไว้อีกชั้นว่า(เคย)มีอาชีพเป็นสาวเต้นรำ

การตัดสินใจว่าจะเลือกข้างไหน (หนุ่มภูมิฐานหรือนักข่าว/ครอบครัวผู้มีอันจะกินหรืออดีตแดนเซอร์) ย่อมมีส่วนสะท้อนวิถีคิด โลกทัศน์ของคนทำหนังซึ่งจำเป็นต้องสร้างเพื่อสนองตอบกระแสสังคม ขณะที่คนรุ่นใหม่อาจเห็นเป็นตรงข้าม การเป็นนางระบำแดนเซอร์มีข้อเสียพินอับอายเท่า ๆ กับที่ชายซึ่งอ้างสถาบันการสมรสมาเป็นข้อได้เปรียบจนกลายเป็นการตำราตนเอง และยังหนังมีการใช้ภาพถ่ายงานแต่งงานของคนสองคู่ ซึ่งจงใจจะให้ดูเหมือนของหลั่ง แต่ใส่มาแล้วกลับดูหลอน

หนังเปิดโอกาสให้คนดูหาแบบคนทำไม่ได้ตั้งใจอยู่หลายช่วง อย่างการปะทะคารมระหว่าง(ว่าที่)แม่ผัวกับลูกสะใภ้ เมื่อคุณนายเม้งยกเอาเรื่องชาติตระกูลมาถกเถียง ทั้ง ๆ ที่เธอเองก็เพิ่งมารู้พร้อม ๆ กับคนดู ซึ่งถ้าพวก ๆ คุณนายมีเรื่องราวกันขนาดนี้ ดีไม่ดี ‘รักในบ้านเมฆ’ ก็อาจกลายเป็นหนังภาคต่อไปทันที (พ่อของเม้งเฉียวหายไปไหน ก่อนแม่ของเม้งเฉียวจะเคียวอย่างที่เราเห็น เธอเคยผ่านอะไรบ้างเมื่อสมัยยังสาว อย่างน้อยก็น่าจะใกล้เคียงกับช่วงก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์จีนและได้ห้วนแยกประเทศ)

ด้วยเวลาที่ผ่านไปของคนรุ่นหนุ่มสาวในเรื่อง (ราวสี่สิบสองปี, ๒๕๒๐-๒๕๖๒) ถ้าเรื่องราวของห้วนลั่วยังคงมีต่อ วัยของเธอก็น่าจะเขยิบขึ้นมาเป็นคนรุ่นเดียวกับคุณนายสี(ผู้ให้กำเนิด)หรือมาตามเม้งบ้าง.... ห้วนลั่ว(ในวัย ๖๕ เท่าตัวนักแสดง)ในทุกวันนี้จะเปลี่ยนไปแค่ไหน

โปรแกรมฉายภาพยนตร์ถึง! หนังสือ

อาทิตยที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๒

West Side Story (๒๕๐๔ / ๑๕๑ นาที)

อาทิตยที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

Cloud of Romance (๒๕๒๐ / ๙๖ นาที)

เวลา ๑๒.๐๐ น. ณ โรงภาพยนตร์สกาลา บัตรราคา ๑๒๐ บาท, ๑๔๐ บาท และ ๑๖๐ บาท

โปรแกรมฉายเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์

Screening Program

เดือนมกราคม หอภาพยนตร์ฉลองการได้รับรางวัล 2018 FIAF Award ของ **อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล** ด้วยการนำผลงานภาพยนตร์เรื่องยาวของเขามาจัดฉายให้ชมในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ ตั้งแต่ต้นเดือนจนถึงวันสุดท้าย คืออาทิตย์ที่ ๒๗ มกราคม ซึ่งจะจัดฉายเรื่อง **สุดเสน่หา** พร้อมสนทนากันในหัวข้อ “สุนทรียะความเชื่อเข้าในภาพยนตร์”

จากนั้นในเดือนกุมภาพันธ์ หอภาพยนตร์จะได้ต้อนรับผู้กำกับจากอาเซียนที่กำลังมีชื่อเสียงในระดับโลกอีกคน นั่นคือ **Lav Diaz** นักทำหนังอิสระชาวฟิลิปปินส์ ซึ่งจะเดินทางมาสนทนากับผู้ชมในกิจกรรมจัดฉายภาพยนตร์ของเขาที่ชื่อว่า “Sine ni Lav Diaz” ที่จัดร่วมกับ FILMVRUS ในวันที่ ๑๕-๑๗ กุมภาพันธ์

ในขณะเดียวกัน เดือนนี้ยังมีเหตุการณ์สำคัญคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ หอภาพยนตร์จึงได้จัดโปรแกรมเลือกตั้ง **๒๕๖๒** ขึ้น โดยนำหนังไทยและต่างประเทศที่มีการพูดถึงการเลือกตั้ง หรือมีประเด็นทางการเมืองที่น่าสนใจมาจัดฉายต้อนรับปรากฏการณ์ที่อาจจะกลายเป็นประวัติศาสตร์หน้าสำคัญของการเมืองไทย

นอกจากนี้ทั้งในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ ยังมีโปรแกรมผลงานของนักแสดงคนสำคัญของไทย สองท่านฉายควบไปตลอดทั้งสองเดือน โปรแกรมแรกคือโปรแกรมรำลึก **พิศาล อัครเศรณี** ที่เพิ่งเสียชีวิตเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๑

โปรแกรมที่สองคือ โปรแกรมต้อนรับ **แก่นใจ มินะกนิษฐ์** อดีตนักแสดงหญิงที่จะเดินทางมาประทับรอยมือรอยเท้าบนลานดารารัตนวันเสาร์ที่ ๒๖ มกราคม โดยในวันดังกล่าวจะมีการจัดฉายภาพยนตร์ที่เธอร่วมแสดง เรื่อง **เจ้าหญิง** ผลงานการสร้างของ แท้ ประกาศวุฒิสาร พร้อมการพากย์สด รวมทั้งในวันเสาร์ที่ ๙ กุมภาพันธ์ จะจัดฉายผลงานของ แท้ ประกาศวุฒิสาร พร้อมการพากย์สด อีก ๑ เรื่องคือ **โดนงาช้าง** ทั้งสองเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมประกอบนิทรรศการ “๑๐๐ ปี สุภาพบุรุษเสือหัว” ที่มีขึ้นที่โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา ตั้งแต่วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๑-๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

อังคารที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๓.๐๐ น. แผลเก่า

(โปรแกรมพิเศษวันขึ้นปีใหม่)

๒๕๖๐ / กำกับโดย เชิด ทรงศรี / สร้างโดย เชิดไชยภาพยนตร์ / นำแสดงโดย สรพงศ์ ชาตรี, นันทนา เงากระจ่าง / ความยาว ๑๓๒ นาที

ผลงานของเชิด ทรงศรีที่ “สำแดงความเป็นไทยต่อโลก” และเป็นหนึ่งในภาพยนตร์ไทยที่ดีที่สุดตลอดกาล สร้างจากวรรณกรรมชิ้นหนึ่งของไม้ เมืองเดิม โดยหอภาพยนตร์บูรณะขึ้นใหม่จากฟิล์มในการอนุรักษ์เล่าเรื่องราวโศกนาฏกรรมของขวัญและเรียม คู่รักแห่งท้องทุ่งบางกะปิที่สาบานกับเจ้าพ่อไพรว่าจะซื่อสัตย์ต่อกัน แต่ตระกูลของทั้งคู่กลับเป็นศัตรูกัน พ่อของเรียมจึงกีดกันด้วยการขายเรียมให้ไปอยู่กับขุนนายทองคำที่บางกอก เมื่อเรียมกลับมาเยี่ยมบ้าน ขวัญก็พบว่าเธอสูงส่งจนไม่เหมือนเรียมคนเดิมอีกต่อไป

วันพุธที่ ๒ – วันพฤหัสบดีที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๒

จัดฉายภาพยนตร์กลางแปลง ณ งานอุ่นไอรัก คลายความหนาว ครั้งที่ ๒ (งดฉายภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา)

วันศุกร์ที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. มนต์รักอสูร

(โปรแกรมรำลึกพิศาล อัครเศรณี)

๒๕๖๑ / กำกับโดย ม.จ.ทิพย์ฉัตร ฉัตรชัย / สร้างโดย เอเพ็กซ์โปรดักชั่น / นำแสดงโดย พิศาล อัครเศรณี, เนาวรัตน์ ยุกตะนันท์ / ความยาว ๑๐๓ นาที

หลังจากที่สูญเสียภรรยาไป เทิดได้สาบานกับตัวเองว่าจะไม่มีใครแทนภรรยาของตนได้ กระทั่งพบกับน้ำผึ้ง ครูสาวแสนอ่อนโยนที่เข้ามาทำให้หัวใจเขาสั่นคลอน ราวกับถอนคำสาปให้อสูรร้ายกลับไม่หัวใจอ่อนป่วนได้อีกครั้ง

วันเสาร์ที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๓.๐๐ น. ดอกฟ้าในมือมาร

(โปรแกรมผลงานอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล)

๒๕๔๓ / กำกับโดย อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล / สร้างโดย 9/6 CINEMA FACTORY, FIRECRACKER FILM, HUBERT BALS FUND / นำแสดงโดย สมศรี พินโยผล, กรณิการ์ นารอง, ดวงใจ ทิพย์ศรี / ความยาว ๘๔ นาที

ผลงานภาพยนตร์เรื่องยาวเรื่องแรกของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล เป็นสารคดีแนวทดลองที่ใช้แนวคิดของศิลปะฝรั่งเศสที่เรียกว่า Exquisite corpse คือการวาดรูปแล้วพับไว้แล้วส่งให้คนต่อไปวาดต่อไปเรื่อย ๆ ภาพยนตร์ได้พาผู้ชมเดินทางไปด้วยกันกับเรื่องเล่าที่คาดไม่ถึงจากผู้คนอันหลากหลายจากเหนือจรดใต้ของประเทศไทย เริ่มต้นจากเรื่องของครูดอกฟ้า เด็กชายพิการ และมนุษย์ต่างดาว

Sat 5 Jan / 13.00 / 84 min / Thailand / 2000

วันอาทิตย์ที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๓.๐๐ น. Magical Mystery

(โปรแกรมภาพยนตร์โลก)

๒๕๖๐ / กำกับโดย Arne Feldhusen / สนับสนุนโดย สถาบันเกอเธ่ ประจำประเทศไทย / นำแสดงโดย Charly Hübner, Marc Hosemann, Detlev Buck, Annika Meier / ความยาว ๑๑๑ นาที (ภาษาเยอรมัน คำบรรยายภาษาอังกฤษและไทย)

ภาพยนตร์แนวโรดมูฟวี่ที่มีเมืองฮัมบูร์กในช่วงทศวรรษ ๑๙๙๐ เป็นฉากหลังเล่าเรื่องราวของชาร์ลี ชมิดท์ ชายวัยกลางคนที่เพิ่งเลิกเหล้าเลิกยา เขาได้พบเพื่อนเก่าที่เป็นโปรดิวเซอร์เพลงซึ่งชักชวนให้มาร่วมงานเป็นคนขับรถประจำวงดนตรี ชาร์ลีและคณะต้องเดินสายไปจัดการแสดงดนตรีหรือเลิกทหรอนิกทั่วประเทศเยอรมัน ท่ามกลางบรรยากาศสนุกสุดเหวี่ยงที่เต็มไปด้วยแสงสีและเหล้า

Sun 6 Jan / 13.00 / 111 min / Germany / 2017

เวลา ๑๕.๐๐ น. La La Land

(โปรแกรมภาพยนตร์โลก)

๒๕๕๙ / กำกับโดย Damien Chazelle / สนับสนุนโดย โรงภาพยนตร์เฮ้าส์ อาร์ซีเอ / นำแสดงโดย Ryan Gosling, Emma Stone / ความยาว ๑๒๘ นาที (ภาษาอังกฤษ คำบรรยายภาษาไทย)

ภาพยนตร์เพลงเรื่องดังที่ได้แรงบันดาลใจจากหนังเพลงคลาสสิกจำนวนมาก เล่าเรื่องราวความรักที่ควบคู่ไปความฝันของเขาสเตียน หนุ่มนักเปียโนแจ๊ส ที่ได้พบรักกับมิอา นักแสดงสาวดาวรุ่ง แต่แล้วพวกเขาก็กลับพบว่าความตั้งใจในการทำงานเพื่อไล่ตามความฝันของแต่ละฝ่าย เป็นปัจจัยที่ทำให้ความสัมพันธ์ของพวกเขาเริ่มระเหิดระแหง

Sun 6 Jan/15.00/128 Min/ English / 2016

เวลา ๑๕.๐๐ น. ลุงบุญมีระลึกชาติ

(โปรแกรมผลงาน อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล)

๒๕๕๓ / กำกับโดย อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล / สร้างโดย Illuminations Films, Kick the Machine Films, Illuminations Films Past Lives, Anna Sanders Films, The Match Factory, GFF Film- und Fernsehproduktion KG, Eddie Saeta SA / นำแสดงโดย ธนภัทร สายเสมา, เจนจิรา จันทร์สุตา, ศักดิ์ดา แก้วบัวดี / ความยาว ๑๐๘ นาที (ภาษาไทย คำบรรยายภาษาอังกฤษ)

ผลงานชิ้นเอกของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ที่ได้รับรางวัลปาล์มทองคำ จากเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์ ครั้งที่ ๖๓ และได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดกภาพยนตร์ของชาติ เรื่องราวการระลึกชาติของบุญมีชายซึ่งป่วยเป็นโรคไตวายเรื้อรัง

Sat 5 Jan / 15.00 / 108 min / Thailand / 2010

วันอังคารที่ ๘ – วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๒

จัดฉายภาพยนตร์กลางแปลง ณ งานอุ่นไอรัก คลายความหนาว ครั้งที่ ๒ (งดฉายภาพยนตร์ที่ โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา)

วันศุกร์ที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. ดูหนังคลาสสิกกับ ม.ล.วราภา เกษมศรี

ร่วมชมหนังคลาสสิกกับ ม.ล.วราภา เกษมศรี ผู้อยู่เบื้องหลังหนังไทยเรื่องสำคัญหลายเรื่องและเป็นครูสอนภาพยนตร์แก่นักเรียนโรงเรียนทางเลือกหรือค่ายอบรมต่าง ๆ มากมาย ที่จะมาชวนผู้ชมร่วมแลกเปลี่ยนมุมมองต่อโลกและชีวิตหลังชมภาพยนตร์

วันเสาร์ที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๓.๐๐ น. **Maya the Bee**

(โปรแกรมพิเศษวันเด็กแห่งชาติ) ๒๕๕๗ / กำกับโดย Alexs Stadermann / สนับสนุนโดย สถาบันเกอเธ่ ประจำประเทศไทย / นำแสดงโดย Noah Taylor, Kodi Smit-McPhee และ Richard Roxburgh / ความยาว ๘๙ นาที (พากย์ไทย)

เรื่องราวของผึ้งน้อยตัวป่วนที่ชอบแหกกฎต่าง ๆ โดยมีกฎห้ามยุ่งกับตัวต่อ วันหนึ่งเธอถูกส่งย้ายมาสมัรู้ร่วมคิดกับตัวต่อโมโยเมมผึ้งไป เธอจึงได้ร่วมมือกับวิลลี่เพื่อนรักและเพื่อนตัวอื่น ๆ จับผู้ร้ายตัวจริงและรักษารังผึ้งไว้ จึงทำให้ยุติความขัดแย้งระหว่างผึ้งกับตัวต่อลงได้

เวลา ๑๕.๐๐ น. **Charlotte's Web**

(โปรแกรมพิเศษวันเด็กแห่งชาติ) ๒๕๔๙ / กำกับโดย Gary Winick / ลิขสิทธิ์ของ บริษัท ยูนิคัล โฮมเอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด / นำแสดงโดย Julia Roberts, Dakota Fanning / ความยาว ๙๗ นาที (พากย์ไทย)

ภาพยนตร์ในโครงการโรงหนังโรงเรียนของหอภาพยนตร์เล่าถึงเรื่องราวความผูกพันระหว่างแมงมุมที่ชื่อชาร์ลอตต์ กับหมูที่ชื่อ วิลเบอร์ ที่ต่างเห็นความงดงามของกันและกัน และคอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจกัน วันหนึ่งเมื่อวิลเบอร์กำลังจะถูกนำไปฆ่าเป็นอาหาร ชาร์ลอตต์จึงได้ชักใยสะกดเป็นตัวอักษรสื่อให้มนุษย์เห็นถึงความรักของวิลเบอร์ เพื่อให้เพื่อนรักรอดพ้นจากการถูกฆ่า

วันอาทิตย์ที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๒

กิจกรรมกึ่ง! หนังสือ

ฉาย *West Side Story* (๒๕๐๔) เวลา ๑๒.๐๐ น.
ณ โรงภาพยนตร์สกาลา บัตรราคา ๑๒๐ บาท ๑๔๐ บาท และ ๑๖๐ บาท (งดฉายภาพยนตร์ที่ โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา)

วันอังคารที่ ๑๕ – วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๒

จัดฉายภาพยนตร์กลางแปลง ณ งานอุ่นไอรัก คลายความหนาว ครั้งที่ ๒ (งดฉายภาพยนตร์ที่ โรงภาพยนตร์ศรีศาลายา)

วันศุกร์ที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. **ครูเสือ**

(โปรแกรมรำลึกพิศาล อัครเศรณี) ๒๕๒๗ / กำกับโดย ชรินทร์ ทองสิงห์ / สร้างโดย อัครเศรณีโปรดักชั่น / นำแสดงโดย พิศาล อัครเศรณี, สุพรรณิการ์ งามวิจิตร / ความยาว ๙๘ นาที

ครูเพิ่ม เป็นครูที่ยึดถือระบบการสอนแบบเก่า ที่เข้าถึงเด็กนักเรียนทุกคนอย่างเอาใจจริงเอาใจและควบคุมความประพฤติของนักเรียนให้อยู่ในกรอบเป็นอย่างดีจนนักเรียนต่างเรียกครูเพิ่มว่าครูเสือ วันหนึ่งเขาต้องพบกับครูบูซง ครูหัวสมัยใหม่ที่จบมาจากต่างประเทศ แม้ทั้งคู่จะไม่ค่อยถูกชะตากันนัก แต่สัก ๆ แล้ว คำสอนของครูเพิ่มก็มีขึ้นเพื่อหวังให้ครูบูซงกลายเป็นครูที่ดี

วันเสาร์ที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๓.๐๐ น. **Capitaine Conan**

(โปรแกรมภาพยนตร์โลก) ๒๕๓๙ / กำกับโดย Bertrand Tavernier / สนับสนุนโดย สถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศส ประจำประเทศไทย และสถาบันฝรั่งเศส ประจำประเทศไทย / นำแสดงโดย Philippe Torreton, Samuel Le Bihan / ความยาว ๑๓๐ นาที (ภาษาฝรั่งเศส คำบรรยายภาษาไทย)

เรื่องราวของผู่กองโคนัน ผู้นำของกองกำลังฝรั่งเศสที่ถูกส่งไปยังประเทศบัลแกเรีย หลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๑ สิ้นสุดลง เขาพยายามปกป้องกองกำลังของเขาออกจากปัญหาต่าง ๆ ในขณะเดียวกัน มิตรภาพระหว่างเขากับนายพลนอร์เบิร์ต เพื่อนสนิทของเขาก็ถูกทดสอบ เมื่อนอร์เบิร์ตได้รับเป็นพนักงานอัยการของศาล เนื่องจากรู้ว่าโคนันกำลังจะถูกตั้งข้อกล่าวหา

เวลา ๑๕.๑๕ น. **Calabuch**

(โปรแกรมภาพยนตร์โลก) ๒๕๔๙ / กำกับโดย Luis García Berlanga / สนับสนุนโดย สถานเอกอัครราชทูตสเปน ประจำประเทศไทย / นำแสดงโดย Edmund Gwenn, Valentina Cortese / ความยาว ๙๓ นาที (ภาษาสเปน คำบรรยายภาษาอังกฤษ)

ภาพยนตร์ตลกขาวดำคลาสสิกของสเปน เล่าเรื่องราวของศาสตราจารย์แอมิลตัน นักวิทยาศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญชาวอเมริกันเรื่องระเบิดปรมาณู และเคยเชื่อว่าเป็นสิ่งดีแก่มนุษยชาติ วันหนึ่งเมื่อเขาได้ตระหนักถึงความผิดพลาดของตน เขาจึงหลบหนีซ่อนตัวอยู่ที่คาลาบูช เมืองเล็ก ๆ ในประเทศสเปน ที่ซึ่งผู้คนยังเชื่อในเสียงหัวเราะและมิตรภาพ

Sat 19 Jan / 15.15 / 93 min / Spain / 1956

วันอาทิตย์ที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๓.๐๐ น. **หัวโจกรบ**

(โปรแกรมผลงานอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล) ๒๕๔๗ / กำกับโดย อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล / สร้างโดย Kick the Machine, G-Gate Production / นำแสดงโดย กฤษดา สุโกศล แคลปป์, ไมเคิล เชาวนาคย์ / ความยาว ๘๙ นาที

ภาพยนตร์แนวแอ็กชั่นเสียดสีที่อภิชาติพงศ์สร้างจากหนังสือชุด Iron Pussy ของไมเคิล เชาวนาคย์ เล่าเรื่องราวของไอออน พุซซี่ ผู้เปลี่ยนจากอะโกโง้อยมาเป็นนักสู้ปราบปรามอาชญากรรม เนื่องจากการเห็นการถูกข่มเหงอย่างไม่เป็นธรรมต่อผู้ใช้แรงงานทางเพศ โดยในภาคนี้เธอต้องปลอมตัวเป็นสาวใช้ไปอยู่ยังคฤหาสน์ทางไกลเพื่อสืบเรื่องของมาตามปอมปาดอยตามคำสั่งของรัฐบาล แต่เธอกลับตกหลุมรักทาง บุตรชายของมาตาม ผู้เป็นหนึ่งในผู้ต้องสงสัย

เวลา ๑๕.๐๐ น. **แสงศตวรรษ**

(โปรแกรมผลงานอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล) ๒๕๕๑ / กำกับโดย อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล / สร้างโดย Kick the Machine / นำแสดงโดย นันทวัฒน์ สวัสดิกุล, จารุชัย เอี่ยมอร่าม, อากเนย์ เชื้อข้า, ศักดิ์ดา แก้วบัวดี, นุติ นิยมบุญ / ความยาว ๑๐๕ นาที

ผลงานที่อภิชาติพงศ์ได้แรงบันดาลใจมาจากการที่พ่อและแม่ของเขาเป็นแพทย์

ภาพยนตร์แบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกกล่าวถึงชีวิตประจำวันของแพทย์หญิงเคยในโรงพยาบาลต่างจังหวัดเล็ก ๆ ที่เต็มไปด้วยความทรงจำที่ดีต่อผู้ป่วย ส่วนที่สองกล่าวถึงหนอง แพทย์ทหารที่มาฝึกงาน ณ โรงพยาบาลในเมืองซึ่งทันสมัยกับผู้ป่วยพิการและคนรักของเขที่กำลังจะจากไป

Sun 20 Jan / 15.00 / 105 min / Thailand / 2008

วันอังคารที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. **พิศวงสาธนา**

(โปรแกรมรำลึกพิศาล อัครเศรณี) ๒๕๒๙ / กำกับโดย พิศาล อัครเศรณี / สร้างโดย อัครเศรณีโปรดักชั่น / นำแสดงโดย พิศาล อัครเศรณี, นาดยา แดงบุหงา / ความยาว ๑๐๐ นาที

เรื่องราวของเพิก นักโทษแหกคุกที่หนีการไล่ล่าจนมาเจอบ้านพักที่มีหญิงสาว ๗ คนอาศัยอยู่ พวกเขาได้ช่วยรักษาเขาจนหายดี แต่เขากลับสานสัมพันธ์สาวกับสาว ๆ ในบ้านทีละคนจนเป็นเหตุให้พวกเธอคบตีแย่งชิงเขาด้วยความเกลียดชัง เพราะอยากจะได้ครอบครองชายผู้นี้แต่เพียงคนเดียว

E = English Language or English Subtitle

วันพุธที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. **วิวาห์จำแลง**

(โปรแกรมรางวัลพิศาล อัครเศรณี)

๒๕๓๐ / กำกับโดย พิศาล อัครเศรณี / สร้างโดย อัครเศรณีโปรดักชั่น / นำแสดงโดย พิศาล อัครเศรณี, ยูนันท์ ภมรนรินทร์, ลินใจ เปล่งพาณิชย์ / ความยาว ๑๑๐ นาที

ชมากับเนียร์วิวาห์รักกันมานาน แต่กลับถูกขาลิ

ผู้ต้องการเอาชนะขมาใน

ทุกเรื่องเข้ามาชื่นใจ

เนียร์วิวาห์จนเธอจำต้อง

แต่งงานและมีลูกสาวด้วย

กัน วันหนึ่ง เมื่อลดาอยู่ได้

เข้ามาชอบกับขมา และ

ขลารู้จึงคิดจะแย่งอีกครั้ง

แต่คราวนี้ขมาไม่ยอมและอยากจบลงเรื่องนี้ลงด้วยความตายของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. **Children on the Island**

(โปรแกรมภาพยนตร์โลก) 16mm

๒๕๓๐ / กำกับโดย Yoshitaka Asama / สนับสนุนโดย มูลนิธิญี่ปุ่น ประจำประเทศไทย / นำแสดงโดย Yūko Tanaka, Tetsuya Takeda / ความยาว ๑๒๙ นาที / ภาษาญี่ปุ่น คำบรรยายภาษาไทย

เรื่องราวของครูสาวที่

เข้ามาสอนนักเรียนชั้น

ประถมศึกษานบนเกาะใน

หมู่บ้านแห่งหนึ่ง เธอได้

คอยติดตามชีวิตและการ

เติบโตของเด็กนักเรียน

ทั้งหมด ๑๒ คน แต่

ไม่นานก็เกิดสงครามขึ้น

เมื่อสงครามสงบลง เธอตัดสินใจกลับไปสอนนักเรียน

อีกครั้งที่หมู่บ้านเดิม ซึ่งกลายเป็นสถานที่ที่เธอได้

หลังจากเกิดสงคราม

วันศุกร์ที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. **5 พยัคฆ์สาว**

(โปรแกรมผลงานแก่นใจ มินะกนิษฐ์)

๒๕๑๐ / กำกับโดย รัสสิ ทัศนพยัคฆ์ / สร้างโดย ปรีศนิภาพยนตร์ / นำแสดงโดย มิตร ชัยบัญชา, เพชรรา เชาวราชฤทธิ์ / ความยาว ๘๐ นาที

เรื่องราวของสาวแสน

สวย ๕ คน ที่วางแผนปล้น

ในงานโชว์เครื่องเพชร

ของมหาเศรษฐีนามว่า

เศรษฐา มหาศาล ด้วย

การปลอมตัวมาแสดงโชว์

ในงานนี้ โดยที่ไม่รู้ว่า

ชายอีกคนที่กำลังคิดการ

ร้ายเช่นเดียวกันกับพวกเธอ ข้ายังต้องเผชิญกับแผน

ตำรวจนอกเครื่องแบบรูปหล่อผู้ได้รับคำสั่งให้มา

วันเสาร์ที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๒

กิจกรรมลานดาร

เวลา ๑๓.๐๐ น. **เจ้าหญิง**

(โปรแกรม ๑๐๐ ปี สุภาพบุรุษเสือหัว และผลงานแก่นใจ มินะกนิษฐ์)

๒๕๑๒ / กำกับโดย พันคำ / สร้างโดย ภาพยนตร์ไทยไตรมิตร / นำแสดงโดย สมบัติ เมทะนี, อรุณญา นามวงศ์ / ความยาว ๑๗๐ นาที (พากย์สด)

ผลงานภาพยนตร์ ๑๖ มม. เรื่องสุดท้ายของแท้

ประกาศยุติการ เล่าเรื่องราวของบุษบา หญิงสาว

เจ้าของไร่ราวไพรที่ถูกคุกคามจากหลวงสรเดช ผู้ทรง

อิทธิพลและหมายจะครอบครองผืนดินของเธอ จน

กระทั่งเห็น หัสดาฯ ชายหนุ่มนิรนามได้ปรากฏตัวขึ้น

เพื่อปกป้องเธอ

เวลา ๑๖.๐๐ น. **แก่นใจ มินะกนิษฐ์**

กิจกรรมลานดาร **แก่นใจ มินะกนิษฐ์**

วันอาทิตย์ที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๒

รายการภาพยนตร์สโมส

เวลา ๑๓.๐๐ น. **สุดเสน่หา** 35mm E

(โปรแกรมผลงานอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล)

๒๕๔๖ / กำกับโดย อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล / สร้างโดย ละอองดาว, Kick the Machine, Anna Sanders Films / นำแสดงโดย มิน อู, กนกพร ทองอร่าม / ความยาว ๑๒๗ นาที

ผลงานภาพยนตร์สร้าง

ชื่อเสียงระดับโลกให้แก่

อภิชาติพงศ์ จากการคว่ำ

รางวัลชนะเลิศในสาย

ประกวดรอง (Un Certain

Regard) จากเทศกาล

ภาพยนตร์เมืองคานส์ เล่า

เรื่องราวของรุ่ง หญิงสาว

ผู้ว่าจ้างป้าให้ดูแลมิน หนุ่มคนรักชาวพม่าหลบเข้า

เมืองอย่างผิดกฎหมาย ระหว่างที่เธอมองหาที่ที่จะ

ได้ใช้ชีวิตอยู่กับเขา บ่ายวันหนึ่ง มินพารุ่งไปเที่ยวใน

ป่า สถานที่ที่พวกเขาทั้งคู่มีอิสระในการแสดงออก

ซึ่งความรักอย่างเต็มที่ ในขณะที่ป้ารอการเดินทางเข้า

ป่าไปพร้อมกับทอมมี ผู้รักหนุ่มที่เป็นเพื่อนร่วมงาน

ของสามีเธอ

Sun 27 Jan / 13.00 / 127 min / Thailand / 2003

เวลา ๑๕.๐๐ น.

สนทนากันในประเด็นเรื่องสุนทรียะความเชิงซ้ำ

ในภาพยนตร์ กับ Dr. Philippa Lovatt จาก

มหาวิทยาลัย St. Andrew สหราชอาณาจักร ผ่าน

โปรแกรม Skype พร้อมด้วย ดร.วิภาดา พรหมขุนทอง

จากมหาวิทยาลัยมหิดล

วันอังคารที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. **หัวใจเกิน**

(โปรแกรมรางวัลพิศาล อัครเศรณี)

๒๕๒๘ / กำกับโดย พิศาล อัครเศรณี / สร้างโดย พูนทรัพย์โปรดักชั่น / นำแสดงโดย พิศาล อัครเศรณี, เนาวรัตน์ ยุกตะนันท์ / ความยาว ๑๐๖ นาที

ครอบครัวพิชิตพงษ์มีลูกชายสองคนคือ ภาคย์และ

ภากร แต่ภาคย์กลับถูกพ่อมองข้ามเสมอ จนวันหนึ่ง

เขาตัดสินใจหนีจากบ้านไป ทั้งทุกคนให้เสียใจ

โดยเฉพาะอมาวดี ลูกเลี้ยงในบ้านที่แอบรักภาคย์

ผ่านไปสิบปี อมาวดีได้พบราชนิ ราชกุมารี ชายหนุ่มที่ดู

คล้ายภาคย์มาก ทว่าเขากลับปฏิเสธ จนวันที่เธอถูก

บังคับให้แต่งงานกับภากร ราชกุมารีพาตัวเธอไป

ไวย้งบ้านไร่ และย้อนมาแก้แค้นคนในตระกูลพิชิตพงษ์

วันพุธที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. **ทรมานวัยใจเพชร**

(โปรแกรมผลงานแก่นใจ มินะกนิษฐ์)

๒๕๑๑ / กำกับโดย ส. คราประยูร (สนาน คราประยูร) / สร้างโดย นครพิงค์ภาพยนตร์ / นำแสดงโดย สมบัติ เมทะนี, เพชรรา เชาวราชฤทธิ์ / ความยาว ๑๓๗ นาที

สืบและคม สองนักสืบ

ราชการลับจอมกะล่อน ได้

ปลอมเป็นหญิงสาวเพื่อเข้า

ไปอารักขา คือ ม.ร.ว.หญิง

รสสุคนธ์ จนกระทั่งสาวสวย

สุดเซ็กซี่ วันหนึ่งเพชรชมพู

ได้เข้ามาอารักขาม่อมิอีก

คนโดยอ้างว่ามีอีกบิรัชที่ส่ง

เธอมา พร้อมกับตัวผู้ต้องสงสัยที่สุดว่าจะน่าเป็น

คนปองร้ายเศรษฐีผู้หนึ่ง

วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. **มหาราชดำ**

(โปรแกรมรางวัลพิศาล อัครเศรณี)

๒๕๒๔ / กำกับโดย ทรง ศรีเชื้อ / สร้างโดย สหมงคลฟิล์ม / นำแสดงโดย พิศาล อัครเศรณี, มนต์รี เชนอักษร / ความยาว ๑๑๒ นาที

ภาพยนตร์ที่ดัดแปลงจาก

ตำนานภูเอกราชของสมเด็จพระ

พระนเรศวรมหาราช โดย

เพิ่มตัวละครสมมุติเข้าไป

เป็นกลุ่มทหาร ๙ นาย นำ

โดยหลวงหาญและขุนพยัคฆ์ ซึ่งตีฝ่าวงล้อมทัพพม่า

หนีมาอยู่อยุธยาหนีภัยหลังเสียกรุงครั้งแรก ทั้งหมดต้อง

เผชิญหน้ากับการรังควานจากทัพพม่า รวมทั้ง

ขุนเดือต คนไทยผู้แปรพักตร์ซึ่งสร้างรอยแค้นแก่

หลวงหาญเป็นอย่างยิ่ง

วันศุกร์ที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. จอมคน

(โปรแกรมผลงานแก่นใจ มินะกนิษฐ์)

๒๕๑๒ / กำกับโดย จิตติ / สร้างโดย กฤษดาภาพยนตร์ / นำแสดงโดย มิตร ชัยบัญชา, เพชรา เชาวราษฎร์ / ความยาว ๑๐๗ นาที

หลังจากหันหลังให้ทำชนะไปเกือบ ๒๐ ปี เทิด โยทัย ได้กลับมาสู่บ้านเกิดอีกครั้งพร้อมกับความจริงที่ว่าตอนนี้ทำชนะกลายเป็นบ้านป่าเมืองเถื่อนไปเสียแล้ว เพราะอิทธิพลมืดของหมื่นพันธ์ ที่คอยบงการชีวิตและปล้นฆ่าทุกคนในทำชนะเพื่อผลประโยชน์ของตน ด้วยรักในความยุติธรรม เทิดจึงขออาสาถูกขึ้นมามีอำนาจมาทำหายอำนาจมืดของหมื่นพันธ์

วันเสาร์ที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๓.๐๐ น. อังมอมาร

(โปรแกรมรำลึก พิศาล อัครเศรณี)

๒๕๒๙ / กำกับโดย พิศาล อัครเศรณี / สร้างโดย อัครเศรณีโปรดักชั่น / นำแสดงโดย พิศาล อัครเศรณี, นาลยา แดงบุหงา / ความยาว ๙๖ นาที

คำ ขุมพร ชาวประมงผู้กำลังจะถูกยึดเรือจึงตัดสินใจเดินทางมากรุงเทพฯ เพื่อคุยกับเจ้าหน้าที่ด้วยตัวเอง ทว่าเขากลับเจอเพียงอ้วน หมิงมายลูกสาวของเจ้าหน้าที่ คำจำต้องจับตัวเธอเพื่อให้นำทางไปหาพ่อซึ่งพักซ่อนอยู่ต่างจังหวัด แม้อ้วนจะไม่ชอบกิริยาป่าเถื่อนของคำ แต่เธอก็กับเขาจำต้องร่วมกันฝ่าปัญหาที่ถาโถมเข้ามาจนเกิดเป็นความรัก

เวลา ๑๕.๐๐ น. ภูษิษย์ นริศรา DCP

(โปรแกรมรำลึกพิศาล อัครเศรณี)

๒๕๒๔ / กำกับโดย พิศาล อัครเศรณี / สร้างโดย พรเทวาโปรดักชั่น / นำแสดงโดย พิศาล อัครเศรณี, เนาวรัตน์ ยุกตะนันท์ / ความยาว ๑๑๗ นาที

ภาพยนตร์ภาคต่อของรักประกาศิต ที่สร้างจากนวนิยายของ ก.สุรางคนางค์ เล่าเรื่องราวของภูษิษย์ พี่ชายคนโตของครอบครัวที่กำลังประสบปัญหาเมื่อคู่หมั้นคือ นริศรา คอยหึงหวงอดีตคนรักเก่าอย่างมาลินี ผู้เคยถูกน้องคนสุดท้องขัดขวางไม่ให้แต่งงานกับเขาเพราะกลัวว่าเธอจะมาหลอกเอาสมบัติของครอบครัว แต่ในขณะที่เดียวกัน มาลินีกลับเป็นผู้คอยให้กำลังใจภูษิษย์ น้องชายคนกลางของภูษิษย์ที่กำลังเสียใจกับการจากไปของภรรยาและลูก

วันอาทิตย์ที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๓.๐๐ น. Beuys

(โปรแกรมภาพยนตร์โลก)

๒๕๖๐ / กำกับโดย Andres Veiel / สนับสนุนโดย สถาบันเกอเธ่ ประจำประเทศไทย / นำแสดงโดย Joseph Beuys / ความยาว ๑๐๗ นาที (ภาษาเยอรมัน คำบรรยายภาษาไทยและภาษาไทย)

โจเซฟ บอยส์ เป็นหนึ่งในศิลปินนักสร้างสรรค์ที่ได้รับการกล่าวขวัญถึงมากที่สุด ในศตวรรษที่ 20 ผลงานของเขานั้นกระตุ้นความคิดและวิพากษ์วิจารณ์ศิลปินด้วยกันเอง รวมทั้งสร้างคำจำกัดความใหม่ทางศิลปะที่สามารถนำไปต่อยอดได้และแฝงไปด้วยแนวคิดทางสังคมการเมือง ภาพยนตร์สารคดีเรื่องนี้ได้นำเสนอจิตวิญญาณแห่งความขบถของบอยส์ และพาผู้ชมเดินทางตามหาร่องรอยอันกว้างใหญ่ ทั้งยังเปิดเผยหลักฐานที่ไม่มีใครเคยรู้จักออกมา

Sat 3 Feb / 13.00 / 107 min / Germany / 2017

เวลา ๑๕.๐๐ น. ¡Bienvenido, Mister Marshall!

(โปรแกรมภาพยนตร์โลก)

๒๕๙๖ / กำกับโดย Luis Garcia Berlanga / สนับสนุนโดยสถานเอกอัครราชทูตสเปน ประจำประเทศไทย / นำแสดงโดย José Isbert, Manolo Morán / ความยาว ๙๕ นาที (ภาษาสเปน คำบรรยายอังกฤษ)

ภาพยนตร์ตลกชาวคาตาลิสต์ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งในผลงานชิ้นเอกของวงการภาพยนตร์สเปน เล่าถึงเรื่องราวของหมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในสเปน ที่ต้องการสร้างความประทับใจให้แก่ผู้มาเยือนชาวอเมริกัน ซึ่งเดินทางมาให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน ตามโครงการฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจของประเทศในยุโรปตะวันตกหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ของสหรัฐอเมริกา

Sat 3 Feb / 15.00 / 95 min / Spain / 1953

วันอังคารที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. กล้าฟ้า

(โปรแกรมผลงานแก่นใจ มินะกนิษฐ์)

๒๕๐๙ / กำกับโดย ส. คราประยูร (สนาน คราประยูร) / สร้างโดย นครพิงค์ภาพยนตร์ / นำแสดงโดย สมบัติ เมทะนี, โสกา สดภาพ / ความยาว ๑๓๘ นาที

กล้าฟ้า สาวน้อยมาดห้าว มักปลอมตัวเป็นผู้ชายรับจ้าง ขับรถมารับส่งผู้โดยสารที่หน้าสถานีรถไฟ แต่ทุกคืนวัน ๑๕ คำ วิญญาณอาฆาตของเจ้าแหวดดาว จะมาสะกดจิตให้เธอนำผู้โดยสารที่เป็นผู้ชายมาสังเวยชีวิตยังเขียงนกยูง เหตุการณ์เกิดขึ้นหลายครั้งจนร้อยตำรวจโทวัชรจะต้องเข้ามาสอบสวนคดี โดยมีเกียรติ หัวหน้าสถานีรถไฟผู้มิตติชาติผูกพันกับเจ้าแหวดดาวคอยให้ความช่วยเหลือ

วันพุธที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. เปิงมาง กลองผิหนัง

(โปรแกรมรำลึกพิศาล อัครเศรณี)

๒๕๕๐ / กำกับโดย ณัฐพงษ์ ชะมศรี, สรัญญา น้อยไทย / สร้างโดย พระนครฟิล์ม จำกัด / นำแสดงโดย เขตต์ ฐานทัพ, วรรณวรัชส์วรรค์, พิศาล อัครเศรณี / ความยาว ๙๐ นาที

พิง หม่มที่มีใจรักในเสียงดนตรี ได้ฝากตัวเป็นลูกศิษย์กับครูต๋วง และพบกับทิพย์หญิงสาวที่ทำตัวลึกลับ กระทั่งวันหนึ่ง ครูต๋วงได้เล่าความจริงว่า เปิงมางศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวสำนักใช้กราบไหว้บูชามาช้านานนั้น ถูกสร้างมาจากผิวหนังของทิพย์ และการตายของลูกวังก็น่าเป็นฝีมือของเธอ

วันพฤหัสบดีที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. ผู้เฒ่ามาแล้ว

(โปรแกรมเลือกตั้ง ๒๕๖๒)

๒๕๒๑ / กำกับโดย ศรีไพโร ใจพระ / สร้างโดย สันติสุขาภาพยนตร์ / นำแสดงโดย สมบัติ เมทะนี, ลลนา สุลาวัลย์ / ความยาว ๑๑๓ นาที

เรื่องราวความวุ่นวายในการหาเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ซึ่งผู้ลงสมัครมากมายล้วนใช้วิธีการสารพัดต่าง ๆ ในการที่จะได้เสียงจากชาวบ้าน เช่น เสี้ยมบุญศักดิ์ ผู้ที่มีฐานะร่ำรวย ซึ่งใช้เงินซื้อความสะดวกสบายในการหาเสียง มหาเศรษฐีผู้ตั้งตนเป็นคนทรงและเข้าถึงชาวบ้าน รวมถึงชายยศ พี่ชายของเยาว์ แฟนสาวของผู้ว่า ศักดิ์สิทธิ์ ที่ได้ให้น้องสาวของตนไปออดอ้อนผู้ว่า ให้ช่วยสนับสนุนในการหาเสียงครั้งนี้

วันศุกร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. ลูกสาวพระอาทิตย์

(โปรแกรมผลงานแก่นใจ มินะกนิษฐ์)

๒๕๑๒ / กำกับโดย ส. อาสนจินดา / สร้างโดย ส. อาสนจินดาภาพยนตร์ / นำแสดงโดย สมบัติ เมทะนี, เพชรา เชาวราษฎร์ / ความยาว ๑๔๗ นาที

เพราะศึกชิงราชบัลลังก์จากภายในและภายนอกราชวงศ์สุริยา ทำให้องค์จักรินทรและพระนางอุษาเทวี ผู้ครองนครพร้อมด้วยธิดาสุริยาน้อยต้องพลัดพรากจากกัน บัลลังก์จึงตกเป็นของจอมวายร้าย ฮราแวง แต่การจะได้ครองบัลลังก์อย่างสมบูรณ์นั้น ต้องอาศัยสร้อยสุริยา สมบัติอันทรงพลังภาพของราชวงศ์ที่ห้อยอยู่บนคอของสุริยาน้อย ซึ่งถ้าใครคิดประสังครายต่อเธอก็ต้องถูกเผาด้วยแรงแห่งแสงอาทิตย์

วันเสาร์ที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๓.๐๐ น. โดนยาซา

(โปรแกรม ๑๐๐ ปี สุภาพบุรุษเสือเท้า)

๒๔๙๔ / กำกับโดย แท้ ประภาศภูมิสาร, ประชุม จุลละภรณ์ / สร้างโดย บริษัท กรุงไทยภาพยนตร์ จำกัด / นำแสดงโดย สุรสิทธิ์ สัตยวงศ์ และ สวางค์ ทิพย์ทัศน์ / ความยาว ๑๐๗ นาที (พากย์สด)

ผลงานการร่วมกำกับและถ่ายภาพของแท้ ประภาศภูมิสาร โดยได้สองนักแสดงนำจาก *สุภาพบุรุษเสือไทย* สุรสิทธิ์ สัตยวงศ์ และ สวางค์ ทิพย์ทัศน์ มารับบทร่วมกันอีกครั้ง เล่าเรื่องราวการพิพาทระหว่างบริษัทเหมืองดีบุกไทยกับบริษัทยางไทยในการจับจองที่ดินที่อยู่ตรงกลางจนกระทั่งพระภิกษุ ประธานบริษัทเหมืองดีบุกไทยได้ส่งวนิช ลูกชายคนโตลงไปในแก๊สปัญหาที่เกิดขึ้น

เวลา ๑๕.๐๐ น. โปรแกรมพิเศษ

“เกิบทกหนังแท้” (๓๖ นาที)

- เบื้องหลัง *สุภาพบุรุษเสือไทย* (๒๔๙๑ / ๙ นาที)
- เบื้องหลัง *สาวเครือฟ้า* (๒๔๙๕ / ๑๑ นาที)
- ฉากเพลงเสริมจาก *มือเสือ* (๒๕๐๖ / ๑๖ นาที)

วันพุธที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. ผู้แทนนอกสภา

(โปรแกรมการเลือกตั้ง ๒๕๖๒)

๒๕๖๒ / กำกับโดย สุรสิทธิ์ ฆารธรรม / สร้างโดย สหมงคลฟิล์ม / นำแสดงโดย สรพงศ์ ชาตรี, ศิรพร เอี่ยมสุนทร / ความยาว ๑๓๐ นาที

รัฐมนตรีอำนาจ เป็นผู้ผูกขาดการเป็นผู้แทนในจังหวัดสนธิธานียาวนาน แต่แล้วในการเลือกตั้งครั้งใหม่ กลับมีผู้สมัครหน้าใหม่เข้ามาหลายคนหนึ่งในนั้นคือ ทนายบุญไชย ผู้ได้รับความนิยมาจากชาวบ้านเป็นอย่างมากจากนิสัยที่ซื่อตรง อำนาจจึงสั่งการให้ลูกน้องออกไปทำลายคะแนนเสียงของบุญไชยด้วยวิธีการสกปรก

วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. Let me Eat Your Pancreas

(โปรแกรมภาพยนตร์โลก)

๒๕๖๐ / กำกับโดย โซ สิกกะวะ / สนับสนุนโดย โรงภาพยนตร์ไฮสโตร์ / นำแสดงโดย มินะมิ ฮะมะเบะ, ทะกุมิ คิตะมูระ / ความยาว ๑๑๕ นาที (ภาษาญี่ปุ่น คำบรรยายภาษาไทย)

ภาพยนตร์ที่สร้างจากนิยายไลต์โนเวลยอดนิยมเล่าเรื่องราวของยามากุจิ ซากุระ สาวสวยขี้อายหนุ่ม ๆ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และเด็กหนุ่มคนหนึ่งชื่อผู้ไม่สนใจโลก ทั้งคู่เป็นคณะกรรมการห้องสมุด วันหนึ่งเด็กหนุ่มสืบรู้ว่าซากุระป่วยด้วยโรคมะเร็งตับ เขาจึงใช้เวลาทั้งหมดอยู่กับเธอ จนกระทั่งเมื่อเขาได้กลับมาเป็นครูที่โรงเรียนและรับหน้าที่ดูแลห้องสมุดในอีก ๑๒ ปีต่อมา เขากลับพบความลับบางอย่างของหญิงสาวที่อยู่ในหัวใจของเขา มาตลอด

โปรแกรมพิเศษ SINE NI LAV DIAZ

พบกับภาพยนตร์ขนาดยาว ๓ เรื่องล่าสุดของ Lav Diaz ผู้กำกับอิสระชาวฟิลิปปินส์ที่ทำหนังได้ท้าทายที่สุดคนหนึ่งอาเซียน จัดโดย FILMVIRUS ร่วมกับหอภาพยนตร์

วันศุกร์ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

๑๖.๐๐ น. The Woman Who Left

๒๕๕๙ / กำกับโดย Lav Diaz / สร้างโดย Sine Olivia Pilipinas / นำแสดงโดย Charo Santos-Concio / ความยาว ๒๒๖ นาที (ภาษาตากาล็อก คำบรรยายภาษาไทย)

ผลงานชนะเลิศรางวัลสิงโตทองคำจากเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติเวนิส ประเทศอิตาลี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๙ เล่าเรื่องราวของ โอรซซิโอ โซโมรสโตร หญิงผู้ถูกปล่อยตัวหลังจากการคุมขังด้วยความผิดที่เธอไม่ได้ก่อเป็นเวลายาวนาน แม้จะได้กลับไปหาลูกสาว แต่โซโมรสโตรกลับต้องพบว่าสามีเธอกลับตายจากโลกนี้ไปแล้ว และลูกชายก็ได้หายสาบสูญไป แม้หลายสิ่งในชีวิตเธอจะเปลี่ยนไปแต่สิ่งหนึ่งที่เธอเชื่อไม่เปลี่ยนแปลง คืออำนาจของประชาชนชั้นน่านับยังอยู่คำฟ้าครองแผ่นดิน

Fri 15 Feb / 16.00 / 226 min / Philippines / 2016

วันเสาร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๒.๐๐ น.

แนะนำภาพยนตร์โดย Pujita Guha นักวิชาการอิสระจากประเทศอินเดีย ผู้ศึกษางานของ Lav Diaz

เวลา ๑๓.๐๐ น.

A Lullaby to the Sorrowful Mystery

๒๕๕๙ / กำกับโดย Lav Diaz / สร้างโดย Sine Olivia Pilipinas / นำแสดงโดย John Lloyd Cruz, Piolo Pascual / ความยาว ๔๘๕ นาที (ภาษาตากาล็อก, อังกฤษ, สเปน, จีน คำบรรยายภาษาไทย)

ภาพยนตร์รางวัลหมีเงิน จากเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติเบอร์ลิน ประเทศเยอรมัน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่พาผู้ชมลงเข้าไปในห้วงประวัติศาสตร์อันผันผวนของฟิลิปปินส์และสำรวจตำนานของอันเดรส โบนิฟาซีโอ อี เด กัสโตร ผู้ได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในบุคคลสำคัญที่สุดของฟิลิปปินส์ในการต่อสู้กับเจ้าอาณานิคมสเปนในช่วงปลายศตวรรษที่ ๑๙

Sat 16 Feb / 13.00 / 485 min / Philippines / 2016

วันอาทิตย์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๓.๐๐ น. Season of the Devil

๒๕๖๑ / กำกับโดย Lav Diaz / สร้างโดย Sine Olivia Pilipinas, Epicmedia Productions, Globe Studios / นำแสดงโดย Piolo Pascual, Shaina Magdayao / ความยาว ๒๓๔ นาที (ภาษาตากาล็อก คำบรรยายภาษาไทย)

หนังเพลงที่ผู้กำกับ Lav Diaz แต่งเนื้อร้องด้วยตนเองและกล่าวว่าเป็นเหมือนร็อกโอเปร่าของฟิลิปปินส์ ซึ่งได้บันทึกบรรยากาศอารมณ์หม่นทึมของยุคเผด็จการมาร์กอส ในปลายทศวรรษ ๑๙๗๐ เมื่อกองกำลังที่ได้รับการสนับสนุนโดยกองทัพได้เข้ามากดขี่ข่มเหงบ้านอันห่างไกล และสร้างบรรยากาศความหวาดกลัวที่ส่งผลร้ายต่อทั้งจิตใจและร่างกายของชาวบ้าน ทำให้เพื่อนบ้านกลายเป็นอริศัตรู และทุบทำลายศรัทธาความเชื่อของผู้คนที่มอดมอดและดวงวิญญาณ

Sun 17 Feb / 13.00 / 234 min / Philippines / 2018

เวลา ๑๗.๐๐ น.

สนทนาลับหลังภาพยนตร์กับ Lav Diaz

วันอังคารที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๓.๐๐ น. เกาะสากหาดสวรรค์

(โปรแกรมผลงานแก่นใจ มินะนิซุ)

๒๕๑๒ / กำกับโดย พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอนุสรณ์มงคลการ / สร้างโดย ละโว้ภาพยนตร์ / นำแสดงโดย สมบัติ เมทะนี, อริยัญญา นามวงษ์ / ความยาว ๑๕๓ นาที

อมตะภาพยนตร์เพลงของไทย เล่าเรื่องราวของเผด็จการ หนูนักร้องนอกที่ถูกละทิ้งให้มาดูแลธุรกิจครอบครัววงเกาะสาก ที่นั่น เขาได้ตกหลุมรักนางภาพร ครูสาวแสนสวยบนเกาะ โดยหารู้ไม่ว่าแท้จริงแล้วเธอคือทายาทตระกูลผู้ค้ำและคู่แข่งชั้นทางธุรกิจที่มีสวนมะพร้าวบนเกาะแห่งนี้เป็นเดิมพัน

วันพุธที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. บุญชู 5 เนื้อหอม

(โปรแกรมเลือกตั้ง ๒๕๖๒)

๒๕๓๓ / กำกับโดย บัณฑิต ฤทธิ์ถกล / สร้างโดย บริษัท ไรฟ์สตาโร โปรดักชั่น จำกัด / นำแสดงโดย สันติสุข พรหมศิริ, จินตหรา สุขพัฒน์ / ความยาว ๑๑๗ นาที

บุญชู เป็นที่รู้จักรักใคร่ไปทั่วทั้งมหาวิทยาลัย เนื่องจากเป็นคนไม่มีพิษมีภัย วันหนึ่ง บุญชูยื่นมือเข้าช่วยเหลือน้องนิสิตที่มีปัญหาเรื่องทุนการศึกษาและต้องการผลักดันนโยบายการแจกทุนของมหาวิทยาลัยให้มีความยุติธรรม เขาจึงตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งโดยมีเพื่อนเก่า ๆ เข้ามาให้ความช่วยเหลือ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. สงครามปาก

(โปรแกรมเลือกตั้ง ๒๕๖๒)

๒๕๖๖ / กำกับโดย เติมพล เชยอรุณ / สร้างโดย บริษัท ไรฟ์สตาโร โปรดักชั่น จำกัด / นำแสดงโดย สรพงศ์ ชาตรี, ปิยะมาศ โมนยะกุล / ความยาว ๑๑๗ นาที

เรื่องราวของอรรถวุฒิ ผู้ได้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. โดยมีพิมพ์ลาภรยาเป็นผู้วิ่งเต้นทำให้เขาไม่ค่อยพอใจ เพราะต้องการชนะอย่างใสสะอาด ในขณะที่เดียวกัน เขาก็เป็นคนเจ้าชู้จนมีเรื่องกับภรรยาบ่อย ๆ และทำให้ภรรยารู้สึกว่าเธอจะเป็นเมียของเขาน้อยของเขา

วันศุกร์ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น.

ดูหนังคลาสสิกกับกิตติศักดิ์ สุวรรณโกดิน ชมภาพยนตร์คลาสสิกของโลกและวิเคราะห์วิจารณ์ประเด็นต่าง ๆ ที่มองเห็นในภาพยนตร์ กับกิตติศักดิ์ สุวรรณโกดิน นักวิจารณ์ภาพยนตร์ชั้นครู

วันเสาร์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๓.๐๐ น. ประชาธิปไตย

(โปรแกรมเลือกตั้ง ๒๕๖๒)

๒๕๕๖ / กำกับและสร้างโดย เป็นเอก รัตนเรือง, ภาสกร ประมูลวงศ์ / ความยาว ๘๐ นาที

ภาพยนตร์สารคดีที่ตั้งคำถามกับ “ประชาธิปไตย” ในประเทศไทย นับแต่แรกมีประชาธิปไตยในสยาม เมื่อ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ และหาคำตอบด้วยการสัมภาษณ์บรรดานักคิดและนักวิชาการ เพื่อวิเคราะห์ถึงสถานภาพที่เปลี่ยนแปลงไปตามเหตุการณ์ทางการเมือง รวมทั้งค้นหาความหมายที่แท้จริงของ “ประชาธิปไตย” ในความเป็นไทย

เวลา ๑๕.๐๐ น. Fahrenheit 11/9

(โปรแกรมเลือกตั้ง ๒๕๖๒)

๒๕๖๑ / กำกับโดย Michael Moore / สนับสนุนโดย Documentary Club / ความยาว ๑๒๘ นาที (ภาษาอังกฤษ คำบรรยายภาษาไทย)

สารคดีเดือดเลือดพล่าน เรื่องล่าสุดของไมเคิล มัวร์ สุดยอดเยี่ยมกำกับแสนแสบสันจากที่นำพาชาวอเมริกันและผู้ชมทั่วโลกล้าสกีสำรวจสังคม การเมือง และสภาพจิตผู้คนปัจจุบัน เพื่อหาคำตอบให้แก่คำถามคาใจสองข้อสำคัญของเขาคือ สหรัฐอเมริกามาถึงจุดที่เลือกโดนัลด์ ทรัมป์เป็นประธานาธิบดีได้อย่างไร และพวกเขาจะสามารถหลุดพ้นจากยุคสมัยของผู้นำคนนี้ไปได้ด้วยวิธีไหน

Sat 23 Feb / 15.00 / 128 min / USA / 2018

วันอาทิตย์ที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๕.๐๐ น. Ten Years Thailand

(โปรแกรมเลือกตั้ง ๒๕๖๒)

๒๕๖๑ / กำกับโดย อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล, วิษณุ ศาสนเที่ยง, อาทิตย์ อัสรัตน, จุฬานันท์ ศิริผล / สร้างโดย บริษัท ป๊อป พิคเจอร์ จำกัด / นำแสดงโดย วรัญญา ภูนาททรัพย์, บุญฤทธิ์ เวียงนันท, โชติรส นาคสุทธิ, กิตติกากร ฉัตรแก้วมณี, จิรวัฒน์ ชาญเขียว, ธนสวรรค์ เทพสาร, นันทวัฒน์ สวัสดิกุล, ศักดิ์ดา แก้วบัวดี / ความยาว ๙๕ นาที (ภาษาไทย คำบรรยายภาษาอังกฤษ)

ภาพยนตร์ที่ประกอบด้วยภาพยนตร์สั้น ๔ เรื่อง โดยมีโจทย์กำหนดแบบเปิดกว้าง ถึงการตั้งคำถามและความหมายของอนาคตประเทศไทยในอีกสิบปีข้างหน้า ผ่านมุมมองของผู้กำกับแต่ละคน เป็นโครงการที่ต่อยอดมาจาก “Ten Years” ภาพยนตร์ฮ่องกง ปี ๒๕๕๕ ซึ่งมีโจทย์แบบเดียวกันและประสบความสำเร็จอย่างถล่มทลาย จนถูกส่งต่อมายังประเทศไทย รวมทั้งประเทศอื่นในภูมิภาคเอเชีย อาทิ ไต้หวัน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้

Sun 24 Feb / 13.00 / 95 min / Thailand / 2018

วันอังคารที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. L'Exercice de l'État

(The Minister)

(โปรแกรมเลือกตั้ง ๒๕๖๒)

๒๕๕๔ / กำกับโดย Pierre Schoeller / สนับสนุนโดย สถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศส ประจำประเทศไทย และสถาบันฝรั่งเศส ประจำประเทศไทย / นำแสดงโดย Olivier Gourmet, Michel Blanc / ความยาว ๑๑๕ นาที (ภาษาฝรั่งเศส คำบรรยายภาษาอังกฤษ)

ภาพยนตร์ที่ได้รับรางวัลจากสมาคมนักวิจารณ์นานาชาติ (FIPRESCI Award) ในเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๔ เล่าเรื่องราวของแบร์ทรองด์ แซง ฌอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมของฝรั่งเศส ผู้ต้องเผชิญกับปัญหาครั้งใหญ่จากการประท้วงโครงการปฏิรูปสถานีรถไฟของรัฐบาล ซึ่งแม้แต่ตัวเขาเองก็ไม่เห็นด้วย เขาจึงต้องพยายามใช้ทั้งสติปัญญาและเกมการเมืองเพื่อหาทางออกในวิกฤตการณ์ครั้งนี้

Tue 26 Feb / 17.30 / 115 min / France / 2011

วันพุธที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. ปิตาเวสน์หา

(โปรแกรมผลงานแก่นใจ มินะกนิษฐ์)

๒๕๑๒ / กำกับโดย พันคำ (พร้อมสิน สีบุญเรือง) / สร้างโดย กวีชัยภาพยนตร์ / นำแสดงโดย มิตร ชัยบัญชา, เพชรา เขวราชบุรี / ความยาว ๑๓๗ นาที

เรื่องราวความรักของกังวาน หนูน้อยผู้ดี กับพระเอกลูกเมียน้อยของพระศักดิ์สุนทร ที่ต้องเจออุปสรรคครั้งใหญ่จากคุณนายทิพย์ เมียหลวงของคุณพระที่หมายปองกังวานให้แต่งงานกับทิพาพรหมลูกสาวตนพร้อมทำทุกวิถีทางเพื่อขัดขวางความรักของทั้งคู่ แม้จะต้องฆ่าพระเอกก็ตาม ถึงเช่นนั้นกังวานก็ยังรักเธอและลงทุนไปเรียนวิชาซูบชีวิตจากอินเดียเพื่อช่วยให้คนรักคืนชีพกลับมาอีกครั้ง

วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เวลา ๑๗.๓๐ น. Memories of you

(โปรแกรมภาพยนตร์โลก)

๒๕๓๑ / กำกับโดย Jun Ichikawa / สนับสนุนโดย มูลนิธิญี่ปุ่น ประจำประเทศไทย / นำแสดงโดย Hajime Hana, Yumi Nishiyama / ความยาว ๙๔ นาที (ภาษาญี่ปุ่น คำบรรยายภาษาไทย)

เรื่องราวของชายที่กำลังจะเกษียณอายุจากการทำงาน เขาได้ตระหนักถึงช่วงเวลาการทำงานที่ผ่านมา ทำให้เขาเกิดความรู้สึกเศร้า จึงได้หันไปเล่นดนตรีเพื่อบำบัดความรู้สึกและกลับมามีความสุขได้อีกครั้ง

ขึ้นทะเบียน มรดกภาพยนตร์ของชาติ ครั้งที่ ๙

ขอเชิญร่วมเสนอ หนึ่งหนังไทยในดวงใจ

ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- คุณค่าทางประวัติศาสตร์และความทรงจำ
- คุณค่าทางศิลปะภาพยนตร์
- มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์
- บุรณภาพ
- อิทธิพลต่อคนและสังคม

ช่องทางการเสนอรายชื่อ

www.fapot.org

หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)
๙๔ หมู่ ๓ ถนนพุทธมณฑล สาย ๕
อ.พุทธมณฑล ต.ศาลายา จ.นครปฐม ๗๓๑๑๗๐

กล่องรับใบเสนอรายชื่อ
ที่หอภาพยนตร์

ตั้งแต่วันนี้ถึง ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒
ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.fapot.org

...

หอภาพยนตร์ขอสงวนสิทธิ์ให้สามารถเสนอรายชื่อเพียงท่านละ ๑ เรื่องเท่านั้น โดยรายชื่อจะต้องไม่ซ้ำกับภาพยนตร์ที่เคยได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกภาพยนตร์ของชาติ
สำหรับผู้เสนอรายชื่อตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ข้างต้น จะได้รับของที่ระลึกของโครงการเป็นการตอบแทนที่ท่านได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ภาพยนตร์ไทย